

ПОЛИТИКИН

ЗАБАВНИК

1.50
ДИНАР

ГОДИНА
XXXI
БРОЈ
981
16. X 1970.

ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ

ШТО НАМ
СМЕТАТЕ, ЗАР НЕ
ВИДИТЕ ДА РАЗ-
ГОВАРАМО?

ПЕЛЕ У ВОСКУ. — Убрзо пошто су Бразилци освојили Светски фудбалски куп, у чувеном Музеју воштаних фигура у Лондону појавила се фигура најславнијег бразилског играча Пелеа. Енглези су штедљив народ и зато су из складишта извукли Пелеову фигуру начињену још 1966, када су се утакмице за овај куп играле у Енглеској. Воштаном Пелеу само су додали воштани куп Жила Римеа, трофеј овог такмичења

МАЈМУН ЗА КАСОМ. — Лондонске робне куће организовале су недавно двонедељни фестивал с разним приредбама у салама и под ведрим небом. У току фестивала једна од највећих атракција била је мајмуница Цуди која је седела за касом једне велике продавнице. Уз помоћ своје сталне пратиље Линде Шеридан, мис лондонских продавачица, Цуди је некако излазила на крај с касом и новцем.

ДР ПЈЕР-ЛУЈ САРОСТ

ИЗ ЛАРОКЕБРУА (ФРАНЦУСКА)
СИН ЈЕ ЛЕКАРА
УЊУК ЛЕКАРА
ПРАУЊУК
ЛЕКАРА
ПРАПРАУЊУК
ЛЕКАРА И
ПРАПРАПРАУЊУК
ЛЕКАРА

ПИГМЕЈИ

ИЗ ШУМА ИТУРИ
У КОНГУ ГАЈЕ
"ПИГМЕЈСКЕ" АНТИЛОПЕ
КОЈЕ НИСУ ВЕЋЕ
ОД МАЧКЕ

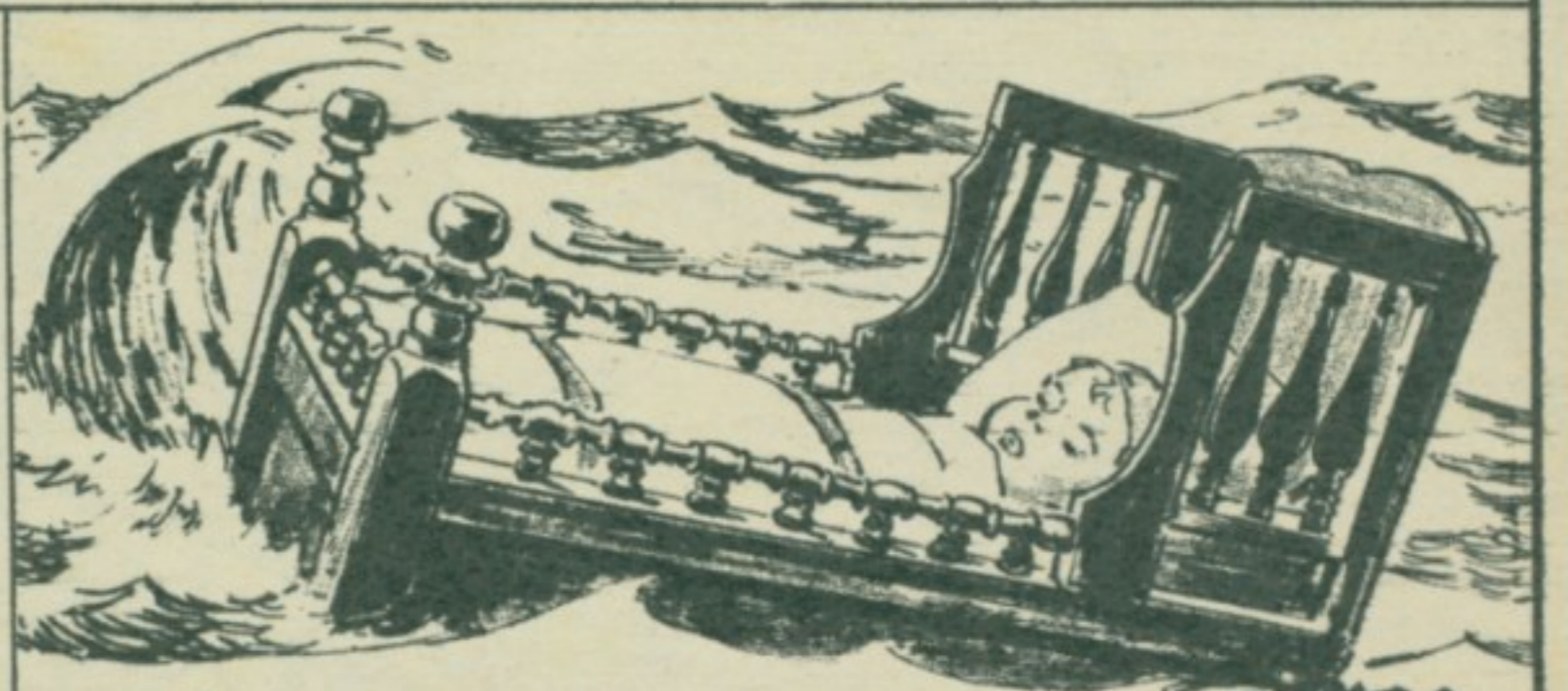
Ripley

Вероватни ишти не!

КАТЕДРАЛА У СИРАКУЗИ

(ИТАЛИЈА)
ПРВОБИТНО ЈЕ БИЛА
ПАГАНСКИ ХРАМ
ПОСВЕЋЕН
АТИНИ -
ГРЧКОЈ БОГИЊИ
МУДРОСТИ И
РАТА

СПАСОНОСНА КОЛЕВКА

ЗА ВРЕМЕ ВЕЛИКЕ ПОПЛАВЕ КОЈА ЈЕ
1634. ЗАДЕСИЛА ДАНСКО ОСТРВО
МАНДЕ, УДАВИЛИ СУ СЕ СВИ СТАНОВНИЦИ
СЕМ ЈЕДНЕ БЕБЕ У КОЛЕВЦИ
КОЈУ СУ
ТАЛАСИ НОСИЛИ
ОКО 50 КИЛОМЕТАРА И
ИЗБАЦИЛИ НА ОБАЛУ
ЈИТЛАНДА!

**Провидни
лейшир**

У САЛВАДОРУ
(СРЕДЊА АМЕРИКА)
ЖИВИ ЛЕПТИР
ЧИЈА СУ КРИЛА
ПОТПУНО ПРОВИДНА

ДРВЕНИ ГОНГ

КОЈИ УПОТРЕБЉАВАЈУ
МАОРИ СА НОВОГ
ЗЕЛАНДА - УДАРЕМ
ДРВЕНИМ ЧЕКИЊЕМ
ПРОИЗВОДИ ЗВУК КОЈИ
СЕ СЛУЖИ НА
30 КИЛОМЕТАРА
ДАЛЧИНЕ

WALT
DISNEY

ПАЈА
ПАТАК

НАЈВЕЋА ПРЕДС

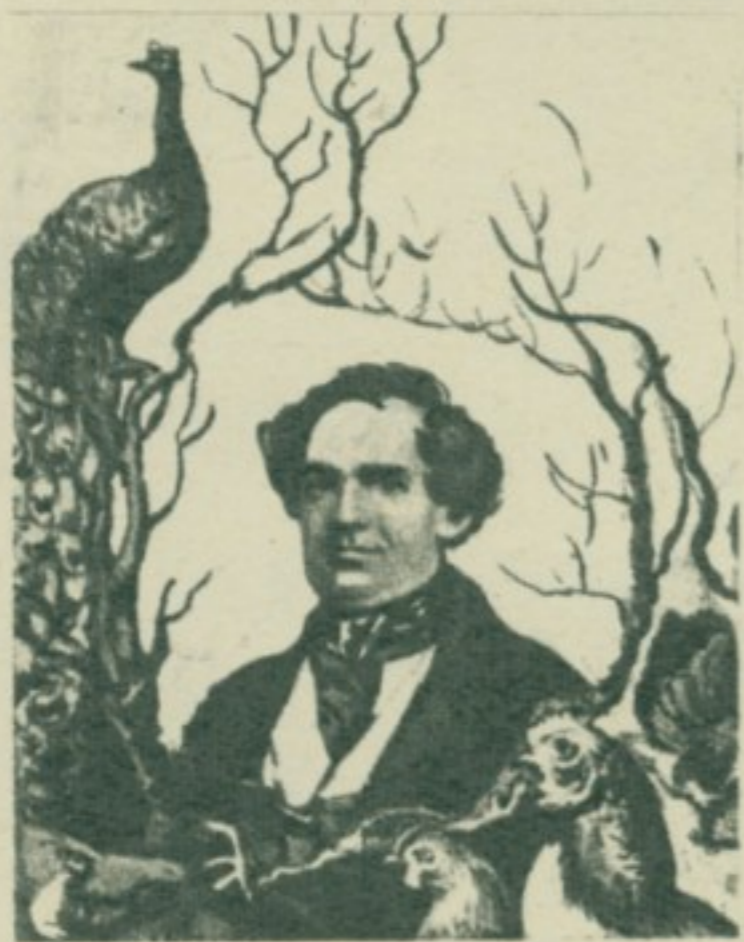

породица
строгог ба-
калина Бар-
нума у ма-

лом граду Денбери, аме-
ричка држава Конектикат,
родио се 5. јула 1810. године
син. Дух нове Америке, већ
уједињене под Џорџом Ва-
шингтоном, споро је проди-
рао у конзервативну среди-
ну, оптерећену религијом и
строгим грађанским мора-
лом, у којој је мали Финеас
Тејлор Барнум одрастао. Пр-
ве лекције из практичног жи-
вота добио је Фило Барнум
у очевој радњи и чим је на-
учио законе купопродаје по-
чео је и сам да прави бом-
боне и тако зарађује соп-
ствене паре. У Денберију то
га доба није било кафана,
биоскопа, забава, па су љу-
ди после вечере одлазили у
бакалницу, седели око топ-
ле пећи и покушавали да се
разоноде. На тим скуповима
причале су се истините и из-
мишљене приче, шале, под-
визи. Добри забављачи ужи-
навали су велики углед у чи-
тавој варошици. Мали Бар-
нум који је из прикрајка
гледао и слушао одрасле
добро је запамтио једну
ствар: испричани догађај ни
је морао да буде истинит,
важно је било да се слуша-
оци добро забаве.

Догиња Џорџа Вашингтона

После очеве смрти шесна-
естогодишњи Фило пресе-
лио се у Бруклин, индустриј

**ФИНЕАС ТЕЈЛОР БАРНУМ,
КРАЉ БЛЕФА И РЕЛИКИХ
ПРЕДСТАВА**

ски део Њујорка, и почео
да се бави разноврсним по-
словима: прво је био трго-
вачки помоћник, затим орга-
низатор лутрија и најзад ди-
ректор једних малих нови-
на. И мада је променио при-
лично занимања, он још ни-
је знао шта у ствари жели.
Предузимљив дух је био ту,
требало је само сачекати
повољну прилику.

А она се указала кад је
двадесет петогодишњи Бар-
нум случајно срео стару,
страшно изборану Цркињу
по имену Џоис Нет. Одмах
му је синула генијална иде-
ја да је прогласи некадаш-
њом дадињом Џорџа Ва-
шингтона! Реклама коју је
направио да би популарисао
своју замисао била је брза,
вешта и остварена са мало
издатака: изнајмио је салу
Нибло на Бродвеју и на ње-
ном улазу поставио једну од

**НИКАДА ВИШЕ СВЕТ НЕЋЕ ИМАТИ
ПРИЛИКЕ ДА ВИДИ СПЕКТАКЛ КАКАВ
ЈЕ НУДИЛА БАРНУМОВА ТРУПА.**

првих светлећих реклама на
свету, а затим је штампао и
разделио по улицама књи-
жицу „Истинита прича о
Џоис Нет која је напунила
161. годину“.

Народ је појурио да види
то чудо невиђено, а чудо ни
је било мало кад се има у
виду да је Вашингтон умро
1799. у 67 години живота а
стара дадиња која га је по-
дигла била је жива и здра-
ва 1835. Чак су и веома уг-
ледни листови посветили до-
ста простора „старој дади-
њи која је последња свети-
ња једног славног доба“. А-
негдоте из живота Џорџа
Вашингтона мешале су се са
студијама о старости, а у
таквим написима предњачио
је Гордон Бенет, оснивач и
уредник познатог листа „Њу
јорк хералд“.

Пошто је своје откриће
приказивао неколико месе-
ци у Њујорку, Барнум је
кренуо на турнеје по унут-
рашњости Америке. Стара
Џоис није била лоша глуми-
ца: одбијајући димове из ве-
лике луле причала је публи-
ци о детињству „драгог ма-
лог Џорџа“. Али, напорне
турнеје рђаво су утицале на
њено здравље и кад су је
најзад послали на опоравак
било је исувише касно. Џоис
је умрла фебруара 1836. а
Барнум није успео да спречи
аутопсију. Згранути ле-
кари констатовали су да ста-
рица нема више од 80 го-
дина!

Највећа љубав

На ту вест против Барну-
ма је скочила читава Аме-
рика увређена у свом патри-
отизму али још више зато
што је дозволила да тако
лако буде преварена. Гор-
дон Бенет је у „Њујорк хе-
ралду“ бранио Барнума, на-
равно да би одбранио самог
себе, али му никада није
опростио што га је тако на-
санкао и до краја живота га
је искрено мрзео и правио

му сметње. Барнум се због
свега тога није много уз-
буђивао: дивно се забавио а
шала, или боље превара, до-
нела му је и доста новца. Не
колико година се није појав-
љивао у јавности а следећи
потез је повукао тек кад се
уверио да су му сународ-
ници опростили шалу која
је и њих, у ствари, одлично
забавила.

То се догодило тек 1841.
кад је Барнум одлучио да по
ново наступи у великом сти-
лу. Амерички музеј Скудер,
некада славан по атракција-
ма које је нудио а сада
запуштен и без посетилаца,
изложен је продаји за су-
му од 14 хиљада долара.
Барнум их није имао али се
некако снашао: помоћу шта-
мпе унео је веома вештом
кампањом такву панику ме-
ђу власнике Музеја да су
ови одлучили да га дају на
кредит. Посао се и овога
пута веома исплатио јер Бар-
нум за три године не само
да је отплатио овај кредит
већ је од улазница зарадио
преко 100 хиљада долара. И
мада је током живота из-
вео и величанственије поте-
зе, Амерички музеј остао је
његова највећа љубав.

Косџур Кристифора Колумба

Кад га је купио, Барнум
је у њему затекао читаву
хрпу непотребне старудије
и одмах се бацио на прибав-
љање најређих и најчудно-
ватијих ствари које би му до-
шле под руку. За цену није
питао и тако су посетиоце у
малој палати на Бродвеју о-
чекивала разна изненађења:
дресиране буве, измршаве-
ли факири на креветима од
екстера, воштане фигуре по-
знатих личности, играчице
трбушних плесова, „панора-
ме“ (на пример, Нијагарини
водопади с „плавом водом с
Нијагаре“ коју је покретала
скривена пумпа), календос-
копи, „Нојева барка“ препу-

на животиња које се иначе
међусобно не трпе као што
су мачке и мишеви, лисице
и кокошке, птице и змије
На свечаном постољу, у ста-
кленој посуди с алкохолом,
шепурила се „реткост“ му-
зеја, сирена капетана Грифи

**АНА ЦОНС, ЖЕНА С БРА-
ДОМ, ЈЕДНО ОД ЧУДА
ЦИРКУСА.**

та направљена — то посе-
тиоци, разуме се, нису зна-
ли — тако што је реп неке
велике рибе пришивен за
горњи део тела једног мај-
муна.

Да би музеј стално држао
у центру пажње, Барнум је
организовао разна такмиче-
ња, на пример, за најкруп-
нију бебу Америке, за нај-
дебљег човека, и слично.
Чак је набавио и 2 бела
кита, белог слона, коња с
руном као у овце, костур
Кристифора Колумба „про-
нађен“ у Хавани на Куби,
ногу чувене француске тра-
геткиње Саре Бернар коју
је ова морала да ампутира
а Барнум је за њу платио
100 хиљада долара. Једино
му, на његову велику жа-
лост, није пошло за руком
да купи и пребаци у му-
зеј Шекспирову родну ку-
ћу јер је општина Страт-
форда на Ејвону одбила да

**БАРНУМОВИ ПАТУЉЦИ ТОМА ПАЛЧИЋ И ЛАВИНИЈА
ВОРЕН ВИСОКА 80 СМ.**

СТАВА НА СВЕТУ

је прода. Само се по себи разуме да је публика умела да цени овако организован Музеј и он је убрзо постао прворазредна њујоршка атракција.

Дуба је рођена

Барнум је, међутим, настао да тражи нова узбуђења. Године 1842. видео је на улици лепог петогодишњег дечака који није био виши од пола метра. Одмах га је ангажовао и унапредио у „генерала Тому Палчића, патуљка племенитог порекла“. Следећих година Тома Палчић је добио друштво: госпођицу Лавинију Ворен високу 80 см, адмирала Дота и командора Ната. С овом чудном трупом Барнум је прокрстарио Америку и обишао Европу, представивши се и на енглеском двору.

Неколико година касније предузимљиви Барнум окушао је срећу на терену на коме се дотле није опробао. Оставивши за извесно време свој Музеј и трупу, све снаге је усмерио на рекламирање чувене шведске оперске певачице Цени Линд која је управо одушевљавала Европу али је у Америци била потпуно непозната. Барнум је ставио себи у задатак да је доведе у Америку, направи од ње диву првог реда и добро се забави али и заради доста новца. И тако је, много пре него што је Цени Линд крочила на амерички континент, почела незапамћена рекламна акција.

Новине су увелико писале о „славују из Шведске“, дивној девојци која пева као анђео а у слободном времену сањари и бави се поезијом, тако да је збуњену Цени Линд кад је стигла бродом у Њујорк, дочекала огромна маса радозналих обојанаца. Барнум јој је подигао 2 тријумфална лука од цвећа на путу до хотела а кад је топ огласио да Цени управо силази с брода, прострт је огроман (изнајмљен) ћилим „како дивне ноге не би одмах крочиле на тврду америчку земљу“. Увече је приређен величанствен ватромет а 200 музиканата ангажовано је да под хотелским прозорима одсвира певачици серенату. Барнум се силно истрошио али он никада у животу није био ситничар. С правом, уосталом, јер су се захваљујући таквој реклами улазнице за Ценине концерте продавале не по одређеним ценама већ лицитирањем: ко да више. Пошто је интересовање било неописиво, цене су постизале астрономске висине.

Имао је Барнум у свом занимљивом животу и тешке тренутке али га невоље никад нису обориле. Када је крахирало предузеће у које је он, продавши неопрезно свој чувени Музеј, уложио читав капитал, његови некадашњи сарадници на челу с Цени Линд и Томом Палчићем притекли су му у помоћ и захваљујући њиховим уштећевинама основан је нови Амерички музеј и ствари су кренуле својим током. Алч. најзначајније Барнумово дело, оно које га је прославило у читавом свету, тек је било на реду. Било је то отварање циркуса 1871. године.

Циркуси су и до тада постојали у Америци али су

представе које су давале биле тако обичне и без маште да су могле да задовоље само провинцијску публику жељну било какве забаве. Барнум није показивао никакво интересовање за ту врсту посла све док није упознао неког Вилијама Купа који му је дао идеју да од досадних представа направи „нешто на рочито“, спектакл коме нико не би могао да одоли. „Пошто?“, упитао га је Барнум. „200 хиљада долара“, гласио је одговор. „О кеј, момче, починимо“. Годину дана касније отворена је „Највећа представа на свету“ с 3 писте на којима се програм одвијао истовремено! У тај циркус уложио је Барнум сав

свој новац и све снаге и машту. У року од 2 године циркус му је вратио уложени капитал и донео огромну зараду али је тада добио и опасну конкуренцију у лицу једног другог спретног менаџера који се звао Цемс Бејли.

Дуба Б

Бејли је одмах објавио Барнуму отворен рат у погледу рекламе, атракција, публике. Ако би Барнум набавио 15 слонова, Бејли је одмах морао да их има 19, кад их је Барнум купио 20, Бејли је нечасећи часа купио 5 више и

тако унедоглед. Борба је била прилично равноправна све док једна Бејлијева слоница није донела на свет слонче, прво које је икада рођено у једном циркусу. Барнум је тада починио велику грешку: послао је свом конкуренту телеграм у коме је тражио да слонче купи не плаћајући за цену. Какав адут у Бејлијевим рукама! Он је телеграм увеличао и излепио га на реклами свог циркуса по читавом Њујорку уз следећи коментар: „Ево шта велики Барнум мисли о нашој беби“. Барнума је овај вешти потез толико одушевио да је Бејлију предложио да од два направе један заједнички циркус.

Свет вероватно никада више неће имати прилике да види спектакл какав је видео овај циркус. На 3 огромне писте одвијале су се најневероватније „нумере“: коза која јаше на коњу, ждребац коме ватра не може ништа, каубој кога не убија буле испањено из топа и слична чудеса. Циркуска трупа састојала се од читаве војске статиста одевених у униформе свих епоха, 338 коња, једне артиљеријске чете снаблене топovima, 30 слонова, 14 камила, безброј ситнијих животиња, 4 оркестра. Поред циркуса налазио се и павиљон „ретких бића“: Јо-Јо човек пас, Ана Џонс — жепа с брадом и разни други несрећници које је природа унаказила. За прибављање нових реткости Барнум је држао 2 екипе које су непрекидно крстариле светом и снабдевале га. Циркус је, осим тога, имао 4 специјална воза с вагонима дугачким по 20 метара јер је често правило велике турнеје. Новац је пљуштао тако да благајници нису имали времена ни да га броје већ су га трпали у челичне касете и слали право у банку. Улазнице су увек биле распродате за неколико дана пре представе.

Када је Барнум умро 7. априла 1891, оплакала га је читава војска сарадника и пријатеља опраштајући му последњу шалу: у његовом сефту уместо новца, пронађени су мемоари намењени „читавом цивилизованом свету, а посебно Америци“. Почетно слово његовог имена, укрштено је с још једним Б, иницијалом Бејлија, и данас се налази на свим заставама, вагонима, шатрама, рекламама „Највеће представе на свету“, циркуса чију су традицију наставили његови да наши власници браћа Ринглинг.

BARNUM, BAILEY AND HUTCHINSON.
GIRDLE THE GLOBE WITH MEN AND MONEY
 CONCENTRATING ALL THE LIVING WONDERS IN ONE YAST ASSEMBLY.
BARNUM AND LONDON.
 WHAT YOU CAN SEE FOR 50 CENTS
 TENT No. 1 MUSEUM
 TENT No. 2 MENAGERIE No. 1
 TENT No. 3 MENAGERIE No. 2
 TENT No. 4
 LARGEST IN THE WORLD THREE GRAND CIRCUSES AND ROMAN HIPPODROME WITH 1/2 MILE TRACK. seats for 20,000 PEOPLE
 EXCURSION RATES ON ALL RAILROADS
 BE ON THE PLATFORM WHEN THE WHISTLE BLOWS!

ПЛАКАТ С РЕКЛАМОМ ЧУВЕНОГ ЦИРКУСА.

ДИКАНОВЕ АВАНТУРЕ

ГОСПОДАР ДИОКЛЕЦИЈАНОВЕ ПАЛАТЕ

КАКО ПОЈАЧАВАМ „ФИЋУ“

Многи возачи јаких кола зину од чуда када их престигне »фића«. Специјалиста вам открива тајну

Аутомобил „застава 750“, популарно назван „фића“ има мотор од 750 кубних сантиметара радне запремине, 29 коњских снага и развија максималну брзину од 118 километара на час под идеалним условима. У редовном саобраћају „фића“ тешко прелази брзине од 110 километара на час.

Неки власници незадовољни том брзином „фризирају“ „фићу“, побољшавају његов мотор.

»ФАНТОМ« АУТО-СТРАДА

Први су Италијани почели да се баве овим послом. Карло Абарт, Немац који живи у Италији, отворио је у Торину пре више од 10 година специјалну радионицу која ради само преправке на „фићиним“ моторима. Добро је познат случај једног „фиће“ од пре неких 5 година који се после дотеривања код „Абарта“ носио на италијанским аутострадама са далеко већим и снажнијим колима. Овај аутомобил је представљао праву сензацију и убрзо добио надимак „фантом“. То је био пресудан моменат да се многи власници „фића“ одлуче да уз помоћ делова које производи Карло Абарт преправе свој аутомобил.

Постоји више начина како може да се побољша „фићин“ мотор.

I варијанта: мотор 750 кубика, 35 коњских снага, брзина преко 140 километара на час. Повећава се број обртаја мотора са 4.800 на 6.200, а степен компресије са 8,5:1 на најмање 9,5:1. Механичарска интервенција подразумева измену брегасте осовине, стављање другачијих клипова и вентила. Преправља се систем за напајање горивом (карбуратор и усисни канал) а и систем за издувавање (лонац, „ауспух“ и четири издувне гране, по једна за сваки цилиндар). После свих ових преправки мотор више не троши бензин од 86, већ онај од 98 октана.

Да би овакав аутомобил био сигуран и безбедан у војњи, неопходно је побољшати и његову стабилност. Због тога се преправља предњи лиснастигибањ, скра-

ћују се задње спиралне опруге тако да се цео аутомобил спусти ближе земљи и постане још стабилнији.

ТРАЈУ КРАЋЕ

У мојој механичарској радионици цена целокупне преправке (материјал и рад) износи око 300.000 старих динара. Једна врло важна напомена — век трајања овако преправљеног мотора краћи је него обичног.

II варијанта: мотор 850 кубика, 52—55 коњских снага, брзина преко 160 километара на час.

Ова варијанта захтева многе преправке и велика материјална средства. Практично, од целог „фићиног“ мотора остаје само блок, док се све остало мења (радилица, брегаста осовина, клиповаче, замајац, квачило, глава мотора, карбуратор, картер за уље, разводник, издувни лонац) а додају се хладњак за воду и електрична бензинска пумпа. Пош-

то се мотор радо окреће и на преко 7.000 обртаја у минуту, мора се мењати и диференцијал, а у неким случајевима и мењач. Обавезна је и нова инструмент-табла која има показивач броја обртаја мотора, брзиномер, показивач температуре воде и уља и показивач притиска уља.

Због стабилности оваког аутомобила, „фића“ опет мора да се спусти што ближе земљи, на предње точкове се стављају диск-кочнице, а на задње аутомат који изједначује притисак за равномерно кочење. Врло је препоручљиво ставити и шире фелне на точкове, а разуме се и гуме ширег промера.

Ко хоће да се вози у оваквом „фићи“ треба да спреми доста новца, јер, као што видите, преправке су многобројне и захтевају огроман рад механичара. Кад се све сабере, рачун би, вероватно, износио цела 2 милиона старих динара.

ФИЋА ОД 16 МИЛИОНА!

Могуће је „фићин“ мотор преправљати на још неколико начина, чак да му се

Редакција „Политикиног забавника“ примила је већи број писама у којима се тражи објашњење како се „фризирају“ (побољшава снага и брзина) „фићини“ мотори, да ли је дозвољено возити овакве аутомобиле у редовном путничком саобраћају, итд. Одговор на ова питања даје им Нестор Миланов који је у Институту фабрике аутомобила „Црвена застава“ у Крагујевцу 10 година радио са водећим југословенским стручњацима на испитивању „фризираних“ мотора „заставе 750“. Више година учествује на ауто-тркама возећи управо овакве аутомобиле, а прошле године је возећи „фиат абарт 850 ТЦ“ освојио пето место на Европском шампионату. Данас, он има своју механичарску радионицу у којој преправља „фићине“ моторе.

радња запремина повећа на 1000 кубних сантиметара а брзина на преко 200 километара на час. Да бисте имали јасну представу колико кошта овакав аутомобил рећи ћу вам да Ђани Шверко, прошлогодишњи шампион Европе и садашњи рекордер београдске стазе Ушће, има „фиат абарт 1000“ чија је цена заједно са царином 16 милиона старих динара.

Ако се неко од читалаца „Забавника“ одлучи да свог „фићу“ побољша, предложем му да се одлучи за I варијанту. Преправке нису скупе, а добије се аутомобил који развија солидну брзину, сигуран је и стабилан на друму, једном речју аутомобил којег се никада неће постидети.

Досада власници овако преправљених „фића“ нису имали никаквих проблема око регистрације својих аутомобила. Међутим, члан 148 Основног закона о безбедности саобраћаја каже да се овако преправљени аутомобили морају атестирати да би се регистровали. Ево

зашто: ако „фића“ са преправљеним мотором развија 140 километара на час, а нису учињене одређене преправке које му дају и одговарајућу стабилност у војњи, он постаје опасност на друму, лако може изазвати саобраћајну несрећу. Због тога се преправљени „фића“ атестира, испитају се његове комплетне возне особине, па му се тек онда издаје дозвола за регистрацију и војњу у јавном саобраћају. Пошто код нас нису постојале установе које би испитивале овакве аутомобиле, било их је могуће регистровати без икаквих проблема.

У неким градовима наше земље већ су отворени овакви центри, а од октобра ове године биће и у Београду, у Институту Машинског факултета, отворен „атест центар“ за побољшање „заставе 750“ тако да око регистрације неће бити баш ни каквих запрека.

Нестор Миланов,
аутомеханичар

НЕСТОР МИЛАНОВ ПРИПРЕМА ЈЕДНОГ „ФИЋУ“ ЗА СУПЕРБРЗИНЕ (195 км на час!)

19

КИШОБРАН — У старој Персији ценили су се и неговали занати и уметности а главне уметничке радионице налазиле су се при царској палати. Сачувана је сребрна амфора на којој пише да је направљена у царској радионици. Нарочито су чувене биле персијске украсне цигле са сликама, глеђосане вишебојним стаклестим емајлом захваљујући коме су се и одржале до наших дана. На неким рељефима појављује се за оно доба чудан предмет, кишобран, као знак достојанства пресвете цареве личности.

20

ПРЕСТОНИЦА СУЗА — У доњем току реке Тигра налазио се град по имену Суза, некадашња престоница Елама. Стара Суза је изгорела а на њеном згаришту подигнут је нов град, лепши и сјајнији од ранијег.

22

ПОКОЉ СВЕШТЕНИКА — Међу Миђанима је постојало племе, звали су их маговима, у коме је свештенички позив био наследан. Они су први почели да сахрањују мртве уместо да их остављају грабљивицама, што ће прихватити читав свет. Док је Камбиз био у Египту, маг Гаумата заузео је Сузу и узео власт над Персијом. Миђани су постали главне личности у царству. Ускоро су се против њих ујединили сви сатрапи и извршили страشان покољ свештеника. Овај дан слављен је као национални празник.

23

ДАРИЈЕ I — После Камбиза цар је постао Дарије из династије Ахеменида. Он је наставио освајачку политику својих претходника али су тада избили и први устанци против царства. После пораза код Марато-

Персијски владари изабрали су Сузу, због благе климе и дивних грађевина за своју другу престоницу и место за одмор. Царска палата гледала је у врт а у огромним дворанама стубови високи 20 м с капителима у облику бика (на слици) носили су кровну конструкцију.

21

ЦАР КАМБИЗ — Чим је сео на престо, Киров син Камбиз убио је брата Бардија и 525. године пре н. е. кренуо на Египат. Синај је прешао лако јер су га Арапи снабдевали храном и водом а делту Нила затекао је небрањену. Египатски градови падали су један за другим а Камбиз је погубио све великодостојнике и крунисао се за владара. Његова војска упала је у храмове, пљачкала, бичвала свештенике. Камбиз је својом руком убио светог бика Аписа. Цар је умро на повратку у Персију од руке плаћеника.

на, Саламине и Платеје Персија се одрекла власти над малоазијским јонским градовима а кад је серија побуна угушена, Дарије је у стени високог Багастана посвећеног боговима дао да се клинастим писмом уреже њихов ток. Умро је кад се спремао да поврати изгубљене крајеве.

24

АЛЕКСАНДАР МАКЕДОНСКИ — Моћни владар прешао је Хелеспонт (Дарданеле) 334. године пре н. е. са 40.000 војника а да нигде није наишао на отпор. Персијски цар Дарије III побегао је главом без обзира а Александар је заузео Сирију и Египат где су га дочекали као ослободиоца. Чим је основао Александрију, Александар Македонски је пошао ка Мемфису а обновљена персијска војска чекала га је код Арбеле. Усред борбе Дарије III је опет побегао и војска се предала. Тако је пало Персијско царство.

СВЕТИ СЕ ВУКОВИМА

Два младића волела су заједно да лутају шумама. Отиснули су се на север, предалеко на север. Један од њих повредио је ногу. Рана се загадила. После дугог оклевања његов друг је отишао да тражи помоћ и лекара.

Усамљени рањеник јечао је у склоништу које је његов друг на брзину начинио. Напушили су га курјаци. Опколљавање је трајало читав дан. Младић је насумце опалио у правцу претених сенки. Пуцао је поново. Брањено се огорчено. Снег се измешао с крвљу. Кад му је нестало муниције, вуци су јурнули на склониште. Пуцели су да кидају тело младића. Разрогачених очију рањеник је урлао у ноћи. Одједном је очајник чуо неколико пуцњева. Био је то одговор на његове крике. Вукови су побегли. Над собом је угледао лице свог друга и спасиоца.

Пренели су га до најближе болнице. Претила је гангрена. Морали су да му одсеку ногу. Пријатељ младог човека окренуо је главу. Сузе су текле низ његове образе. Рањеник је подлегао. Његов друг се зарекао да ће сав живот посветити освети. Ловиће неуморно вукове. Његово име је Роберт Фурније.

ЛЕГЕНДА О ФУРНИЈЕУ

Француски новинар Марсел Коњак одлетео је због њега чак у шуме далеке Канаде. Роберт Фурније питао је он у Одељењу за лов у Монреалу. За првог ловца Канаде сви су знали. Међутим, у току шест зимских месеци нико није знао куда он лута у потеру за вуковима. Рекли су новинару да има 24 године, да је студент и да лови из жеље за осветом.

Хеликоптером, снежним трактором, са крпљама на ногама, новинар је од последњих насеља на ивици шумског беспућа превалио још 300 километара. Било је то право мучење. Најзад је добио везу: колиба на северној обали Гушчијег језера. Жива у термометру пала је на 35 испод нуле. Сретао је само још понеког трапера. Што су људи били ређи то је легенда о Фурнијеу расла. Од једног старог трапера новинар је чуо истиниту причу о томе како је и зашто Фурније почео да лови вукове.

Скочањен од хладноће, једва газећи од бола због промрзлих стопала, новинар је најзад крај колибе на обали Гушчијег језера угледао човека. Викнуо га је. Чо

Да би ујознао најчубенијеј ловца на вукове Фурнијеа, француски новинар Марсел Коњак пребалио је 300 километара кроз снежне пушине Канаде. И није се покаяо.

век је пришао. Био је млад, глатко обријан, мирних црта лица. Без много наде новинар га је упитао за име. Роберт Фурније!

ЈА ПРОДАЈЕМ УШИ ВУКОВА!

Ловац је био изненађен разлогом посете. Објаснио је кратко:

— Неки људи продају ексер, други даске или не знам шта још... а ја продајем канадској влади вукове. Тачније речено уши вукова. За пар ушију добијам 20 долара.

Вукови су и данас права напаст и зло у канадским шумама. Дobar трапер може да убије 10 до 15 звери месечно. Фурнијеов просек достиже 20 до 25 вукова! У читавој земљи фармери спавају с пушкама крај изглавља. Преко целе зиме шумске страже су мобилисане: постављају куглице с отровом, клопке, вучје јаме. На северу се чак и хеликоптери користе за откривање чопра. Чак и кад је сезона лоша, уништи се најмање 800 вукова. Ако се настави овим темпом људи двехиљадите године знаће за курјаке као за звери из бајке.

На целом северу Канаде вука зову „убица“. Тиме се

он разликује од пса — пријатеља. Фурније ипак одаје признање вуку. Он је знатно интелигентнији од пса. Снажнији је од њега, никада се не зна шта смера у својој глави. Са првим снегом он се подвргава строгој дисциплини чопра који поштује свог вођу. Он „планира“ сваку акцију, сваки напад.

Вукови на пример шаљу с једног краја на други сигнал специфичним мирисима. Задивљује тишина којом чопор наступа. Свака звер добро пази да згази само у траг који је претходно оставила у снегу. На тај начин вукови се штеде од непотребног замора и крију своје трагове у снегу. Вук напада човека само ако осети да овај није способан да се брани. Тешко се одлучује на напад али кад то учини његови зуби не праштају.

НОВИНАР ЈЕ ДРХТАО

Фурније се тргнуо. Његове ноздрве су се рашириле. Упозорио је свог посетиоца да се у ваздуху осећа мирис снега. Те ноћи вукови ће напасти. Кренуо је да при-

преми мамац. Лукавством се најбоље излази на крај с вуковима. Било које месо може да послужи као мамац. Потребно је да је неколико дана претходно провело у вучјој кожи да би изгубило мирис човека. Да би навео вукове на мамац, ловац пошкропи на већој дужини снег од шуме до мамаца мохрам вучица.

Те ноћи све је било спремно за покољ. Два човека направил су склониште иза оградe начињене од грања и снега. Главна је не начинити ниједан покрет. Пред зору обојица су били укочени. Одједном, новинар је осетио Фурнијеову шаку на рамену. Пет тамних сенки нечујно се прикрадало на плавичастом снегу. Сумњичаво, њушени ваздух, подижући главу час лево час десно, звери су се приближавале мамцу. Застају. Пролазе дуге секунде. Новинар је дрхтао од страха да се вукови не предомисле и не насрну на њих. Највећи из групе крупних звери се издвојио. Похлепно је почео да черечи комад меса. Други су се устремили за њим. Прождрљивост је надвладала мудрост и опрезност. Проломили су се пуцњи. Фурнијеова винчестерка је харала. Један вук се пропео, затим се вукао неколико метара а потом пао укочених шапа. Други се пропео и стропаштао. И трећи је пао мртав. У самртном ропцу покушао је сам себе да уједе тамо где га је куршум погодио. Остала два вука су умукла. Њихови обриси изгубили су се у сенци.

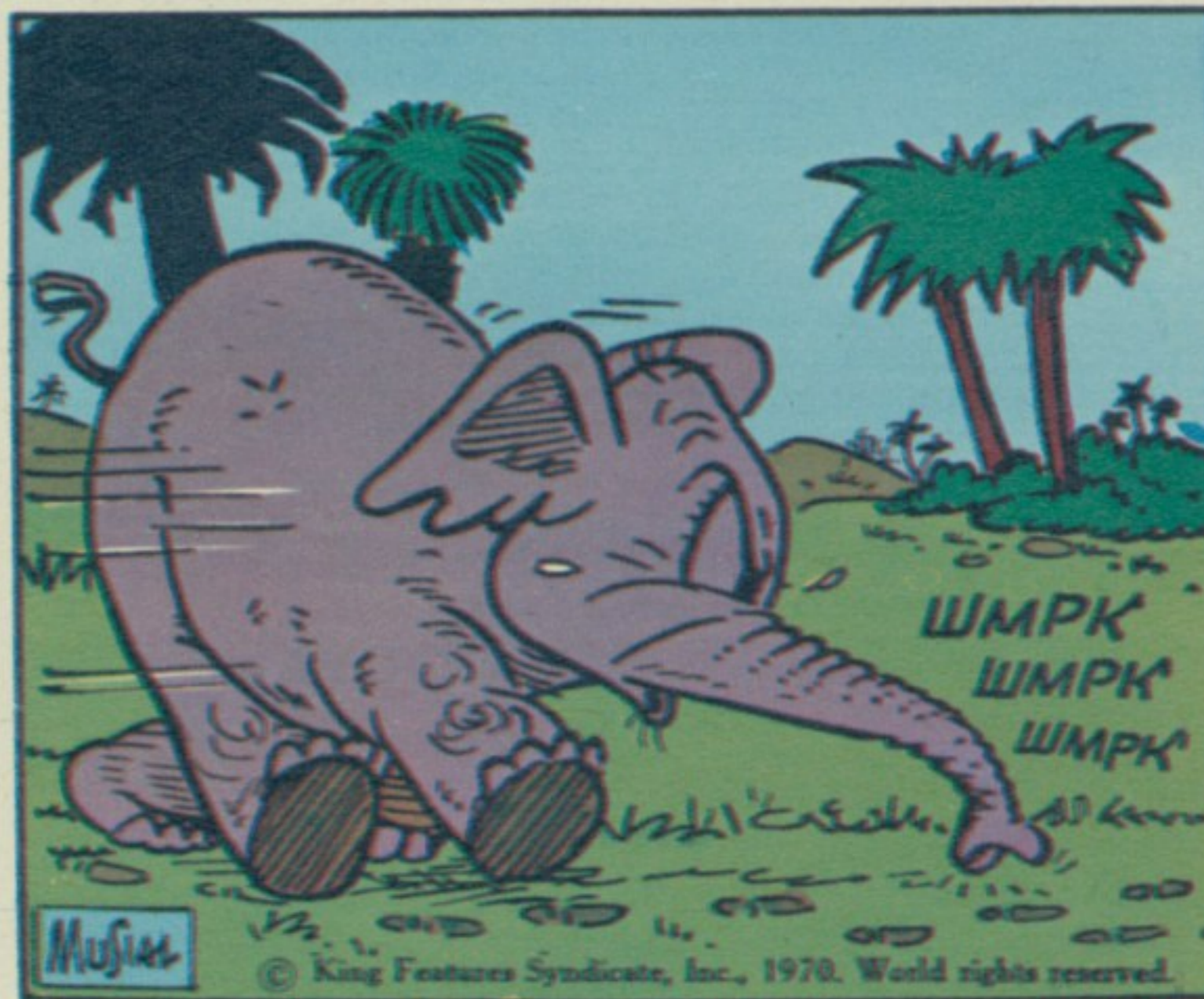
Освета је светлцала у Фурнијеовом погледу.

КАД МУ ЈЕ ПОНЕСТАЛО МУНИЦИЈЕ, ВУЦИ ЈУРНУШЕ НА СКЛЕНИШТЕ РАЊЕНОГ МЛАДИЋА

БИМ И БУМ

JOE MUSIAL

ЛОВ

тице и чак је објавио књигу која је ловцима служила као приручник.

ЖИВИ »ДОКАЗИ«

Бодкање је било уобичајен начин на који су откриване вештице, али је много познатије и чешће било потапање.

Веровало се да ће невина особа да потоне на дно реке или рибњака, а вештица да остане на површини! Наравно, многе невинне жене су се удавиле пре него што би неко успео да их извуче, а друге, „вештице“ су остајале на површини иако су биле везане.

Било је и других начина на које је утврђивана кривица. Тако је, на пример, вештица могла да буде затво-

рена у хелију и ако би се у хелију појавило неко животиње, веровало се да је то помоћник несрећне жене и то је значило да је она вештица. Пошто су затвори били прљава и нездрава места, у њима је било разних животињица и гамади, па је у хелију лако могао да се појави паук или чак жаба и то је био „доказ“ да је жена крива.

Понекад би жртва морала да рецитује „оченаш“ зато што се веровало да ниједна вештица то не би могла да учини без грешке или застајкивања. Сирота старица, избеумљена од страха да је не прогласе вештицом, обично не би успела да прочита молитву без замуцкивања. Младе жене су готово увек успевале да избегну ову подмуклу замку.

Потказивач је могао да буде свако: пакосни сусед,

ЛОВЦИ НА ВЕШТИЦЕ БОЦКАЛИ СУ ЖРТВЕ ДУГАЧКИМ ИГЛАМА И ПРОГЛАШАВАЛИ ИХ ВЕШТИЦАМА АКО „БАВОЉИ ЗНАЦИ“ (МЛАДЕЖИ, СТАРИ ОЖИЉЦИ) НИСУ КРВАРИЛИ

У средњем веку професионални ловци на вештице носили су дугачке, оштре игле и њима боцкали жртве да би видели да ли приликом убода крваре „ђавољи знаци“, то јест младежи и ожиљци. Ако „ђавољи знак“ не би крварио, то је био сигуран доказ да је сирота жена — вештица.

Неки од ових језивих „ловаца“ били су тако подмукли да су употребљавали ножеве сличне данашњим ножевима-играчкама који се увлаче у корице приликом додира са младежом и у ствари нису ни могли да убоду, други су иглом сасвим мало гребали старе ожиљке који врло ретко крваре, трећи су једноставно лагали и тврдили да младеж или ожиљак уопште није крварио. Резултат је увек био исти — још једна „вештица“ би отишла на вешала или ломачу!

ПРИРУЧНИК ЗА ЛОВ

У Европи је црква још у 13. веку почела да прогања „вештице“ као јеретике, невернике, чланове „ђаволове војске“. Црква је то чинила тако одлучно и убедљиво да су људи озбиљно почели да верују да постоји нека ужасна завера мрачних сила против цркве.

Најважнији тренутак у историји лова на вештице у Европи догодио се 1484. године кад је папа Иноћентије VIII наредно инквизиторима (то јест судијама-иследницима католичке цркве) и осталим католичким свештеницима да све вештице осуде на смрт зато што оне припадају великој тајној организа-

цији која врачањем „чини зло“.

Неколико дана касније у Немачкој се појавио језиви приручник за лов на вештице под насловом: „Маљ за вештице“.

Приручник је довео до крвавих судских процеса и ломача на којима су у целој Европи спаљиване вештице.

Најстрашније од свега било је то што се још на самом почетку суђења полазило од уверења да је оптужена особа крива, а признање је готово увек изнуђивано страшним мучењем. Нико није био сигуран за своју кожу. „Вештице“ су биле криве за било чију и било какву болест или несрећу.

САМ ОСУДИО ДЕВЕТ СТОТИНА ВЕШТИЦА

У Европи је масовна верска затуцаност која се граничила са лудилом довела дотле да су на ломачама спаљивани као „сумњива лица“ чак и људи који су одбили да верују у празноверне бесмислице о вештицама.

Један француски судија хвалио се 1597. године да је за петнаест година осудио девет стотина вештица! У Тулузу, у Француској, спаљено је на ломачи четири стотине вештица, а у Немачкој, Италији и Швајцарској су масовна спаљивања била тако страшна да су чак и деца слата на ломачу!

У Енглеској није било масовних спаљивања а неке оптужене жене успеле су чак и да се спасу. Али вештице су прогањане и у овој земљи и многе су спаљене или обешене.

Енглески краљ Џејмс био је главни „стручњак“ за веш-

НА ВЕШТИЦЕ

Лоше бисће се пробели да сће жибели у сегамнаесћом веку и имали неки ожиљак или младеж — мојућносћ да прежи више сусрећ са ловцем на вештице била би заисћа мала

завидљиви познаник, стари непријатељ... Међутим, у 17. веку су у Енглеској извесно време „царовали“ страшни професионални ловци на вештице. У осталим земљама Европе ловци су много дуже били страх и трепет за недужне људе.

ПЛАТА ПРЕМА »УЛОВУ«

Ловац на вештице је ишао по целој земљи и добијао

плату према броју вештица које би уловио! Шкотска је чак имала званичног ловца на вештице. Око 1650. године Џон Кинкалд из Трента у Шкотској употребљавао је игле дугачке осам сантиметара, а један други „ловац“ тврдио је да по изгледу може да открије вештицу. Њега су коначно обесили кад се сазнало да је послао на ломачу 220 жена и да је за сваку добио по два наест шилинга (данас око

3.000 старих динара, али у оно време то је била велика сума).

Најпознатији трагач био је грозни „генерал ловаца на вештице“ Мејџу Хопкинс који је у 17. веку имао „Бавољи списак“ са именима свих енглеских вештица! У пратњи једног мушког и једног женског „шерта“, Хопкинс је путовао од града до града и у сваком наплаћивао двадесет шилинга за чишћење града од вештица.

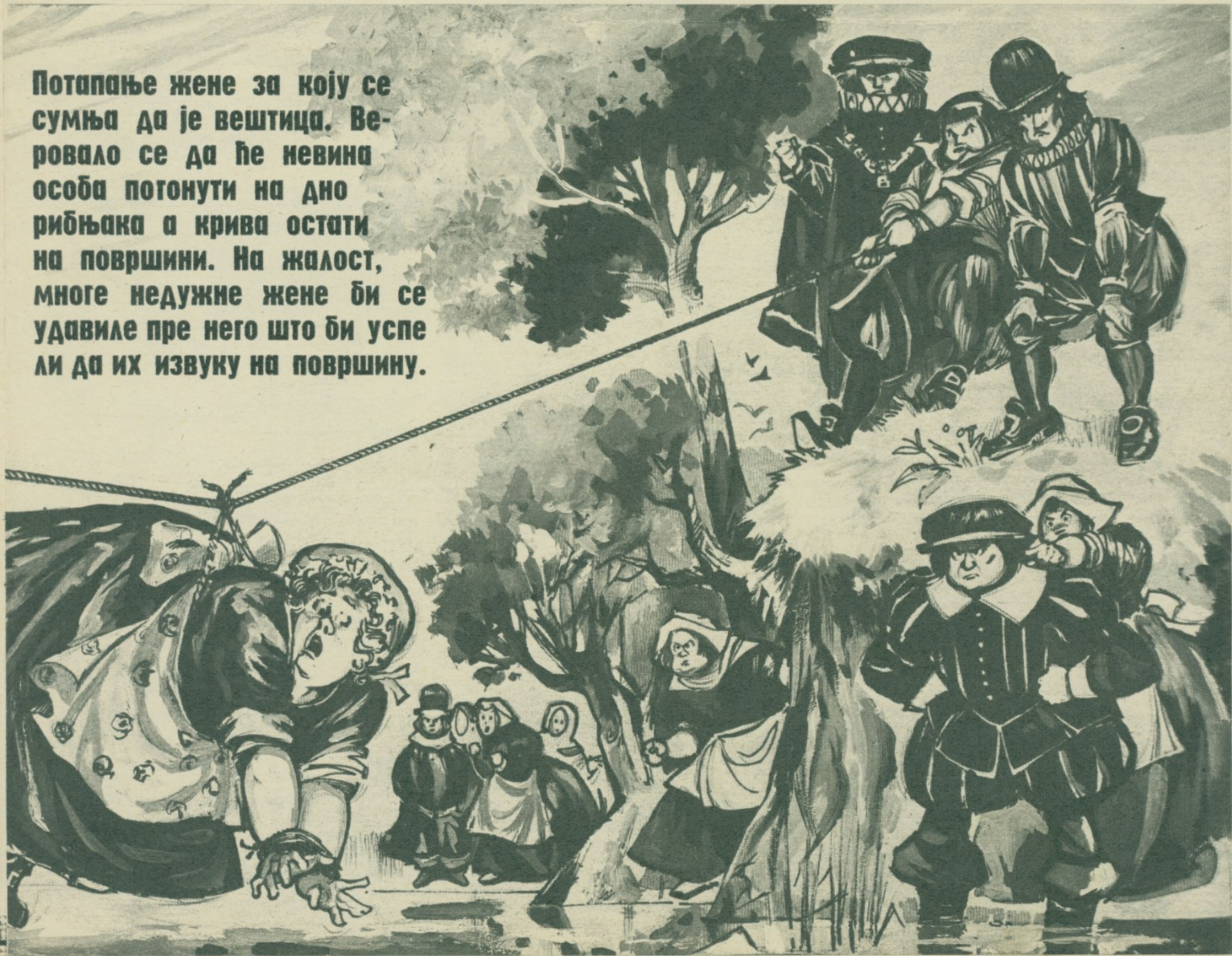
Године 1644. Хопкинс је послао на вешала 61 особу из покрајине Есекс, а идуће године је међу његовим жрт вама био и један свештеник стар 80 година кога је Хопкинс сурово мучио. Несрећни старац је морао да призна да је натерао два ђавола да потопе једну лађу!

Свима је лакнуло кад су 1736. године у Енглеској укинута закони против вештица. Сада је незаконито било само ако је неко зарађивао

новац правећи се да је вештица или вештац, односно ако је врачао. Ловци на вештице остали су без посла али су се и даље покатак догађале језиве ствари по угледу на средњи век. Тако је 1895. године један Ирац спалио своју жену зато што је наводно била вештица, што је био прилично провидан начин да се муж реши досадне и цангриваве жене.

Д. П.

Потапање жене за коју се сумња да је вештица. Веровало се да ће невинна особа потонути на дно рибњака а крива остати на површини. На жалост, многе недужне жене би се удавиле пре него што би успели да их извуку на површину.

ЦРНЕ ЗАСТАВЕ

ПОБЕДА!

ТЕЖАК
ЛИ ЈЕ
ОВАЈ
ЖИВОТ
ПОВУЊЕ-
НИЧКИ!

ДА САМ
ЗНАО
ОСТАО
БИХ
ПОШТЕН!

И ОВАЈ
МАЛИ
ТУПАВКО
ЈОШ
КЛИЧЕ
"ПОБЕДА"!

АЛИ, ДЕДИЦЕ! МИ
ДРЖИМО ПРЕДЊИ ДЕО
ЛАЂЕ... А ТО
ЈЕ НАЈВАЖНИЈЕ!

ЈОШ
ЈЕДНА
ОВАКВА
ПОБЕДА
И БИЉЕМО
ОБЕШЕНИ!

НАЈВАЖНИЈЕ
ЈЕ ДА СЕ
РЕШИМО
НИКА И
ЊЕГОВИХ
ПРИСТАЛИЦА!

СХВАТИ, ДЕДА!
У ПРЕДЊЕМ
ДЕЛУ ЛАЂЕ
НАЛАЗИ СЕ
ЗЛАТО! МИ СМО
БОГАТИ!

ДОБРО ЈЕ
ШТО СМО
СЕ
ПОВУНИ-
ЛИ!

ОВАКАВ
ВОЂ НЕ
НАС
ДАЛЕКО
ОД-
ВЕСТИ!

А ШТО СЕ ТИЧЕ СТАРОПНИКА,
ЊЕГА КУ СРЕДИТИ ЛУКАВ-
СТВОМ! ЈА САМ МНОГО
ПРОМУЉУНИШИ ОД
ЊЕГА! ПРЕДЛОЖИ-
КУ МУ ПРИМИРЈЕ!

СРЕЊНО,
УНУЧЕ!
И
БУДИ
ОПРЕ-
ЗАН!

С КАКВОМ
ТО БАЧВОМ
ИМАМ
ЧАСТ?

НЕ ПУЦАЈТЕ!
ПАРЛАМЕНТАРАЦ
ПОД БЕЛОМ
ЗАСТАВОМ!

ТО САМ ЈА... ИМАМ ЈЕДАН
ЧАСТАН ПРЕДЛОГ!
СКОПИМО МИР
И ПОДЕЛИМО
БРОД...

ПРИСТАЈЕМ! ТО ЈЕ
ЗАИСТА ЧАСНО И ПОШТЕНО!
АЛИ ДА СВАКО ОСТАНЕ
НА СВОЈОЈ ПОЛО-
ВИНИ!

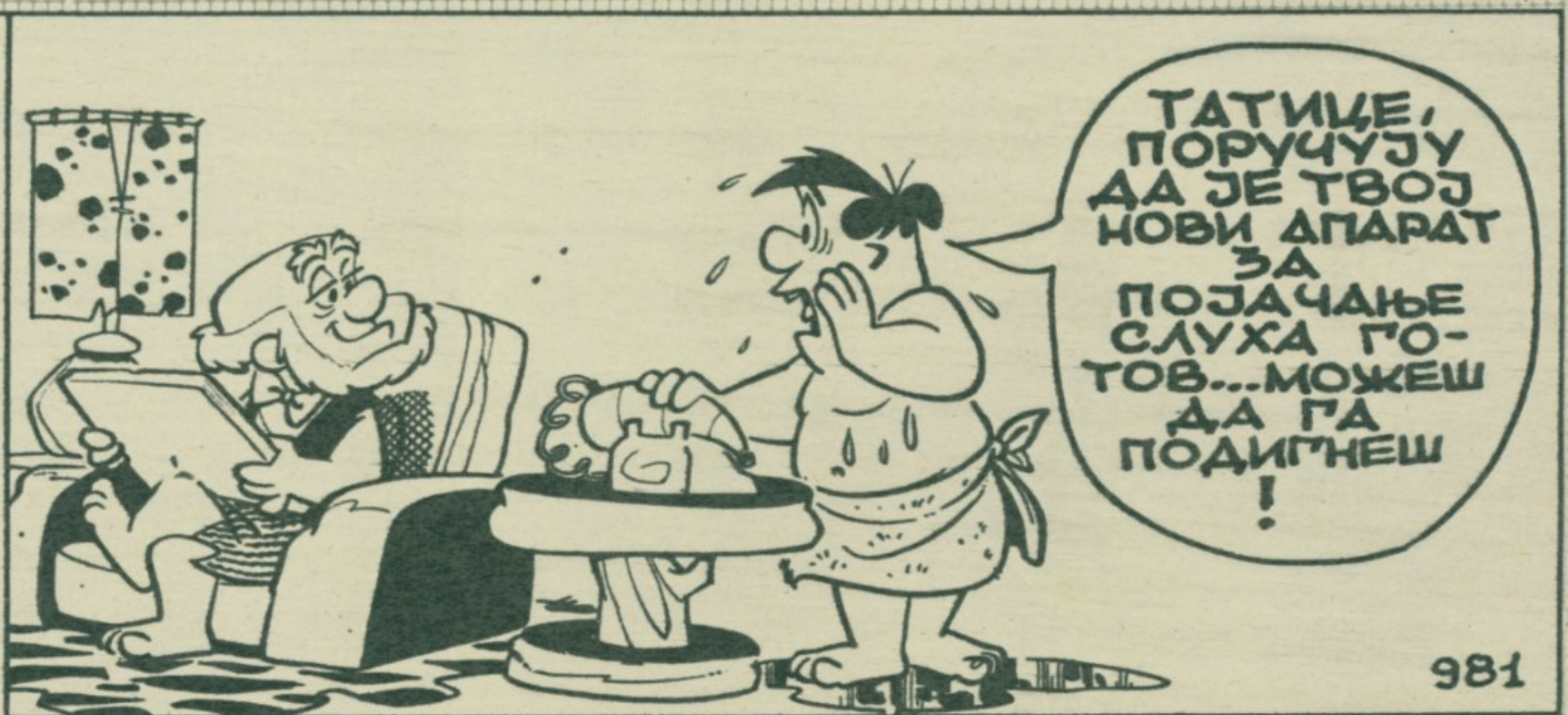
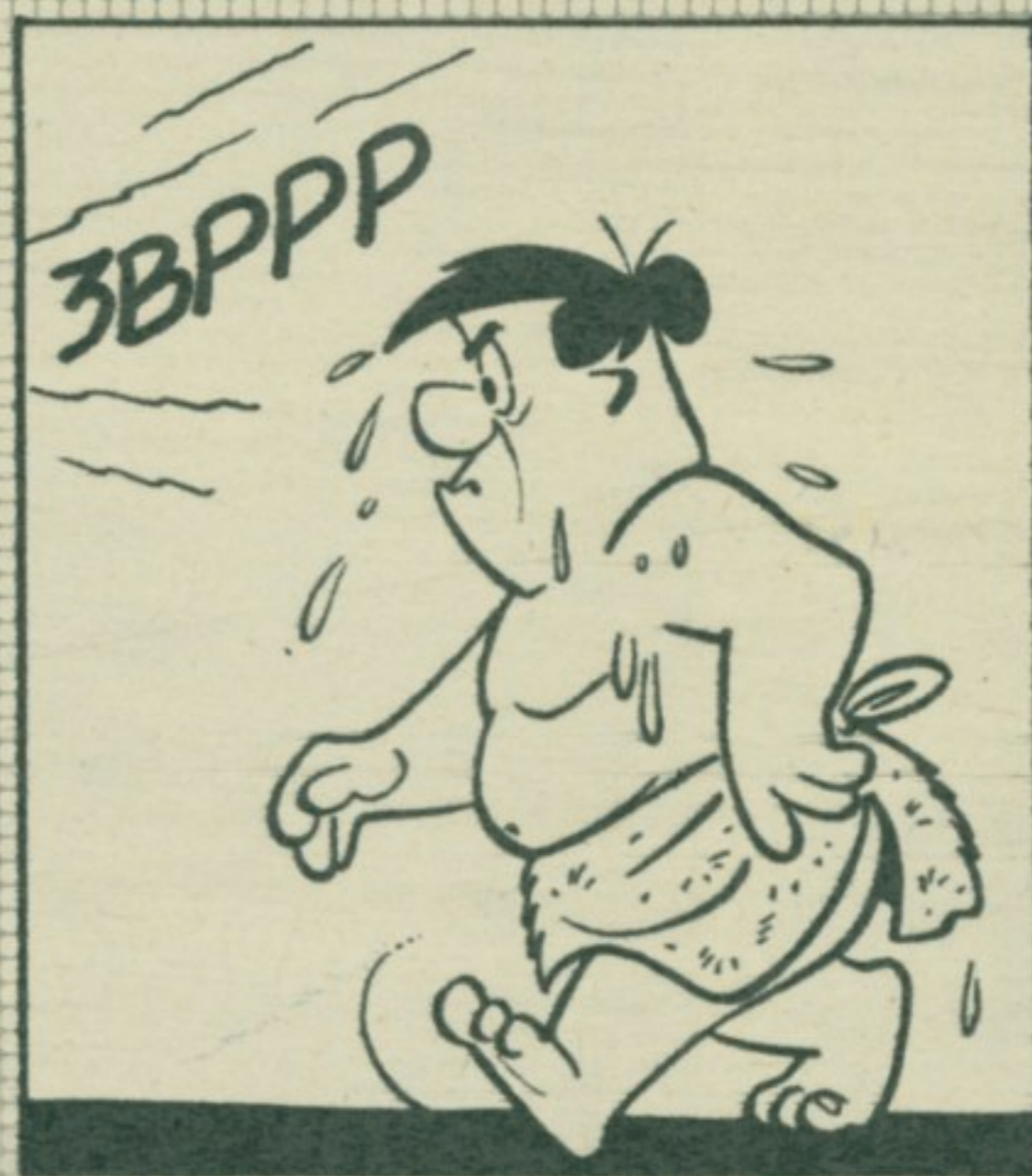
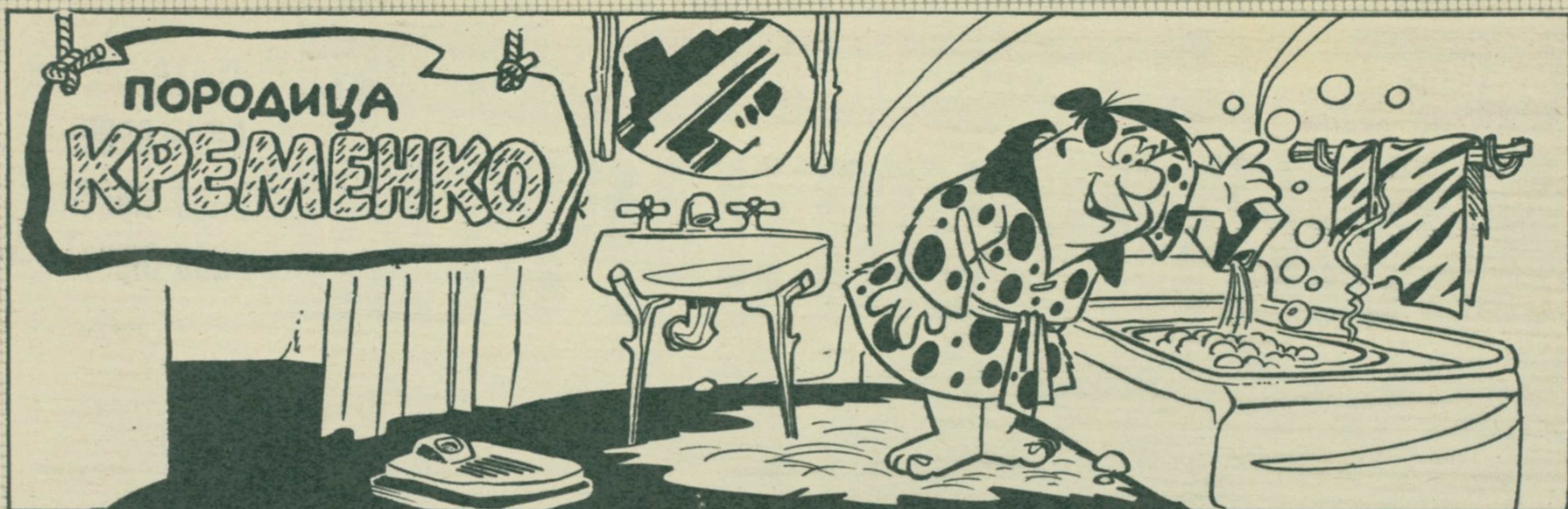

ТАЈ КРЕТЕН ЈЕ УПАО У
КЛОПКУ! ЗАХВАЛУЈУЊИ
МОМ ЗЛАТУ ЈА КУ МАЛО-
ПОМАЛО ОТКУПИТИ
И ЊЕГОВ ДЕО БРО-
ДА! ХА! ХА!

ИМАЈТЕ
ПОВЕРЕЊА! МИ
У НАШЕМ ДЕ-
ЛУ БРОДА ДР-
ЖИМО СВЕ НА-
МИРНИЦЕ!
УСКОРО ЋЕ
НАМ ОНИ
ЈЕСТИ
СА
ДЛАНА!

СТИДИТЕ СЕ,
ГОСПОДИНЕ!
ПАКТИРАТЕ
С НЕПРИЈА
ТЕЉЕМ!

ЖИВОТИЊСКО ЦАРСТВО

Да ли веверица преспава зиму?

12 **ВЕВЕРИЦА** — Има је у читавој Европи, Азији, Африци и обе Америке а јавља се у више стотина облика који се деле на око 40 родова. Ипак, све су међусобно сличне како у погледу грађе тако и по начину живота. Најчешћа разлика је у боји крзна и величини. Живи на дрвету и гради гнездо у дупљама или на гранама као птица. Често силази с дрвећа спуштајући се главом надолу, веома је брза а огроман чупави реп служи јој за одржавање равнотеже. Храни се жиром, лешницима, воћем и инсектима. (Глодар).

13 **НОСОРОГ** — Индијски једнороги носорог живи само у неким подручјима високих шевара у Бенгалу, Асаму и речним коритима источног Непала. Огроман је, покривен дебелом кожом која личи на прави оклоп и пада му у великим наборима по врату и удовима. Веома је ћудљив и опасан, нарочито ако је рањен: тада се свом тежином баца на непријатеља који најчешће завршава на страшном рогу. Рог му није од кости већ се састоји од спојених длака и вековима је цењен у медицини. (Лијопрсти папкар или копитар).

14 **ВУК** — Научници нису начисто да ли су домаћи пси само измењени облици вука или су потомци неке сасвим друге животиње која је давно изумрла а чије фосилне кости нису нађене. Вук живи у целој Европи, Америци и Азији али га људи све више потискују према северу мада је дан његовог истребљења у Европи још сувише далек. Он воли самоћу и клони се насељених места све док га глад, углавном зими, не натера да потражи храну. Тада је веома опасан и напада и човека и домаће животиње. (Звер, пас).

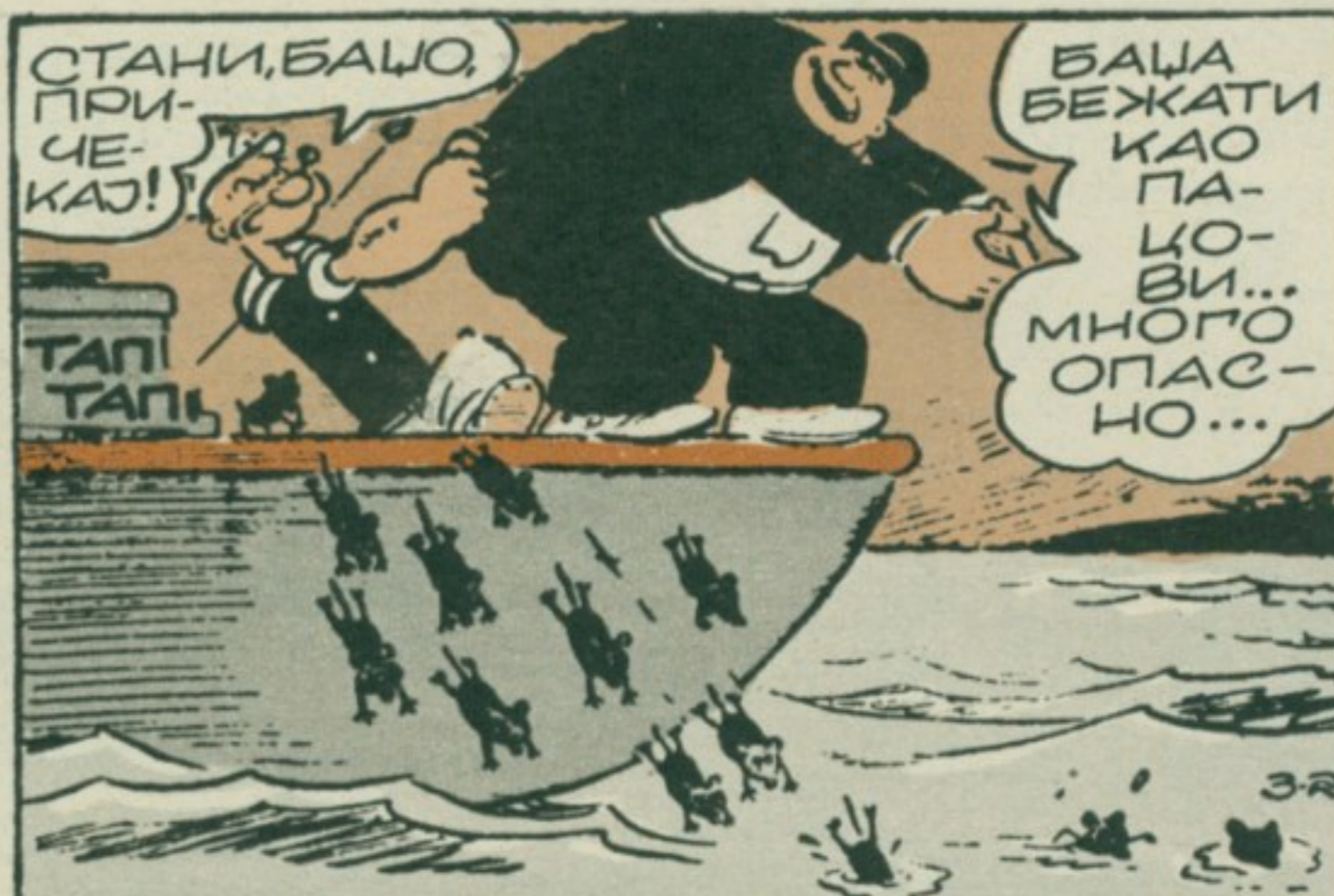

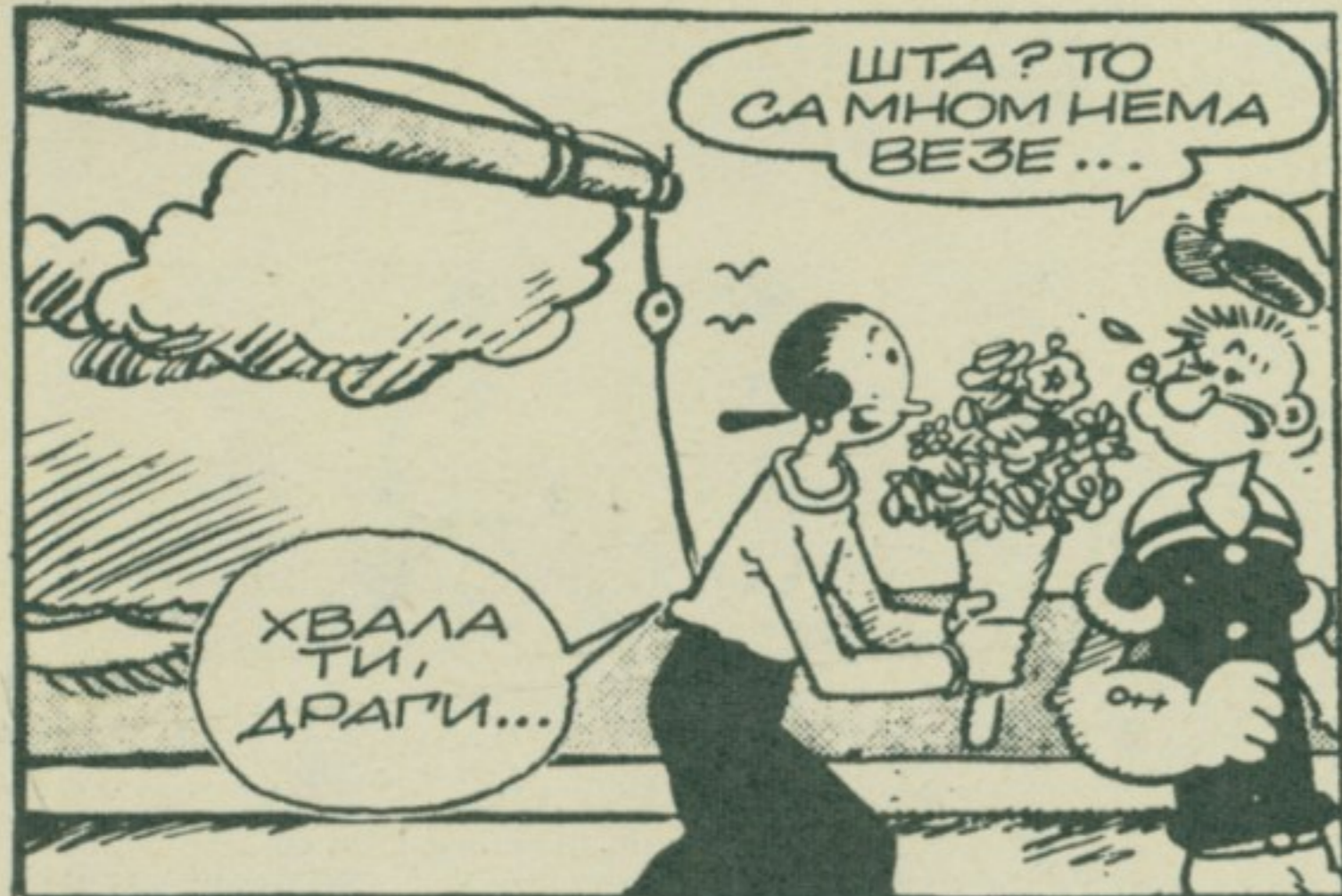
15 **ТИГАР** — Азијске џунгле и шипрази с бистрим рекама и потоцима омиљено су му боравиште мада живи од Сибира до Индије, Кавказа, Персије, Суматре и Јаве. Лови уз помоћ чула слуха јер су му чуло мириса и вида слабо развијени тако да скоро не разликује дивљач од шибља све док жртва стоји мирно. Не убија ударом шапе као лав већ скаче на плен, обгрли га и зарива му зубе у грло. Човека се клони али кад једном проба људско месо, никада га не заборавља и постаје опасни тигар убица. (Звер, мачка).

ПОПАЈ И

ВЕШТИЦА

ПОПАЈ! БРЗО МРЕЖУ!...

ПОЖУРИ!

ДА АХ!

АХ, ВИ СТЕ ТАЈ ПОПАЈ?

ИСТИНА?

ТАКО САМ ЖЕЛЕЛА ДА ВАС УПОЗНАМ!

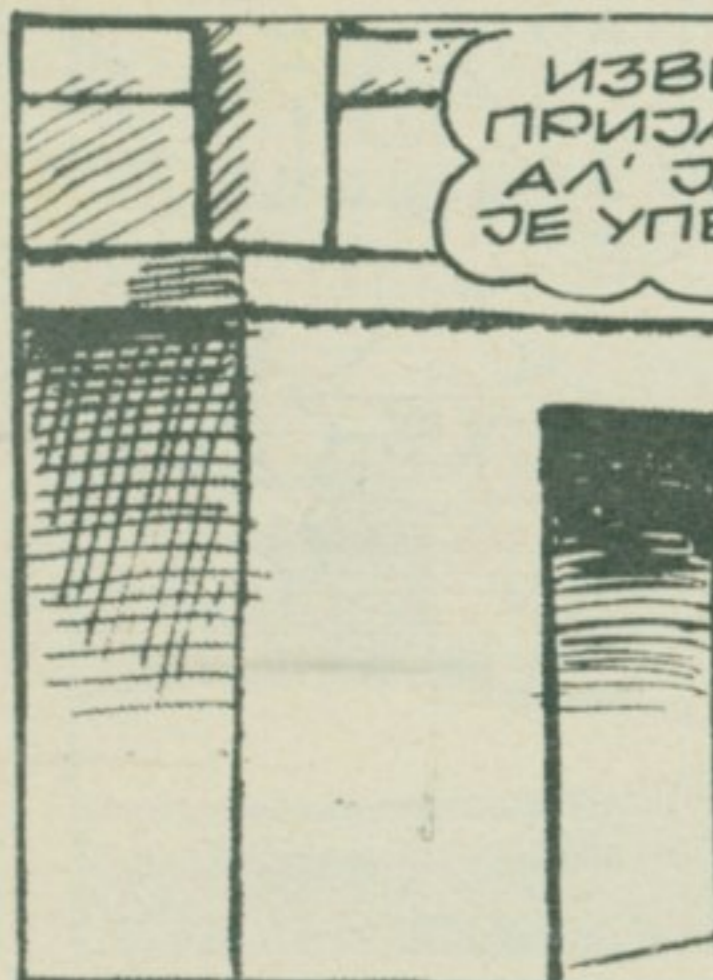

ХМ ХМ ХМ

ПРИЧАЛИ СУ МИ ДА СТЕ РУЖНИ, А ВИ СТЕ ТАКО ЗГОДНИ!

НИ ВИ НЕ ИЗГЛЕДАТЕ ЛОШЕ...

112 Copyright opera mundi 4-5

ИЗВИНИ, ПРИЈАТЕЉУ, АЛ' ЈА САМ ЈЕ УПЕЦ'О...

НЕ УПЛИКИ СЕ У ТУЉ РАЗГОВОР!

АКО ХОКЕШ БЕЖИ СИРЕНУ, ЕВО МИ С ОЧИЈУ ЖДЕРО!

СИРОМА ПОПАЈ, ТАКО ЈЕ ЗАБРИХУТ ЗБОГ ДУКОВА!

ИДЕМ ДА ГА ТЕШИМ...

ЈЕ СИЛ' ВИДО' ПОПАЈА?

АХА

!

ШТО НАМ СМЕТАТЕ, ЗАР НЕ ВИДИТЕ ДА РАЗГОВАРАМО?

ОВА РИ-ХМ ДАТИ ВА ЈЕ ОБЈАСНИМ, БЕЗОБРАЗНА... ДРАГА!

ТО ЈЕ ПЕРИНА ПРИЈАТЕЉИЦА. УПЕЦАО ЈУ ЈЕ С ОГЛЕДАЛОМ...

МА НЕМОЈ!...

АКО МОЖЕ ПЕРА, МОГУ И ЈА...

...И ТО С КУТИЈОМ ОД ЦИГАРА!

ХЕ! ХЕ!

ТРЗА, И ТО ИЗ СВЕ СНАГЕ...

ЗДРАВО! ПЕЊИ СЕ ГОРЕ, ЛАФЕ!

ВРО СТЕ ЈУ-БАЗНИ, ДРАГА ДА МО, АЛИ НЕМАМ ШИВИЦА!

ДУХОВИ КАЖУ ДА БЕМО СВИ УМРЕТИ!

КАКО УМРЕТИ?

ТАКО ЛЕПО, ВАШИ ТРЕНУЦИ СУ ОД БРОЈАНИ... ЈЕ ДАН, ДВА, ТРИ...

ПРВО ДА УХВАТИМО ЗРИКАВОГ МОРНАРА, СЕСТРИЦЕ!

ПОПАЈА? НЕ, СЕСТРО, ПРВО ДА ЛИКВИДИРАМО НЕГОВУ ВЕРЕНИЦУ!

ОГРОМАН ЈЕ!!

УПЕЦАЛА САМ НЕПТУНА АЛ' СЕ ОТКАЧИО!

ЈЕ Л'?

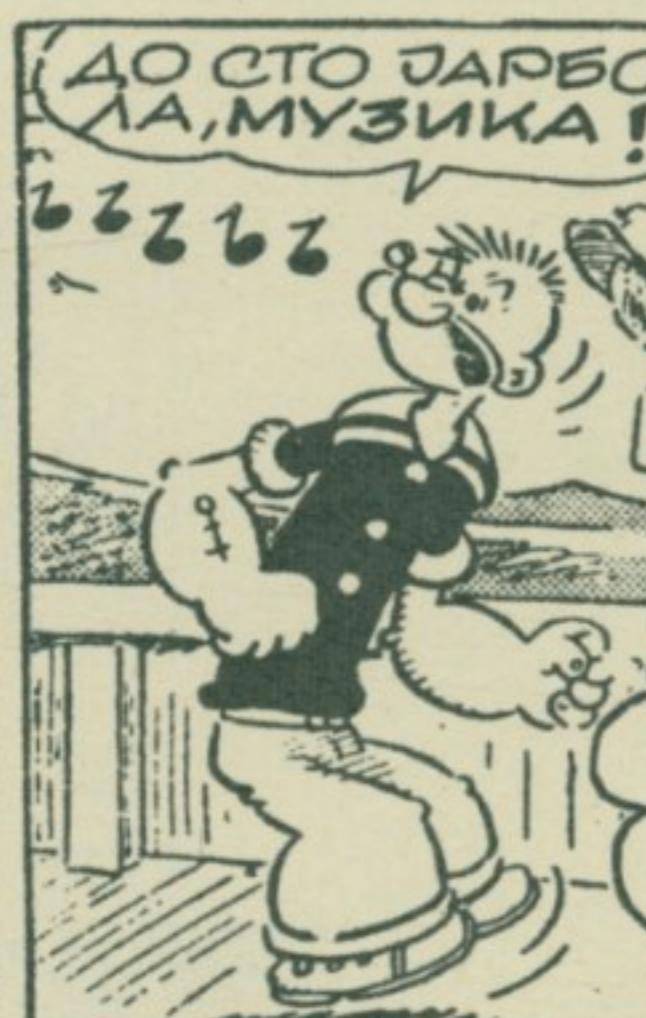
Copyright opera mundi

A SUNRE

13

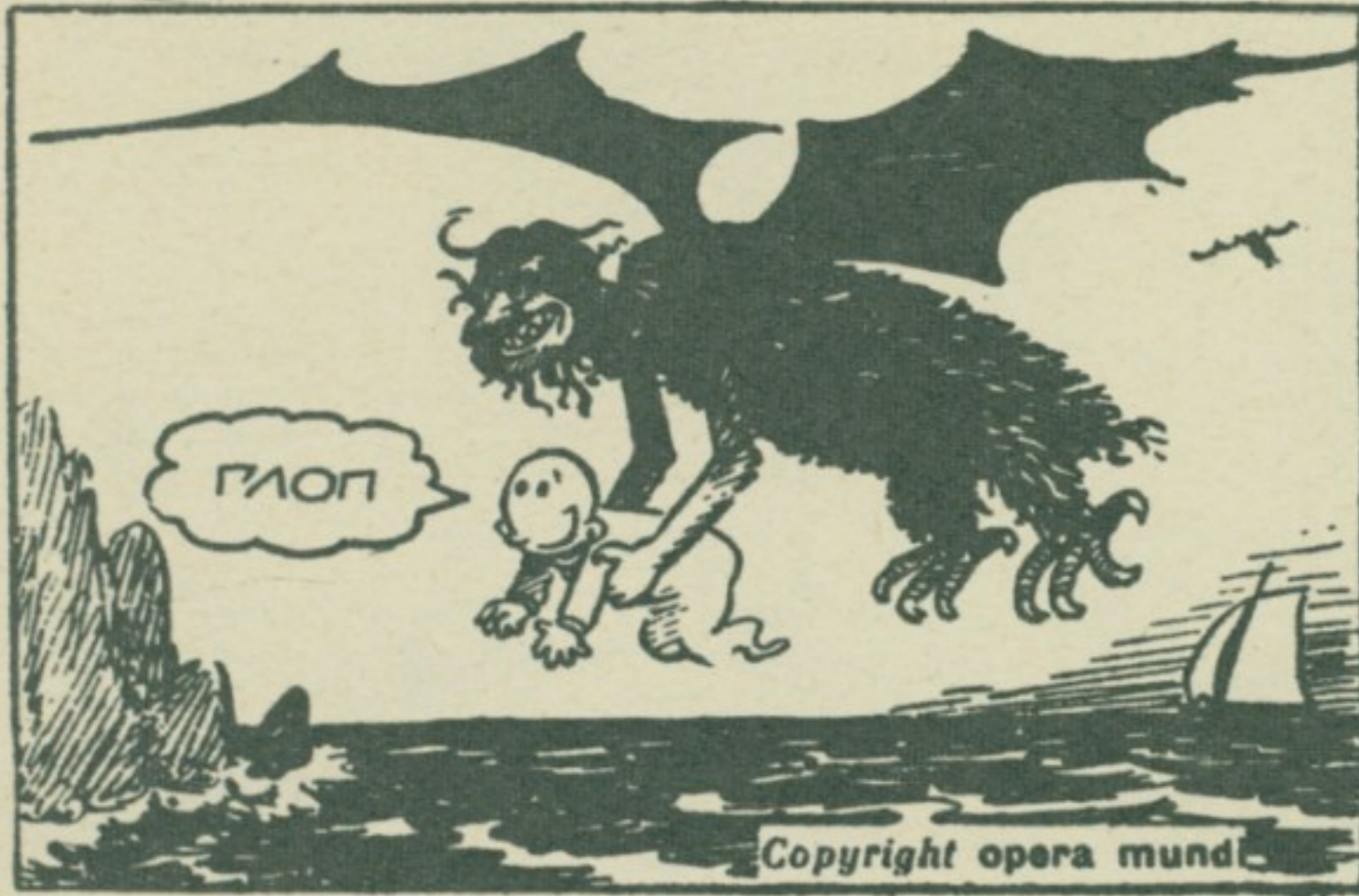
4-11

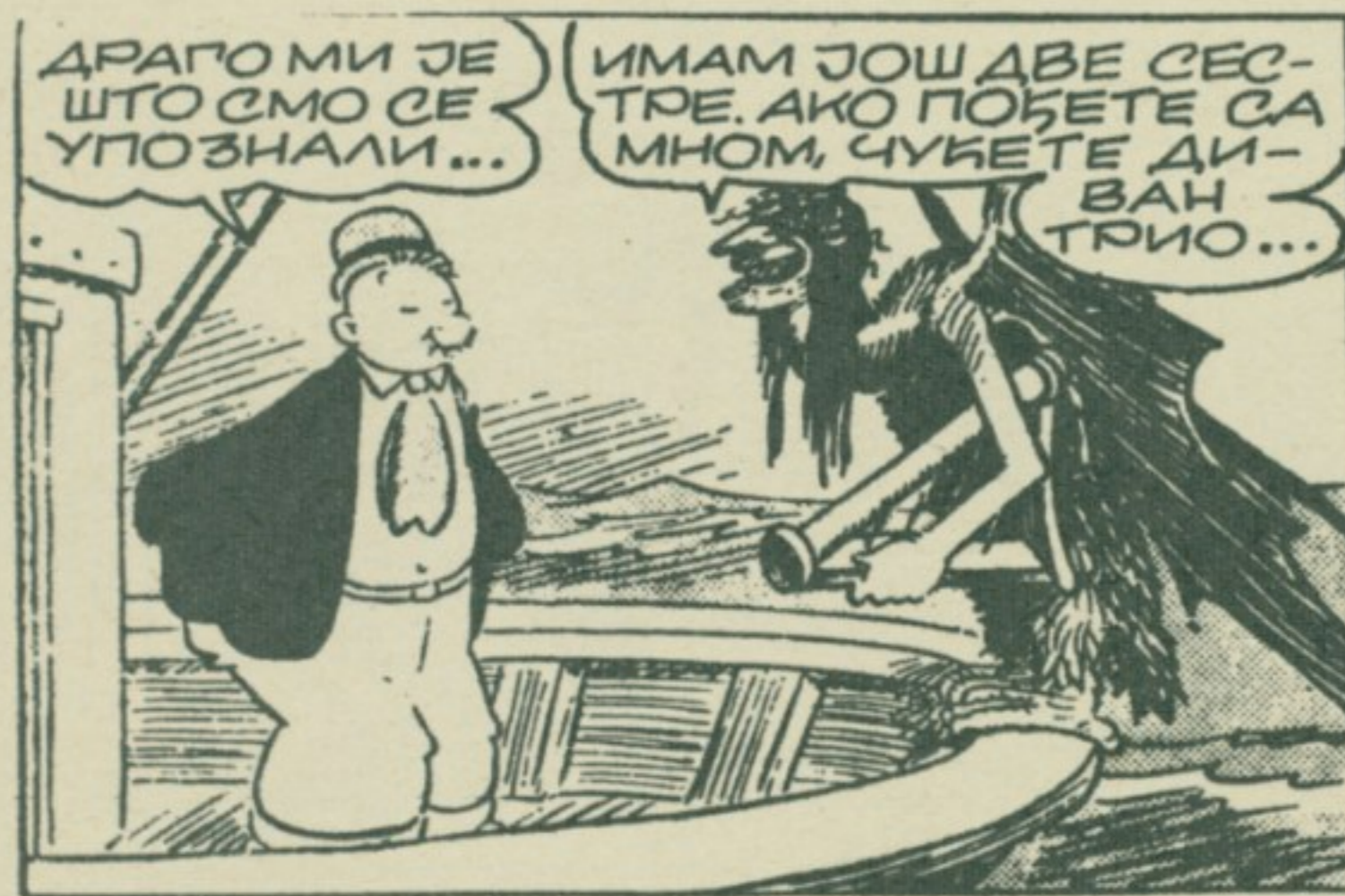
4-13

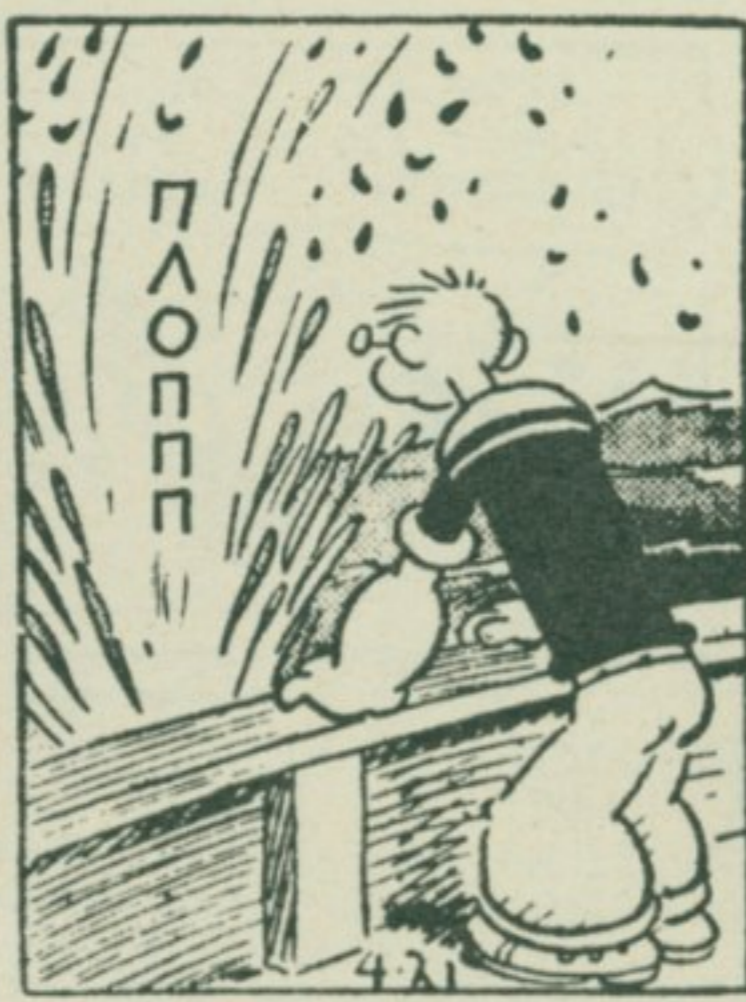
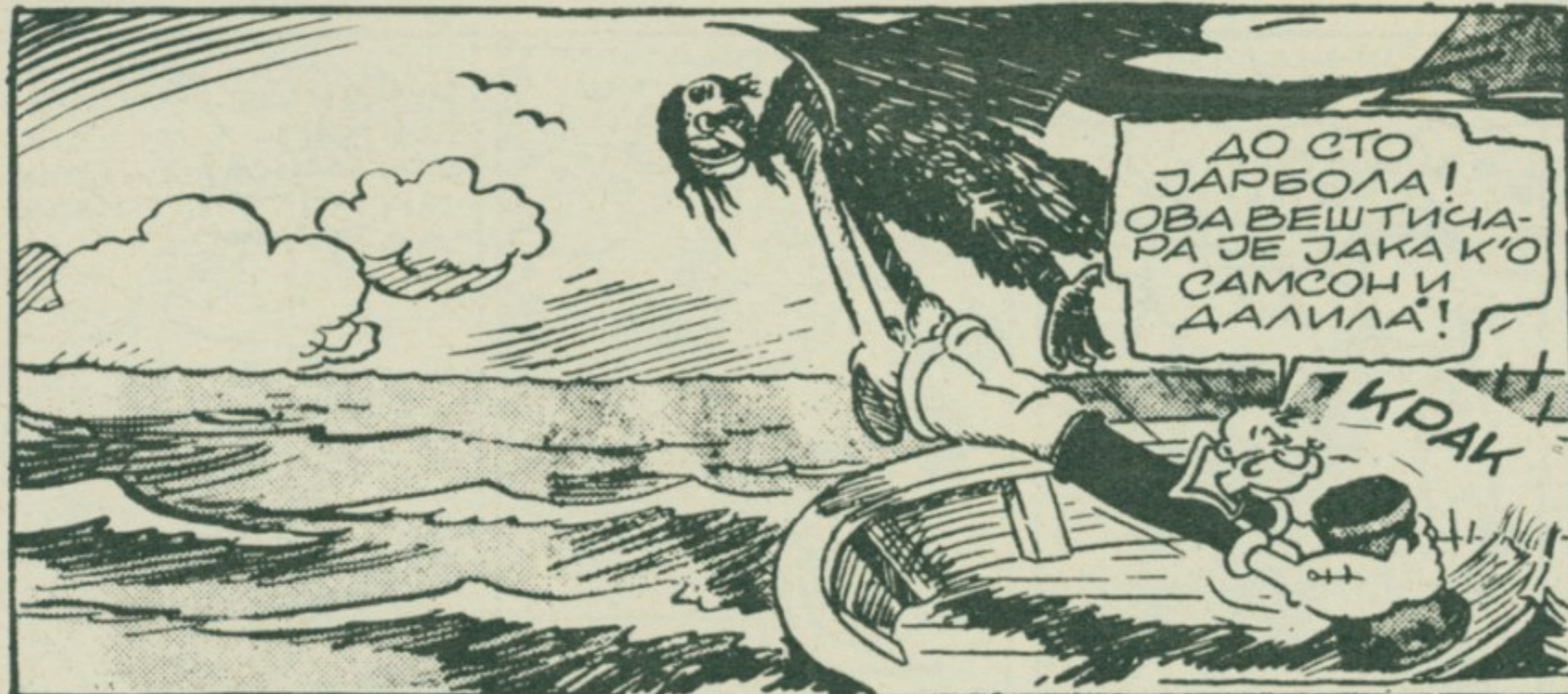

20

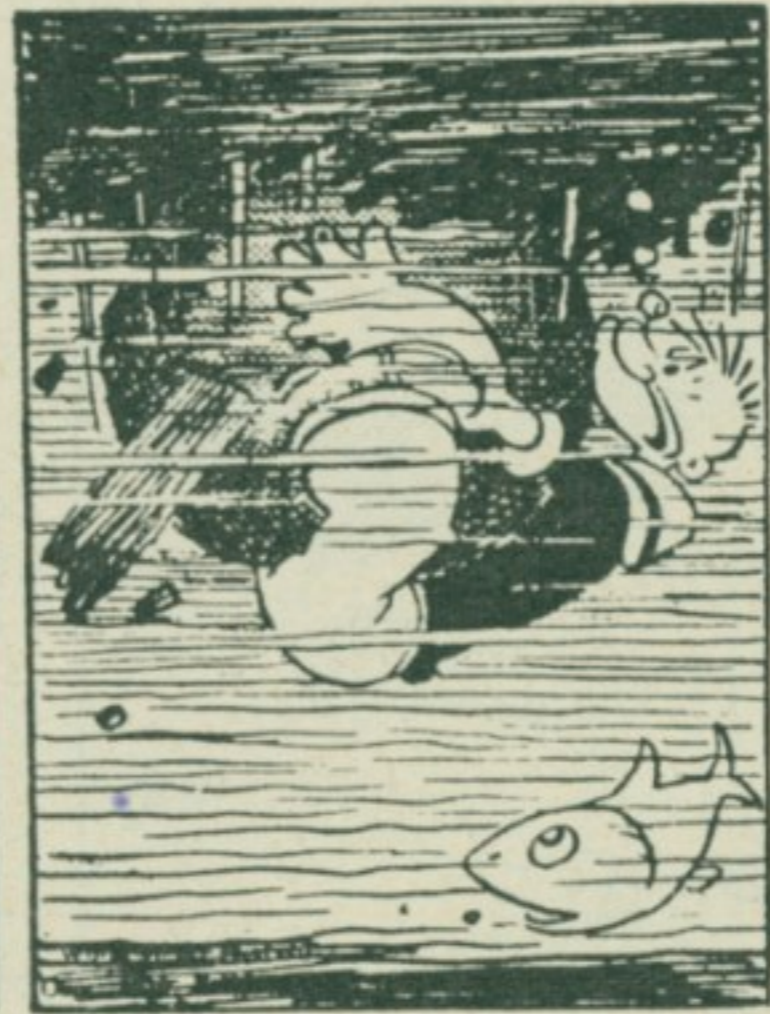
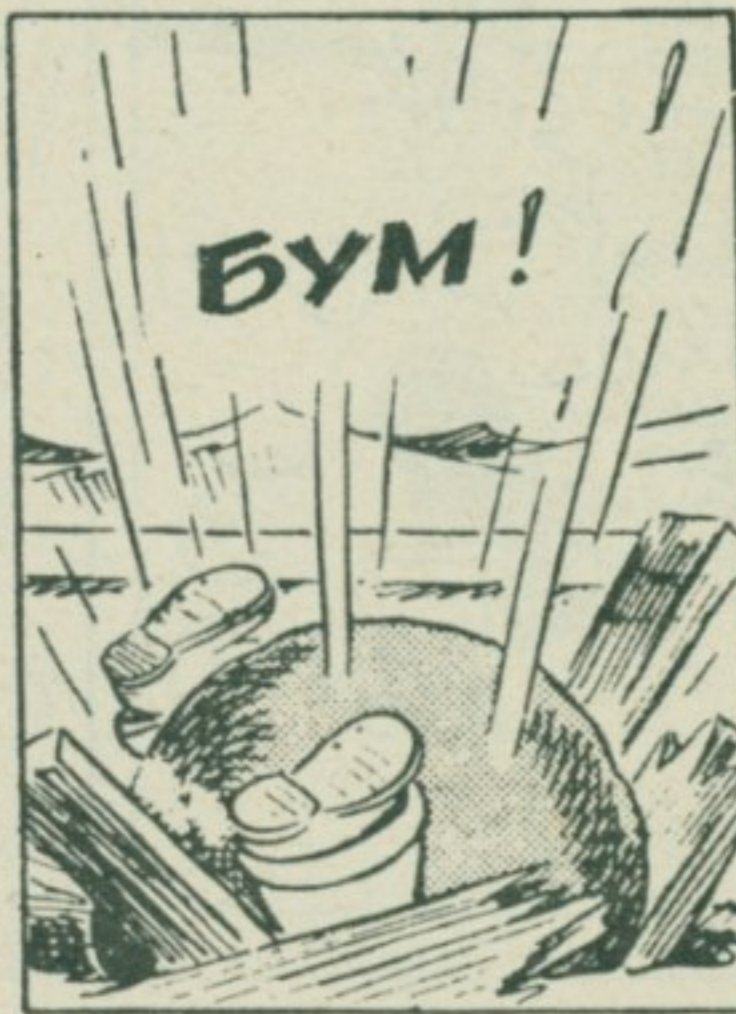
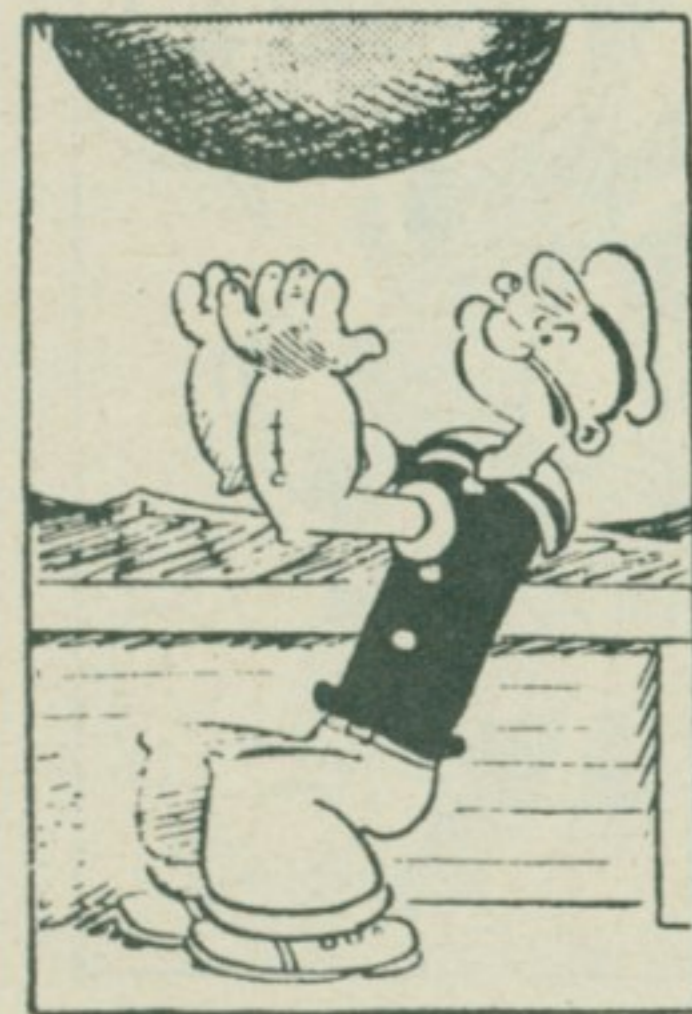
Copyright opera mundi

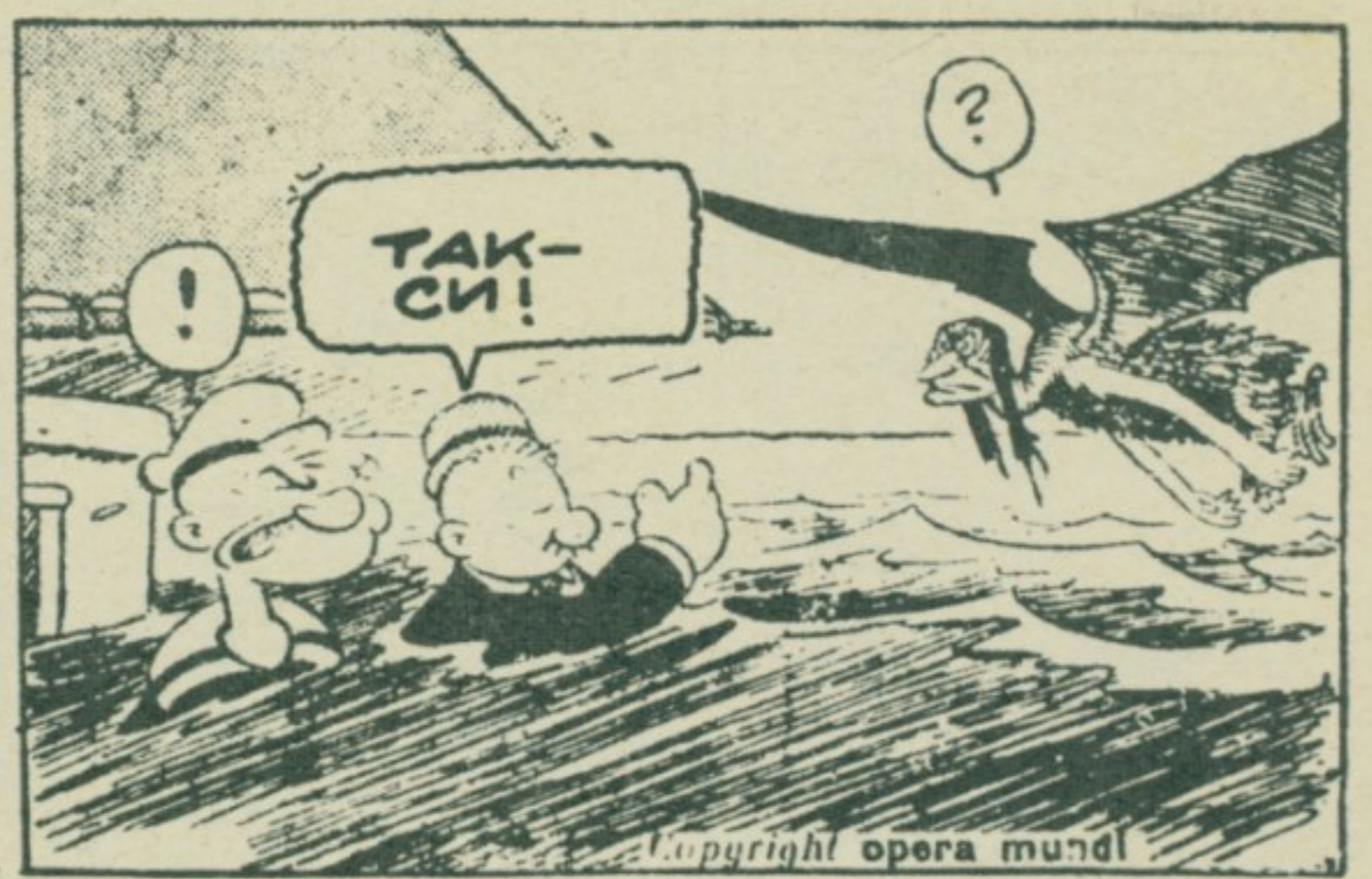

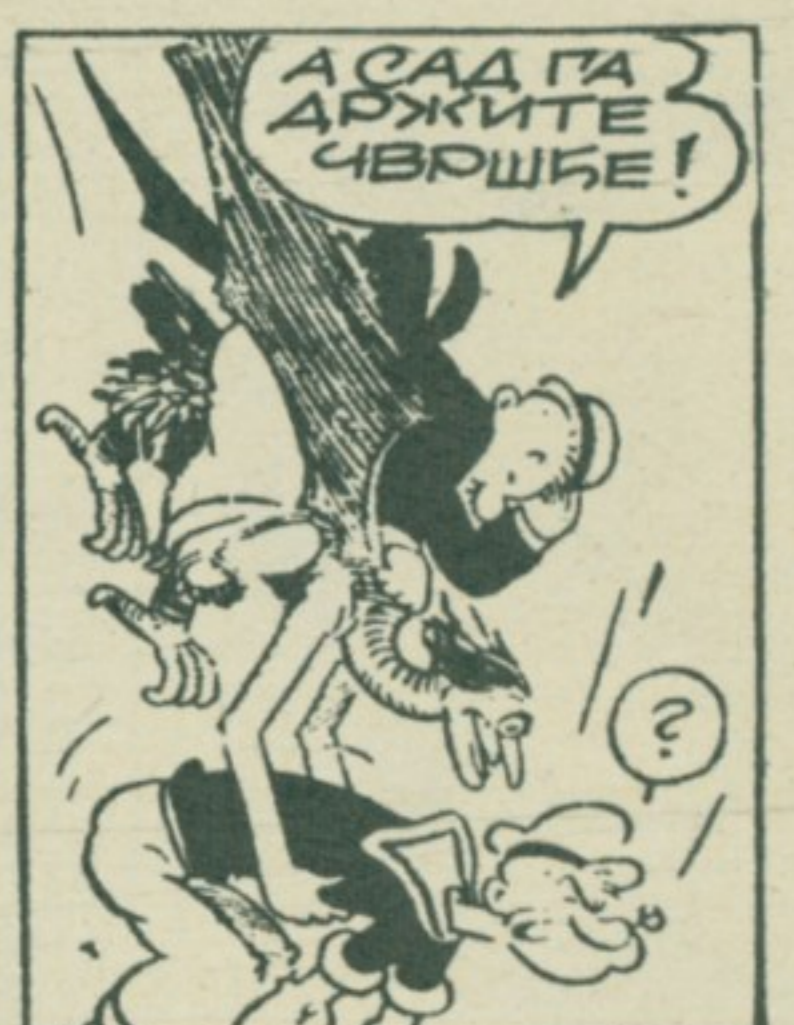
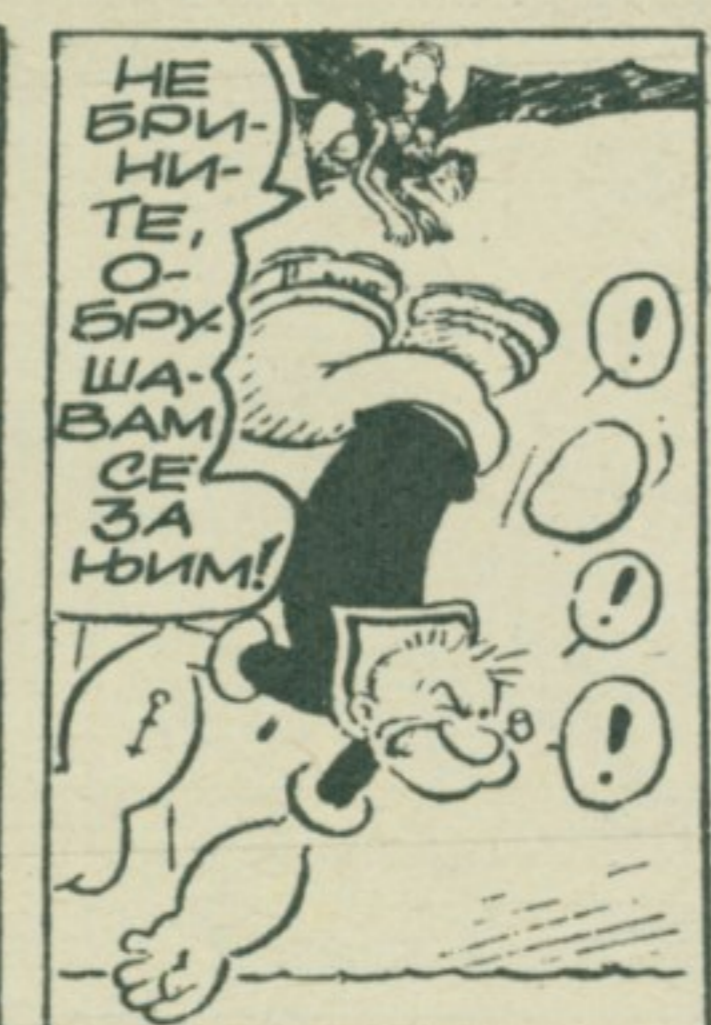
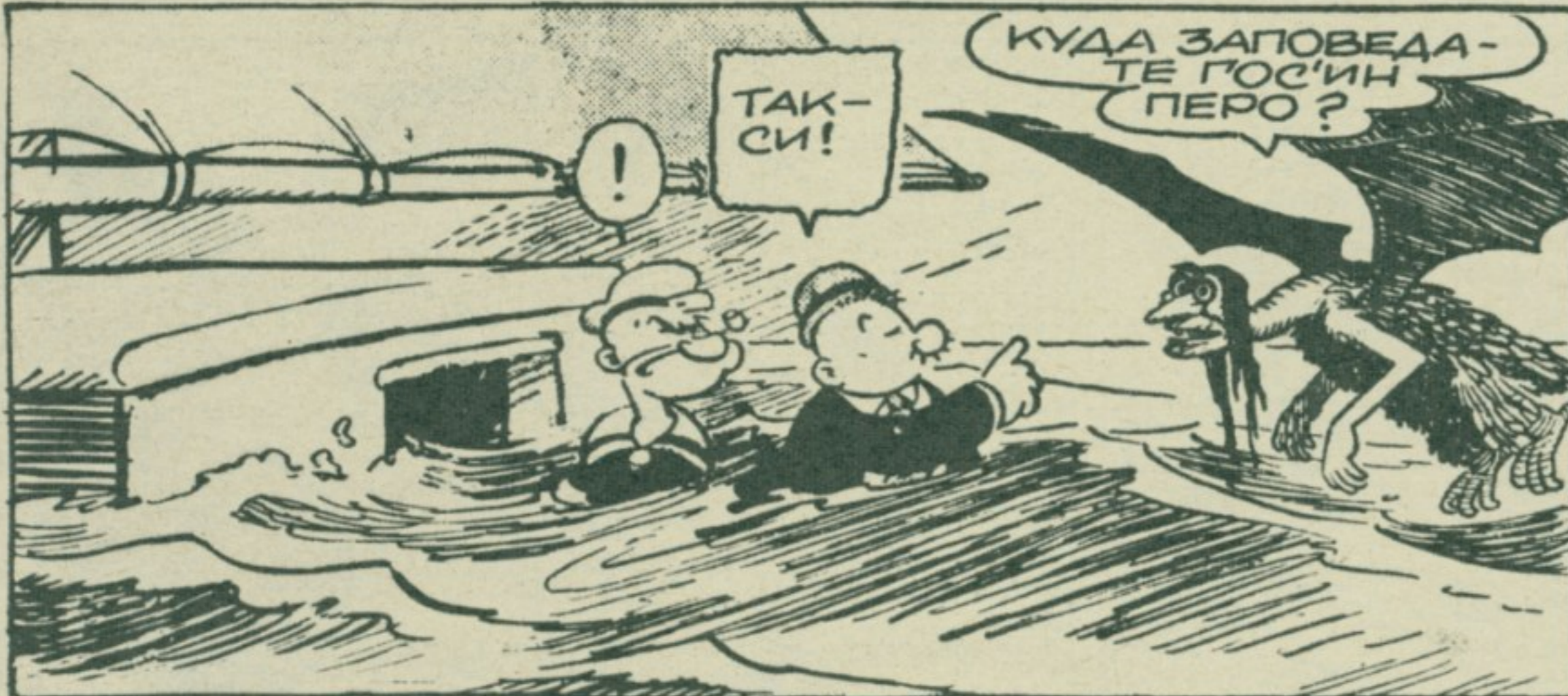
Copyright opera mundi

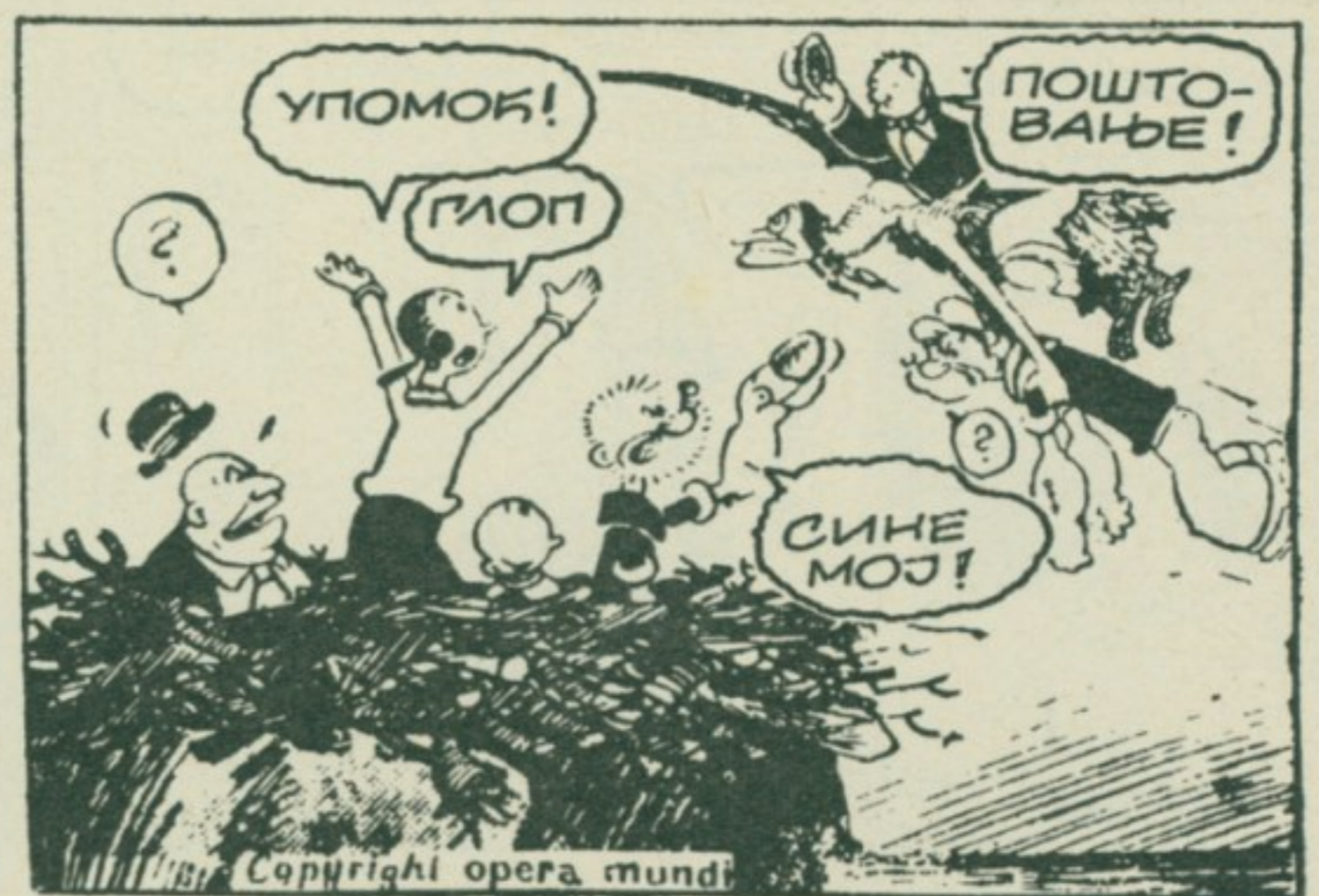
115

Copyright opera mundi

ВИ СТЕ ОЛИЧЕЊЕ ПРОДУХОВЉЕНЕ ЛЕПОТЕ КАКВУ САМ ЈА, ЧУВЕНИ ЕСТЕТА, УЗАЛУД ТРАЖИО ПО СВЕТУ!

ДА! ДА!

ОЧИ СУ ОГЛЕДАЛО ДУШЕ А ВАШЕ БЛИСТАЈУ КО ЗВЕЗДЕ!

ПРАВА ИСТИНА!

НОС ВАМ ЈЕ ПРОСТО САЗРШЕН А УСТАШЦА ПРАВИ РУЖИХ ПУПОВАК!

ОХ, ДА!

ПРОКЛЕТСТВО!

ХМ!

ТРАЖИМО

ОГЛЕДАЛО НИЈЕ ИЗДРЖАЛО ТОЛКУ ЛЕПОТУ И РАЗБИЛО СЕ!

ОХ, ДА, НАРАВНО!

А САД БУ ЗАУЗВРАТ, ОСЛОБОДИТИ ВАШЕ ПРИЈАТЕЉЕ!

БАШ СТЕ ЗЛАТНИ!

БУТ'! ОНА НЕ СМЕ ДА САЗНА ИСТИНУ!

А АКО ПРИМЕТИ ПРЕВАРУ?

СЛОБОДНИ СТЕ ЈЕР МИ ЈЕ ПРОФЕСОР ЛЕПОТАНО ПОКЛОНИО ЛЕПОТУ...

ПАЗИ ОВО! АКО СИ ТИ ЛЕПА, ЈА САМ...

БУТИ! ГЛОП?

САМО ЈЕ НАША ШАШАВА СЕСТРА МОГЛА ДА ИХ ОСЛОБОДИ! ОНА НЕМА НИ ТРУНИЦЕ КАРАКТЕРА!

ПТИЦИЦЕ СУ СЛЕТЕЛЕ ИЗ ПНЕВА А КАКО ЛИ СУ САМО КОПЕЛИ ДА ЗБРИ...

НА СИГУРНОМ МЕСТУ, ПОПАЈУ!

ОЛИВА, ГДЕ СУ ТАТИЦА, КИБА И БАЦА?

ПЛАШИМ СЕ ПНЕВА СВОЈИХ СЕСТАРА, ПРОФЕСОРЕ!

...И У ТОМ ЦИЉУ ОТВОРИО ИНСТИТУТ ЗА ЛЕПОТУ!

ПРОФЕСОР ЛЕПОТАНО ИНСТИТУТ ЛЕПОТЕ

И ТО САМ ПРЕДВИДЕО...

ЕЈ ПОПАЈУ!

ТРАЖИМО НАШУ СЕСТРУ КОЈА ЈЕ ОСЛОБОДИЛА ЗАРОБЉЕНИКЕ!

ЈЕЛ'?

ВЕРОВАТНО ЈЕ У ИНСТИТУТУ ЛЕПОТЕ КОЈИ ЈЕ УПРАВО ОТВОРЕН...

ИНСТИТУТ ЗА ЛЕПОТУ!!

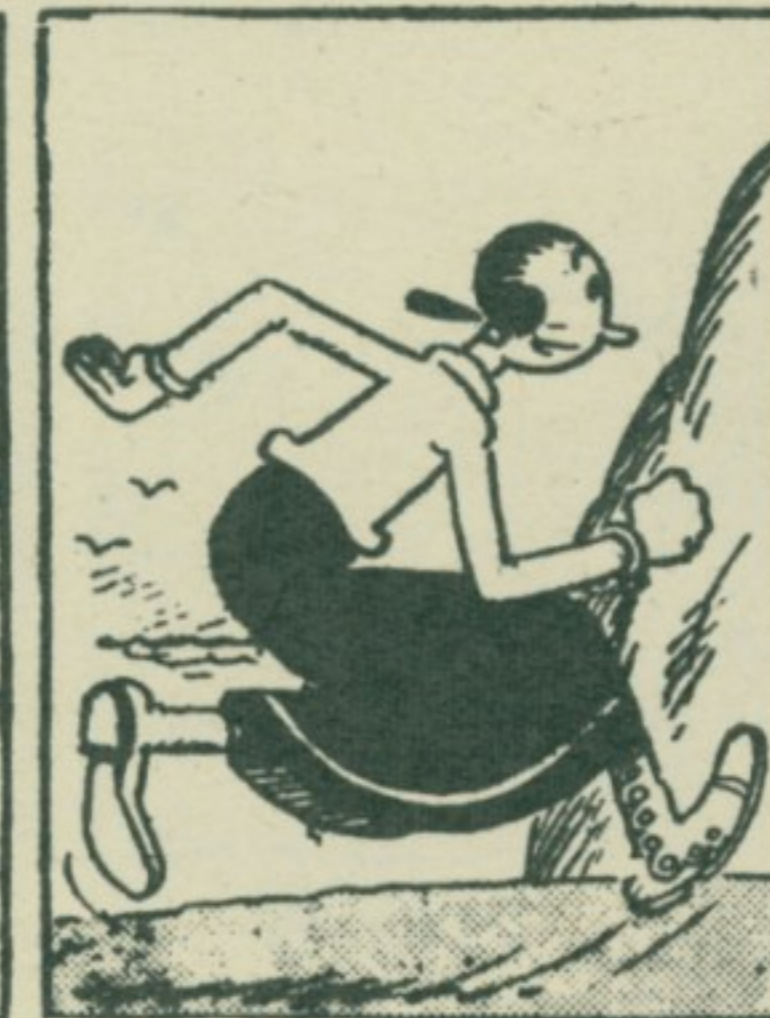
ДРАГЕ МОЈЕ, ПРЕДСТАВЉАМ ВАМ ПРОФЕСОРА ЛЕПОТАНОФА КОЈИ МИ ЈЕ ПОДАРИО ОВАЈ КРАСИЛИК!

ПРОФЕСОР ЛЕПОТАНО ИНСТИТУТ ЛЕПОТЕ

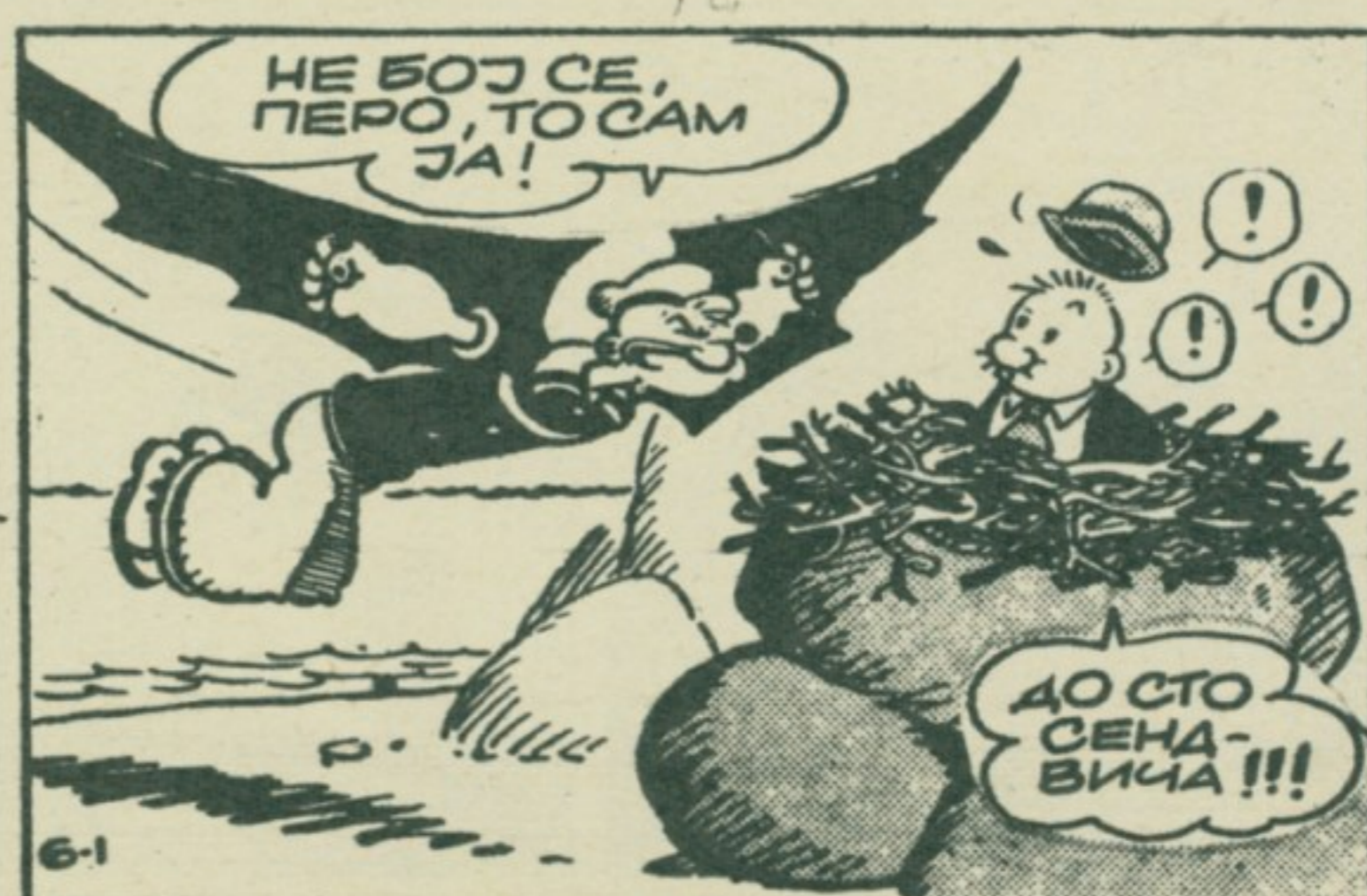
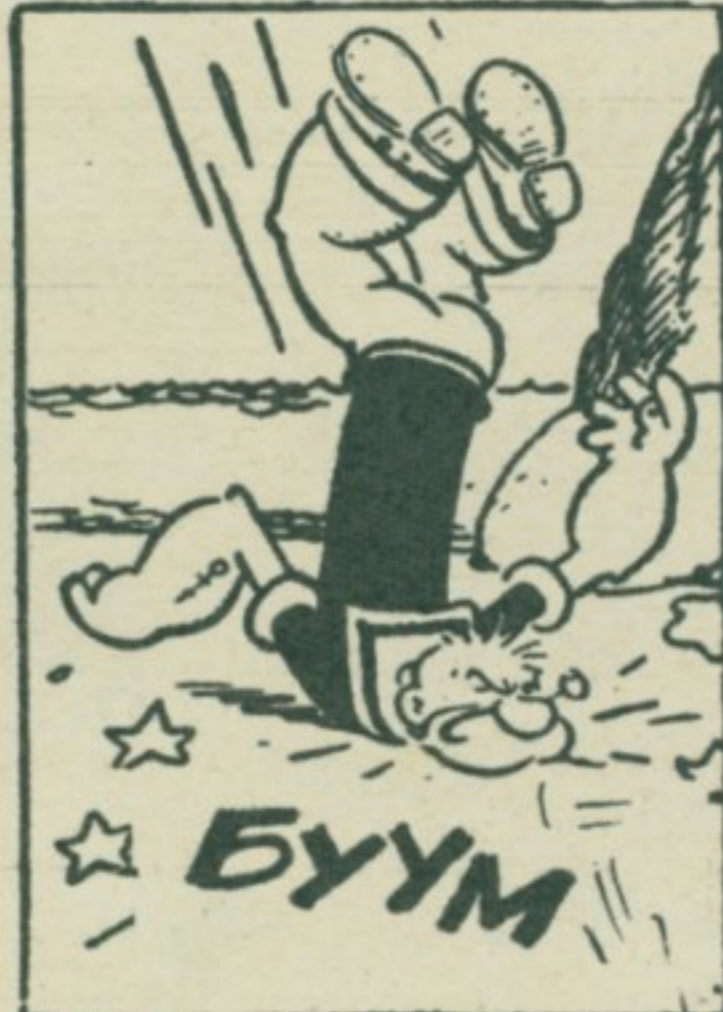
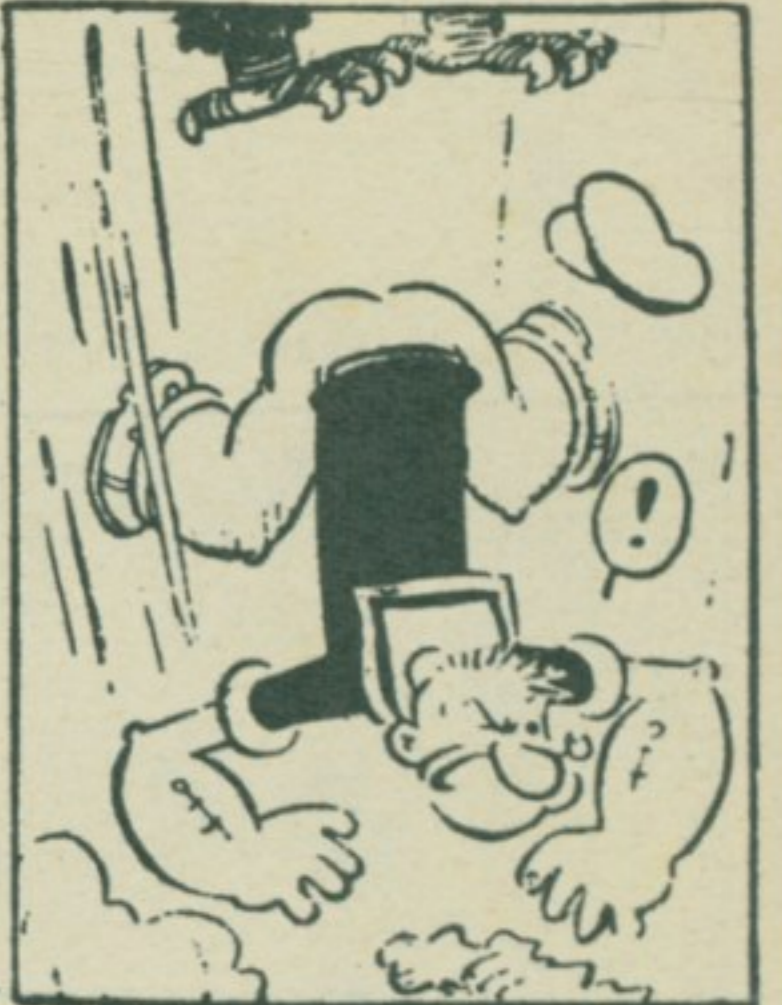
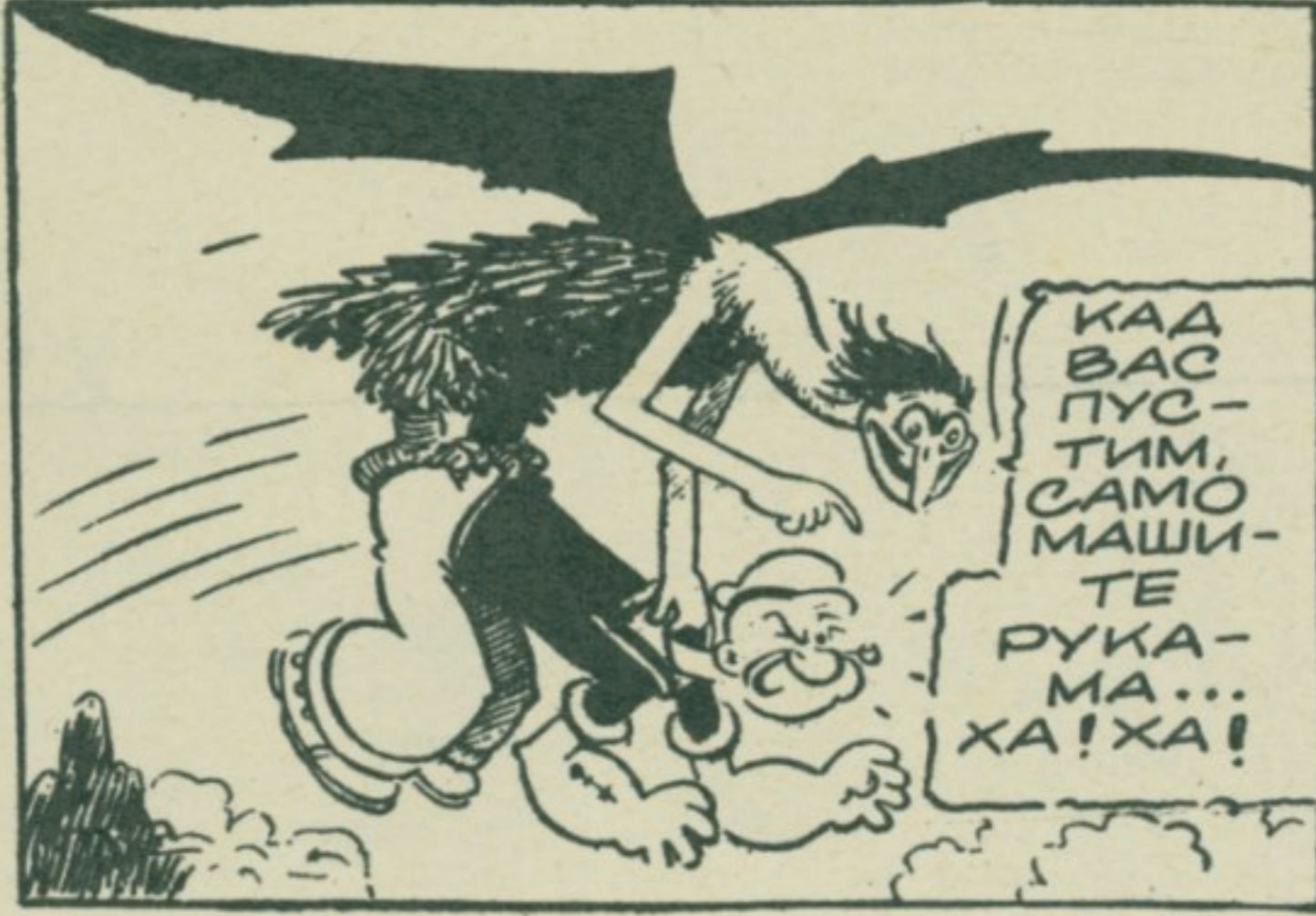
ЗАБРАЊУЈЕМ ВАМ ДА И КУЈИХ УЛЕПШАТЕ КО МЕНЕ!

ТО БИ БИЛО НЕМОГУЋЕ, ДРАГА!

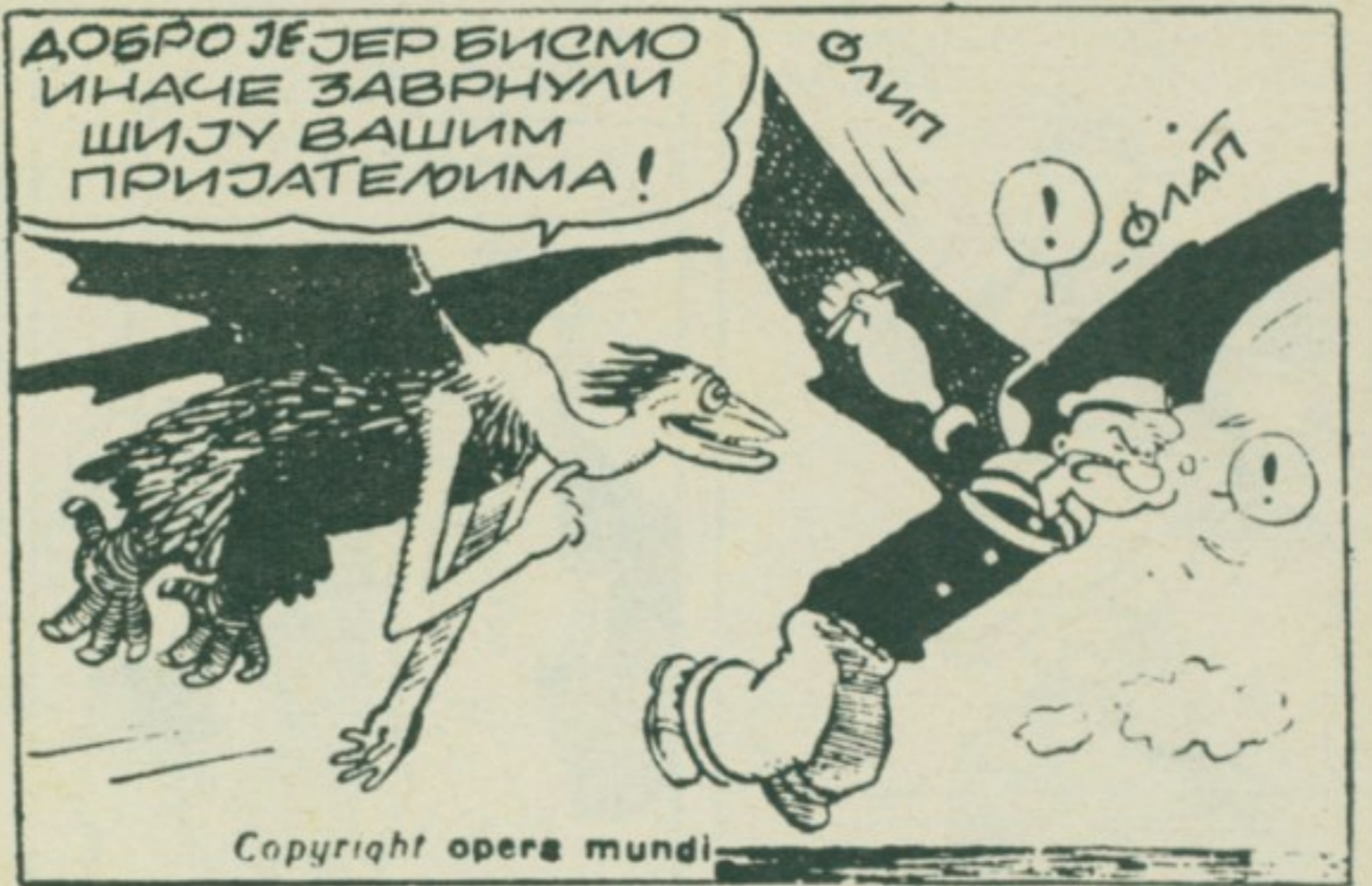
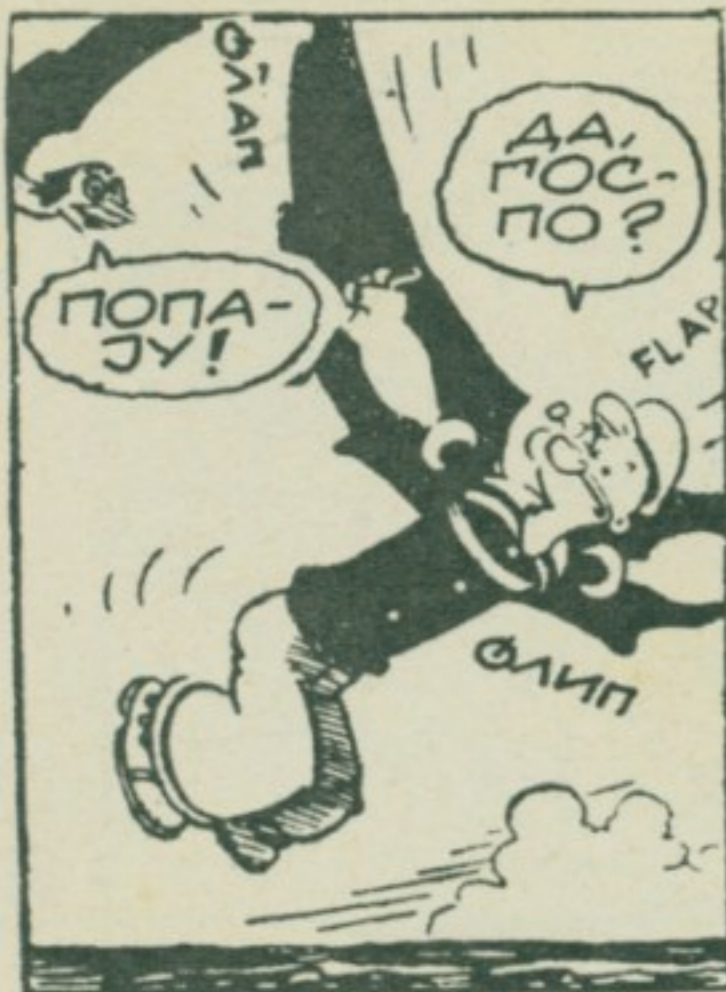

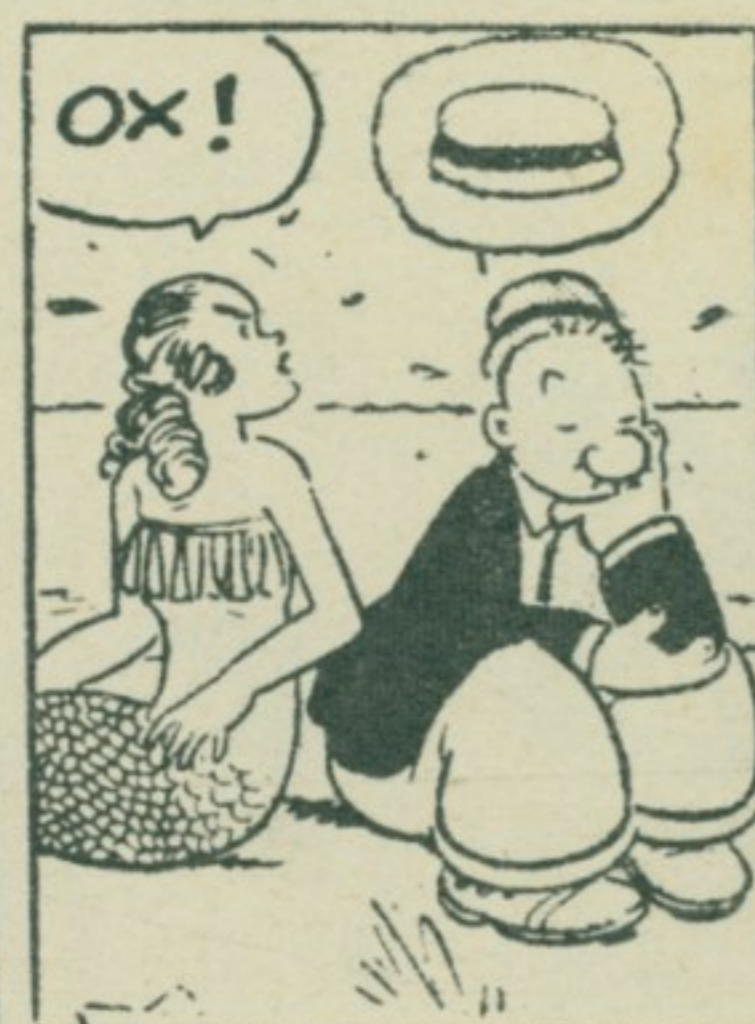

Copyright opera mundi

Copyright opera mundi

6-19

670

ХОЋЕТЕ РЕКИ ДА
ИМАМ ПРАВЕ
НОКТЕ!?

ДА!

А АКО НИСТЕ ЗАДОВОЉНИ, НАЋИТЕ НЕКОГ ДРУГОГ ДА МИСЛИ НА ВАС!

ТАП!

СТОЈ! ВИДЕЛА САМ ВАШУ ПОСЛЕДЊУ МИСАО!

Copyright opera mundi

ХТЕЛИ СТЕ ДА УДАРИТЕ МЕНЕ, СВОЈУ ИСКРЕНУ ПРИЈАТЕЉИЦУ!

АХ, ТАКО?

А ДА БИХ ТО И ДОКАЗАЛА, НАБАВИЉУ ЗАИСТА? ВАМ БРОД!

БРОД НА ВИДИКУ! НЕ ГОВОРИ НИШТА НАШОЈ ЛУДОЈ СЕСТРИ!

НАПАШ-КЕМО Г'А САМЕ!

ЕНО МОЈИХ СЕСТРИЦА! САД МОГУ ДА ЧИТАМ И ЊИХОВЕ МИСЛИ!

ДОБАР ДАН, ДРАГЕ МОЈЕ! О ЧЕМУ РАЗМИШЉАТЕ?

НИШТА, НИШТА!

ЗАШТО ПИТАШ?

6-22

БРЗО СЕ СПРЕМАЈ, ОЛИВА! ВЕШТИЦА НАМ ДАЈЕ БРОД!

ИЗИСТИНСКИ?

НАДАМ СЕ ДА ЋЕ БИТИ КОНБОРАН!

НЕ МАМ ПОЈМА!

НАДАМ СЕ ДА ЋЕ БИТИ ДОВОЉНО ХРАНЕ...

ВИДЕБЕМО!

... А НАРОЧИТО СЕНАВИЦА!

НЕ!

ПУТОВАЋЕМО ПРВОМ КЛАСОМ, НАДАМ СЕ!

ГОСПОЋО ВЕШТИЦЕ, НЕ ПУТУЈЕМО! ЗАШТО ПОПАЈЕ?

ЈА БИХ ПУТОВО!

ИДЕМО ПОПАЈУ!

6-23

ХЕЈ, ГОСПОЋО ВЕШТИЦЕ!

ДОНОСИМ ТИ ВЕСТИ, ПОПАЈУ!

МОЈЕ СЕСТРЕ ЋЕ НАПАСТИ БРОД. ОДМАХ ПОСЛЕ ТОГА ВИ БЕТЕ СЕ УКРЦАТИ!

ДОБРО!

НАДАМ СЕ ДА ЋЕ НАС КАПЕТАН ПРИМИТИ!

ТО НИЈЕ ВАША БРИГА!

УСКОРНО НЕЋЕ БИТИ НИ КАПЕТАНА НИ ПОСАДЕ!

ДОШАО САМ ДА СЕ ПОЗДРАВИМО, ДРАГА!

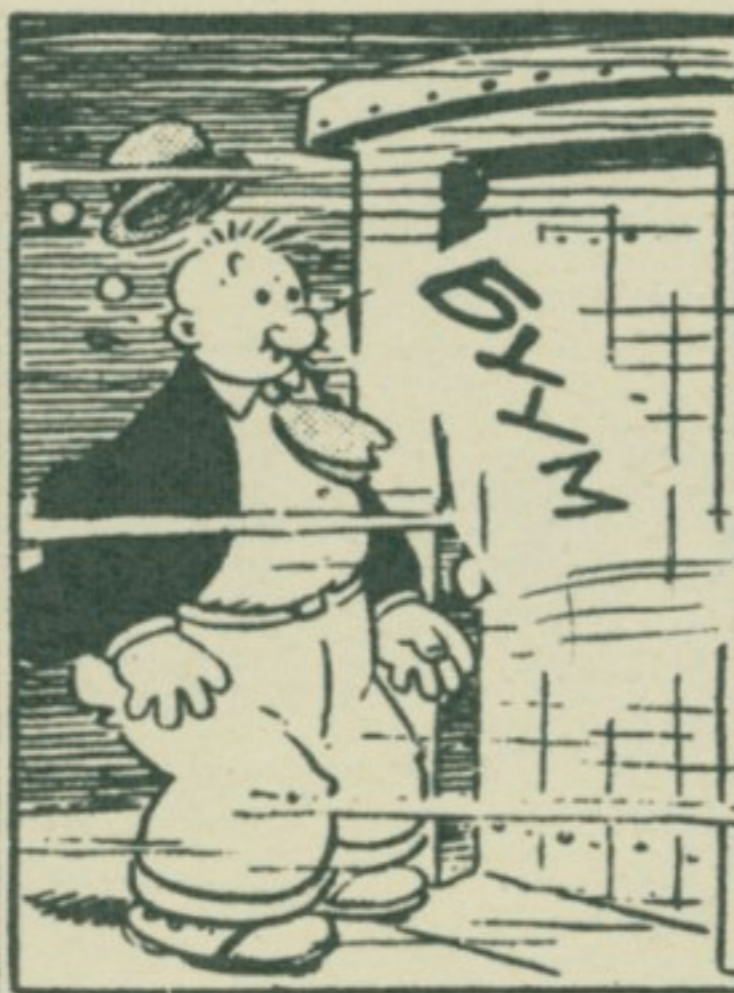
ШТА?

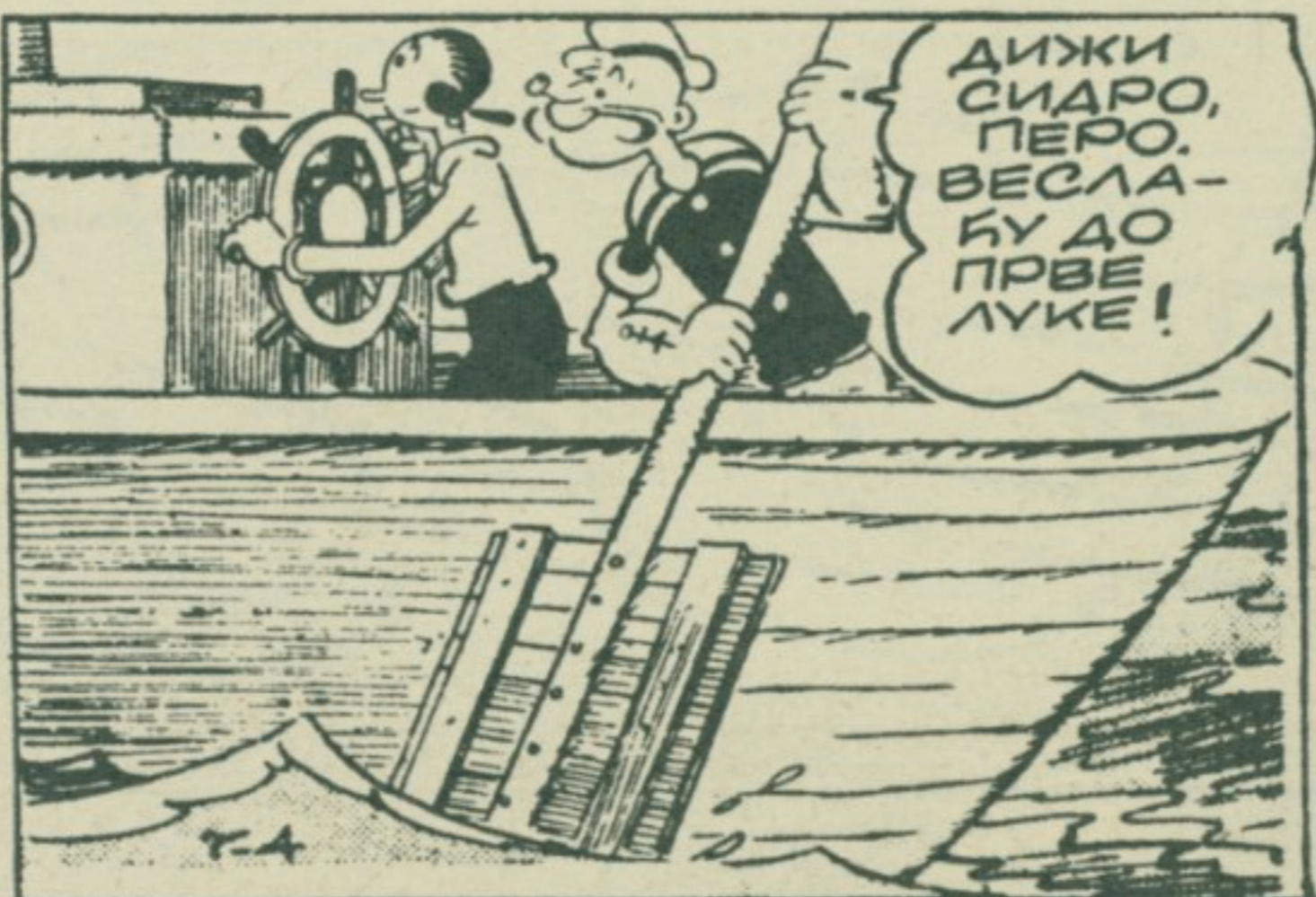
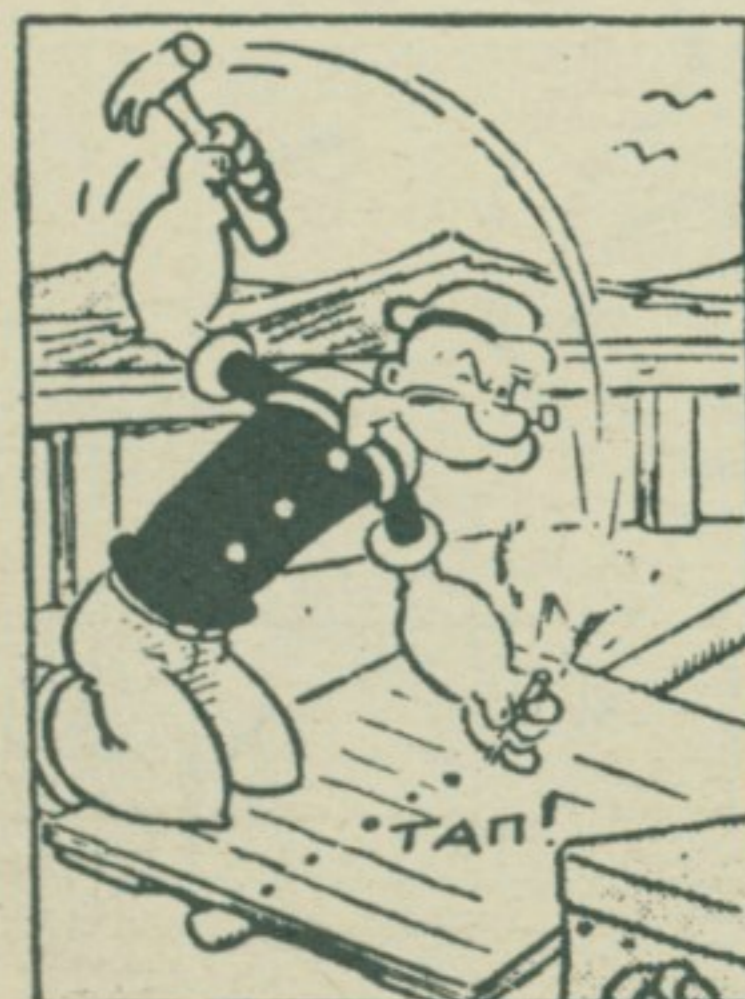
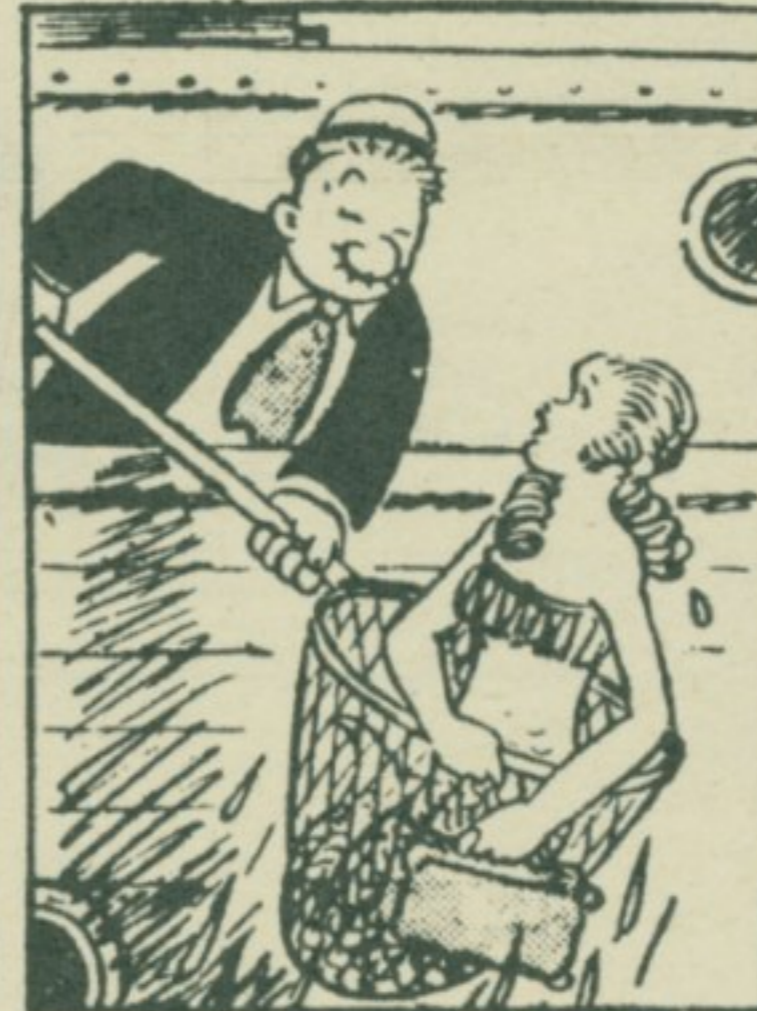
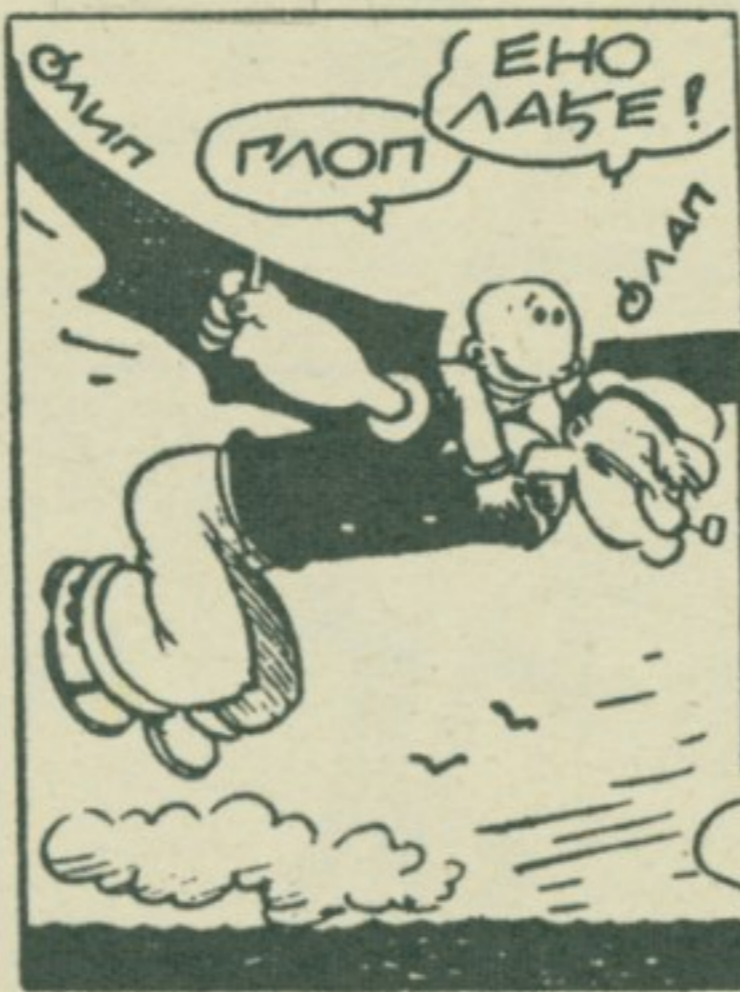
6-24

ЗАР СЕ ТАКО ОСТАВЉА ДЕВОЈКА!

КРОЗ КОЈИ ЧАС СЕ УКРЦАВАМО!

ЈЕ Л'?

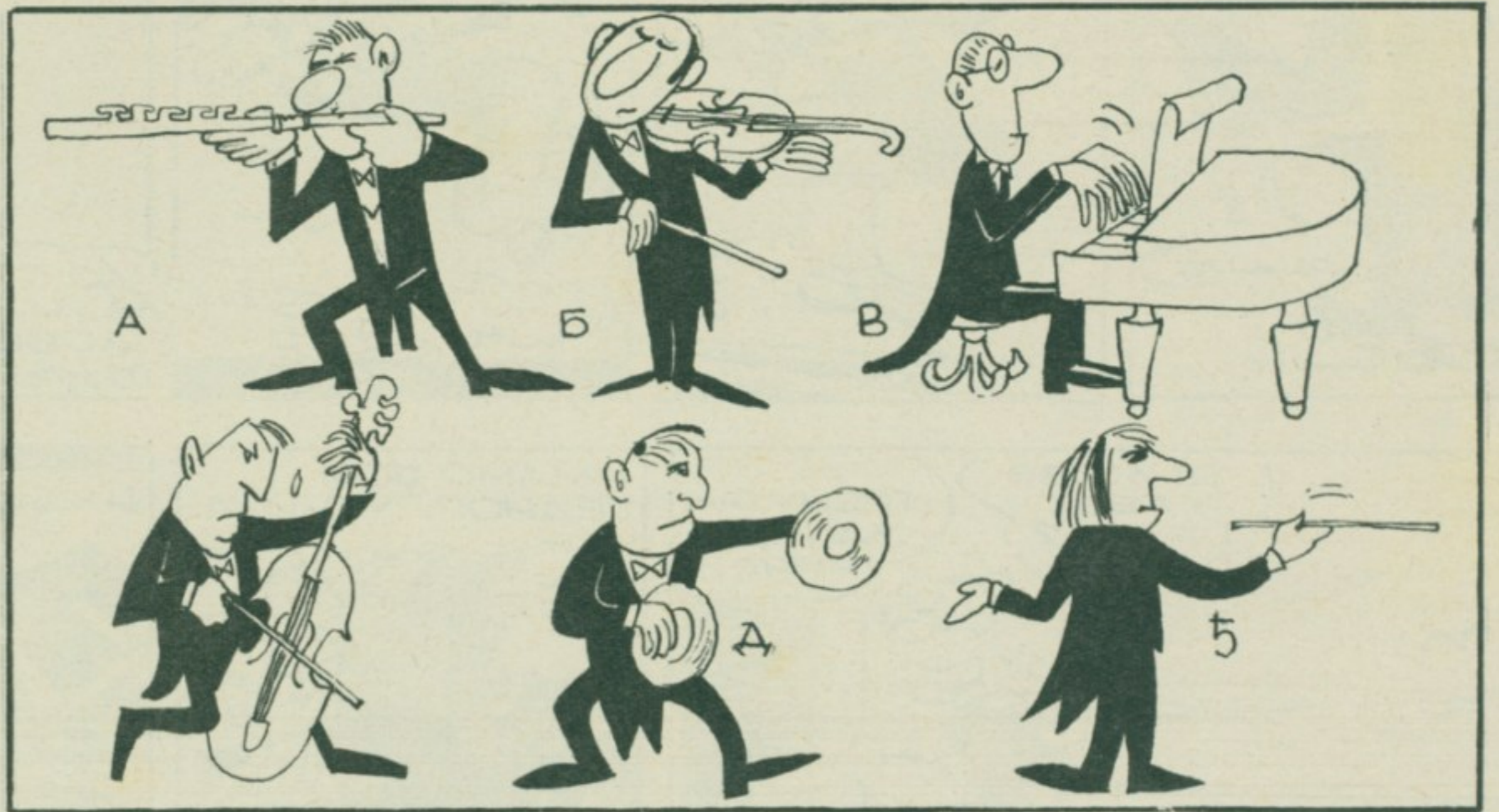

НЕОБИЧНИ МУЗИЧАРИ

Музичари на нашем цртежу нису професионалци, баве се свирањем само у слободним часовима. Можеш ли по покретима тела, руку и ногу да погодиш која су иначе њихова занимања у животу?

ОДГОВОР:

Први музичар је војно лице и одли-
чан је стрелцац (рука је келнер; трећи
нак је стрелцац (рука је келнер; трећи
лакитогрф; четврти тастераш; пети бон-
сер а шести је сликар.

ТЕЖАК ЗАДАТАК

По један детаљ који се не види на овим цртежима заједнички је за сва четири, односно носи исто име.

ОДГОВОР:

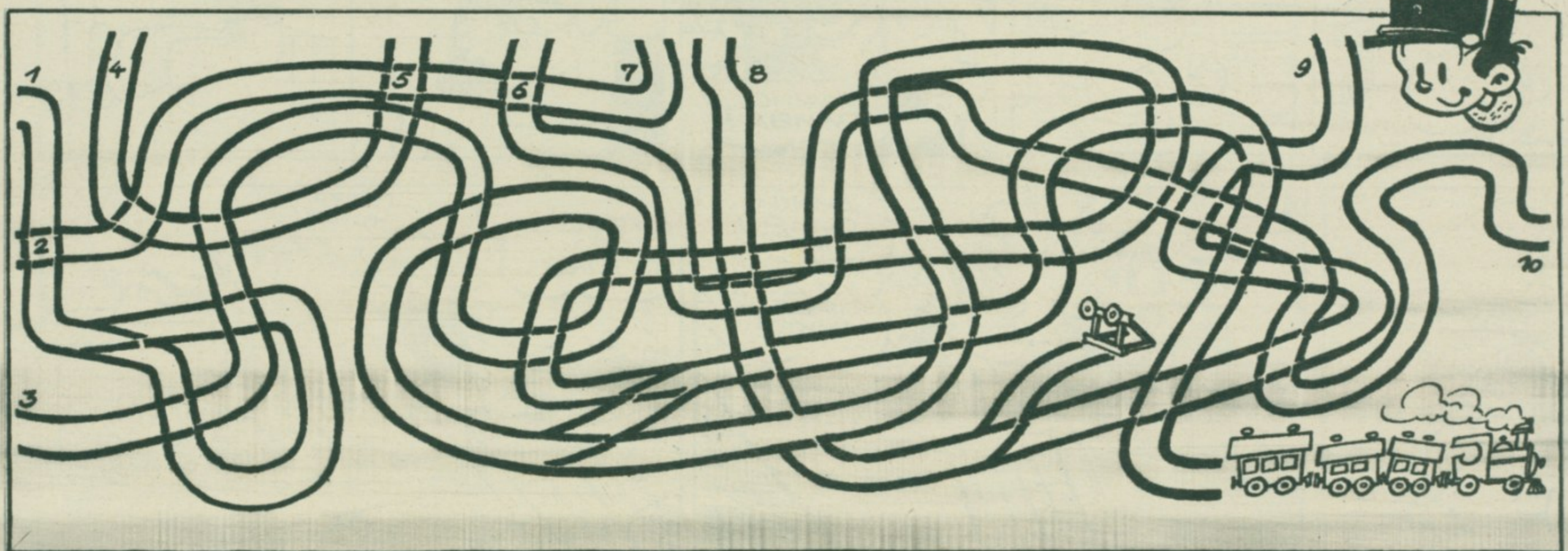
Заједничка им је карта: 1. географ-ска; 2. поштаска; 3. визит-карта (посет-ница) и 4. карте за играње.

Прави пут

Мали железничар Мића треба да пусти композицију на једну од ових 10 пруга, а само једна води до циља. Помози Мићи! За оне који више воле да се возе, дајемо одговор.

ОДГОВОР:

Пут број 3.

ОДАБЕРИТЕ САТ

ПАЖЊА!
САТОВИ СУ ОВДЕ ЈЕВТИ-
НИЈИ НЕГО У ТРГОВИНИ!

И УЧЕСТВУЈТЕ У ВЕЛИКОЈ НАГРАДНОЈ ИГРИ ●●●●●

КУПИ САТ ПО НИЖОЈ ЦЕНИ ЗА ГОТОВО!

1. Изрежи са ове стране САТ који купујеш и залепи га на наруџбеницу (види десно доле).
2. Читко попуњену наруџбеницу залепи на дописницу и пошаљи на адресу: „РАПИД“ Београд, Поштански фах 710.
3. Целу суму за сат платићеш поштару када ти га донесе (поузећеш).

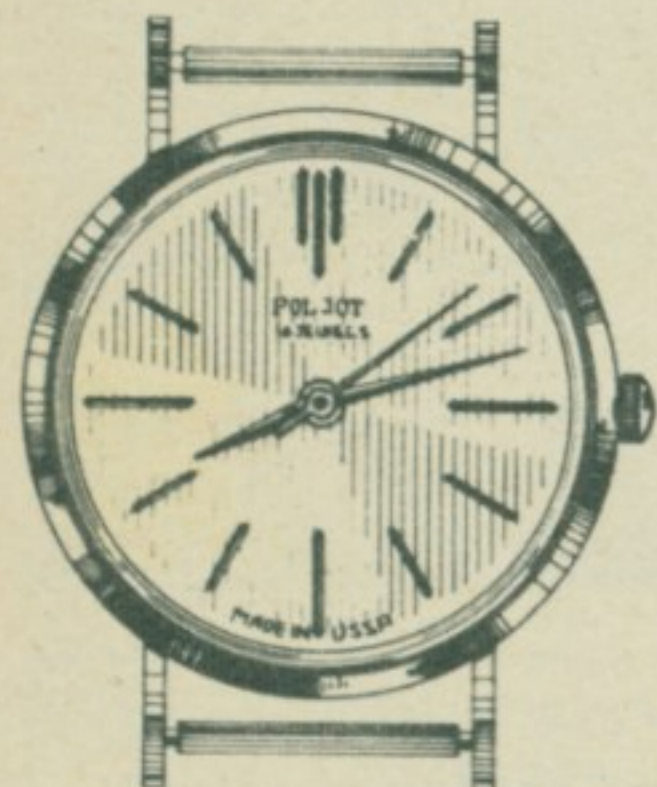
КУПИ САТ ПО НИЖОЈ ЦЕНИ НА ОТПЛАТУ ПРЕКО ШКОЛЕ!

1. Саставите у разреду или школи списак ђака који желе да купе сат у три месечне рате. Списак треба ђако саставити:
а) РЕДНИ БРОЈ, б) ИМЕ И ПРЕЗИМЕ УЧЕНИКА И РАЗРЕД, в) поред имена и презимена упиши НАЗИВ САТА који купујеш и БРОЈ САТА под којим је уписан на овој страни ЗАБАВНИКА. (Пример: 1. Марко Марковић, VIII разред, Пољот 4.).

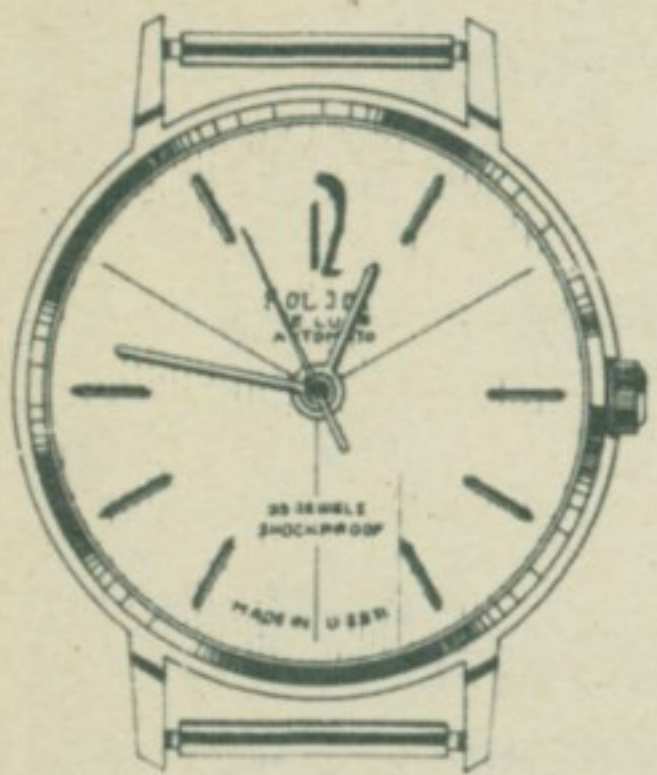
2. Овако састављен списак оверава се школским печатом и потписује га овлашћено лице из школе (наставник, секретар, управитељ итд.). Стави на списак адресу школе на коју треба послати сатове.
3. Списак стави у коверат и пошаљи на адресу: „РАПИД“, Београд, Поштански фах 710.

НАГРАДА САСТАВЉАЧУ СПИСКА ЗА КУПОВИНУ САТА НА ОТПЛАТУ ПРЕКО ШКОЛЕ!

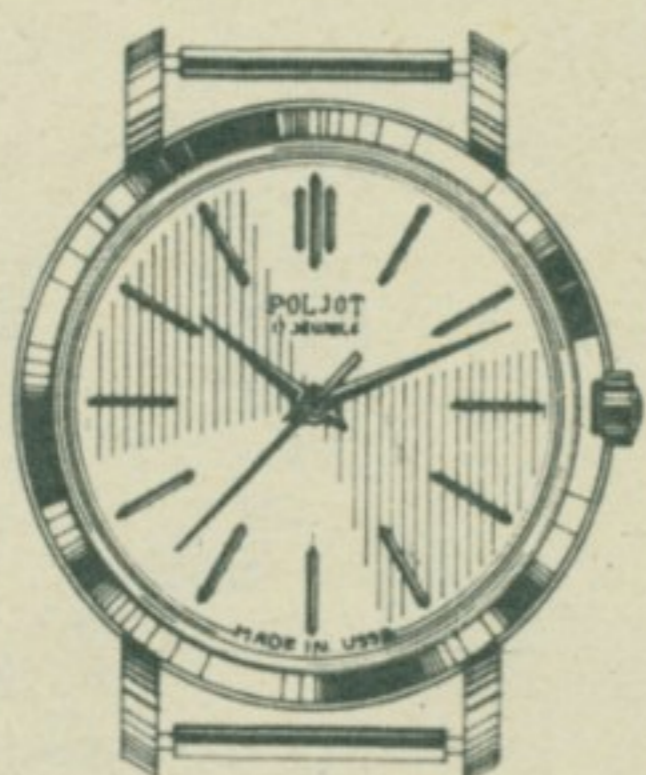
1. Састављачу списка за куповину сата на отплату преко школе припада награда за сваки наручени сат: 5% ОД ЦЕНЕ УПИСАНЕ ИСПОД САТА.
2. Списак за куповину сата на отплату преко школе могу састављати: а) БАЧКЕ ЗАДРУГЕ, б) НАСТАВНИЦИ и в) СЕКРЕТАРИ ШКОЛА.

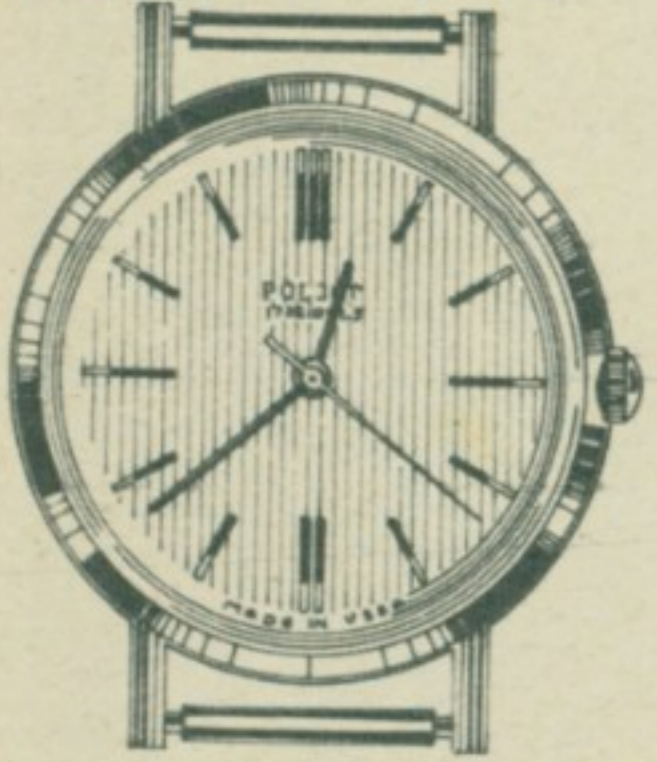
1. ПОЉОТ — позлаћен мушки ручни сат са централном секундаром и 16 рубина. Отпоран на удар, влагу и прашину. ЗА ГОТОВО НД. 165. НА ОТПЛАТУ: прва рата НД 99, друга 33 и трећа 33.

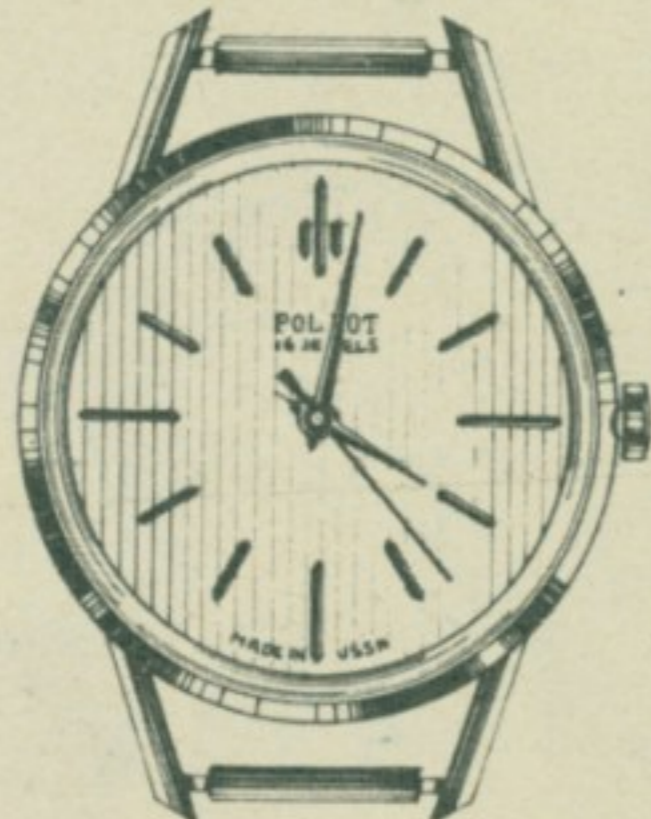
2. ПОЉОТ АУТОМАТИК — позлаћен мушки ручни сат са 29 рубина. Најтачнији сат међу аутоматима на свету. Отпоран на удар, влагу и прашину. ЗА ГОТОВО НД 475. НА ОТПЛАТУ: прва рата НД 285, друга 95 и трећа 95.

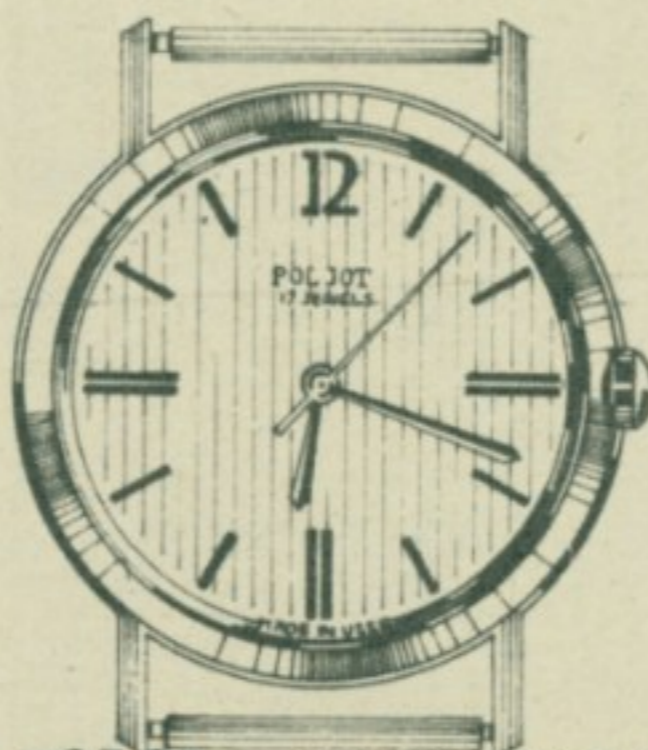
3. ПОЉОТ — позлаћен мушки ручни сат са 17 рубина. Отпоран на удар, влагу и прашину. ЗА ГОТОВО НД. 180. НА ОТПЛАТУ: прва рата НД 108, друга 36 и трећа 36.

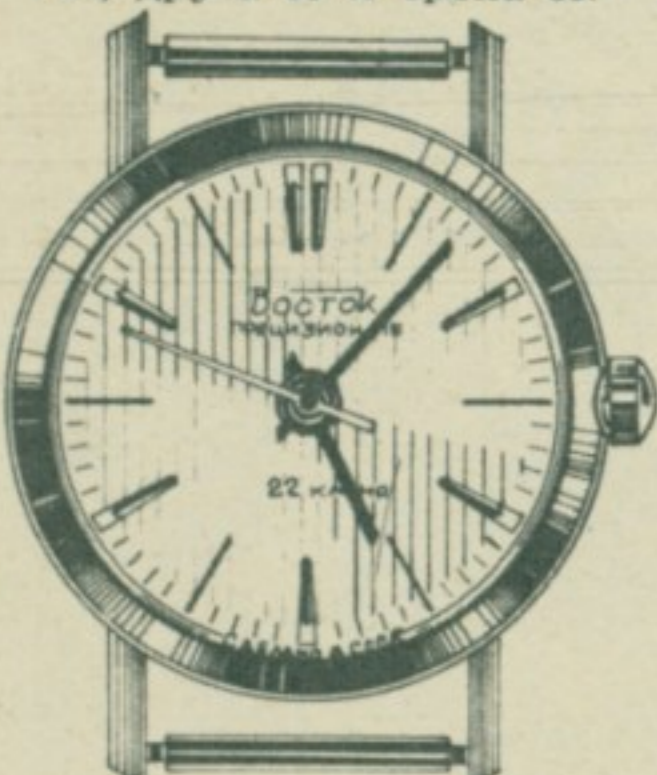
4. ПОЉОТ — хромирани мушки ручни сат са 17 рубина. Отпоран на удар, влагу и прашину. ЗА ГОТОВО НД 165. НА ОТПЛАТУ: прва рата НД 99, друга 33 и трећа 33.

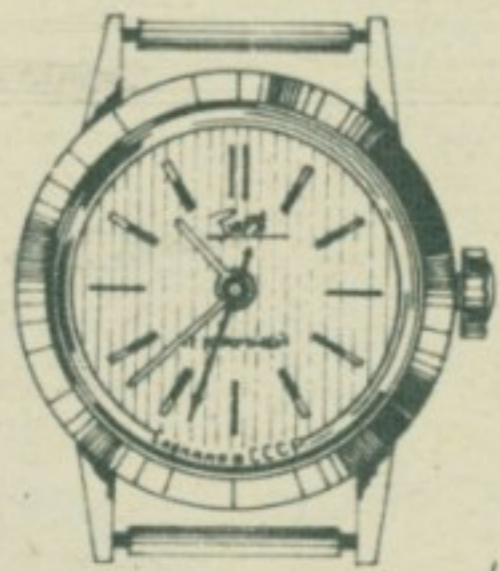
5. ПОЉОТ — хромирани мушки ручни сат са централном секундаром и 17 рубина. Отпоран на удар, влагу и прашину. ЗА ГОТОВО НД 155. НА ОТПЛАТУ: прва рата НД 93, друга 31 и трећа 31.

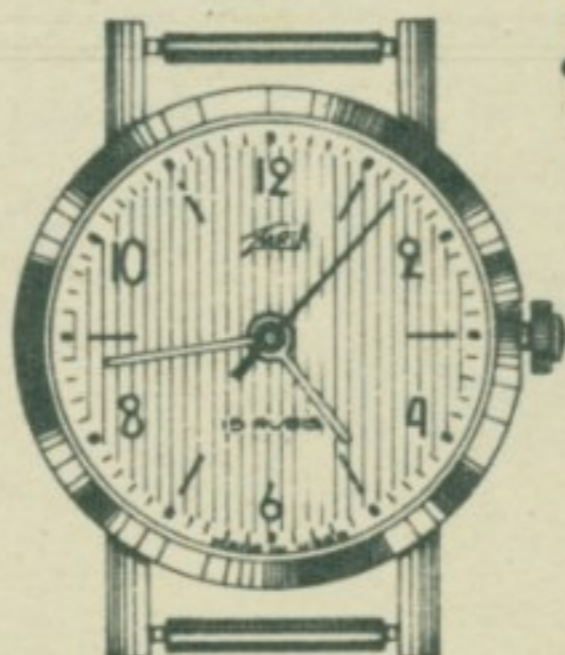
6. ПОЉОТ — мушки ручни сат од специјалног челика, масиван и издржљив са 17 рубина. ЗА ГОТОВО НД 180. НА ОТПЛАТУ: прва рата НД 108, друга 36 и трећа 36.

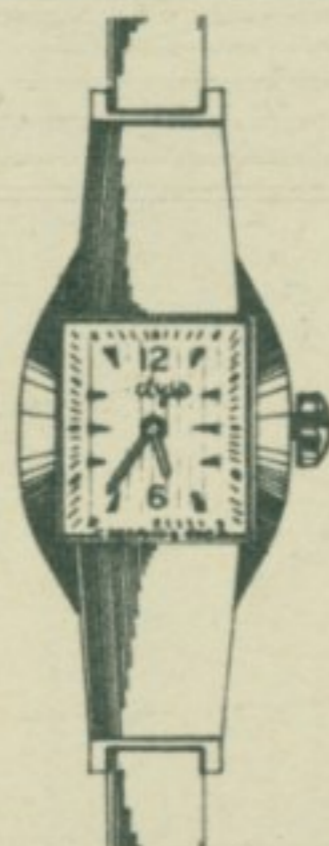
7. ВОСТОК — позлаћен мушки ручни сат са 22 рубина. Испитиван у климатским условима АФРИКЕ и СЕВЕРНОГ ПОЛА о чему поседује СЕРТИФИКАТ. ЗА ГОТОВО НД 325. НА ОТПЛАТУ: прва рата НД 195, друга 65 и трећа 65.

8. ЗАРЈА — хромиран женски ручни сат са централном секундаром и 17 рубина. Отпоран на удар, влагу и прашину. ЗА ГОТОВО НД 155. НА ОТПЛАТУ: прва рата НД 93, друга 31 и трећа 31.

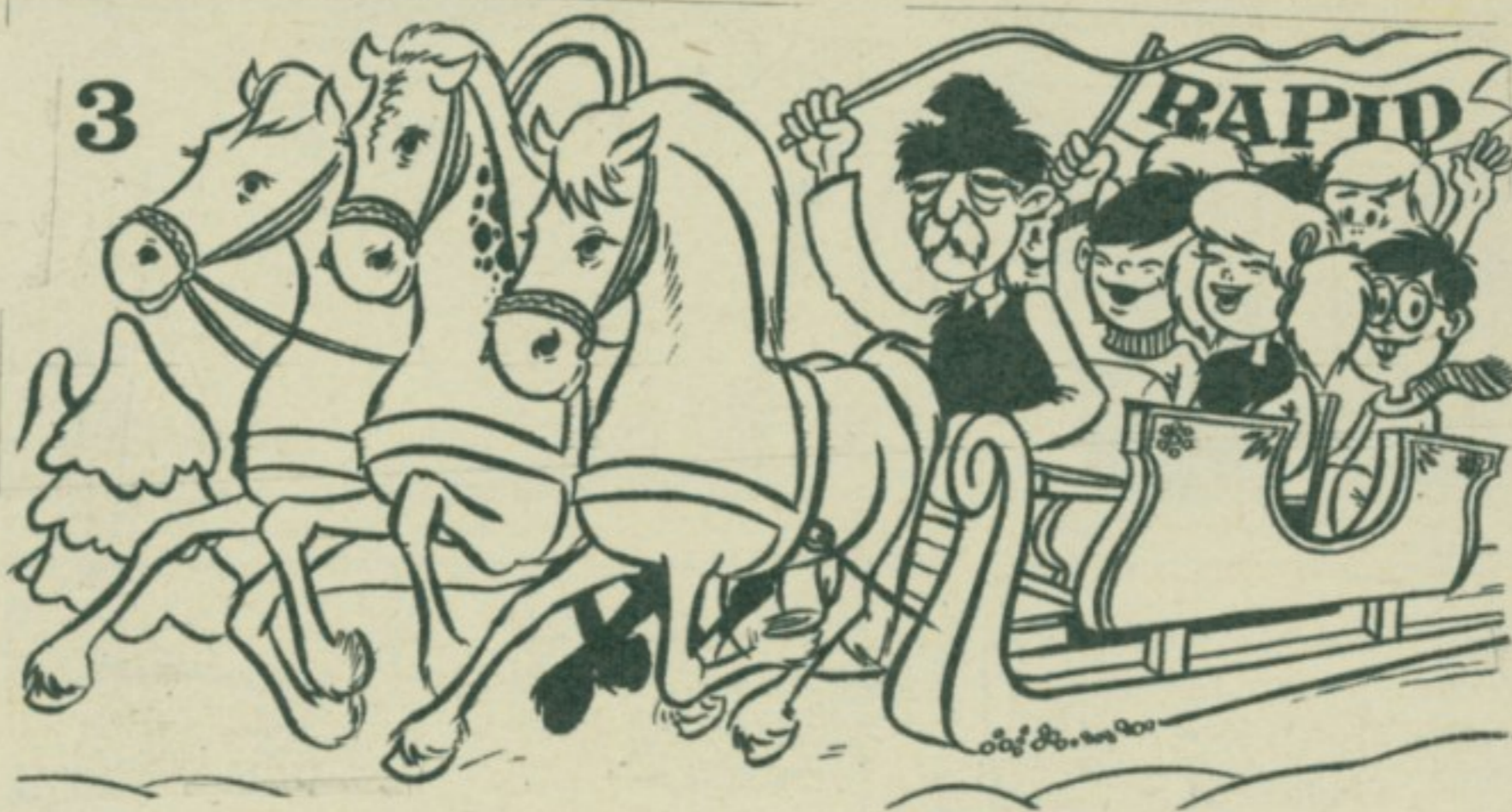

9. ЗАРЈА — хромиран мушки ручни сат са 15 рубина. ЗА ГОТОВО НД 120. НА ОТПЛАТУ: прва рата НД 72, друга 24 и трећа 24.

10. ЛУЧ — позлаћен женски ручни сат са наруквцом. ЗА ГОТОВО НД 210. НА ОТПЛАТУ: прва рата НД 126, друга 42 и трећа 42.

ЗАГОНЕТНИ ЦРТЕЖ ЗА ВЕЛИКИ НАГРАДНИ КОНКУРС

ОСЕДЕО САМ ОД РАДОЗНАЛОСТИ!

Сви који наруче сат учествују у великом наградном конкурс. Тајну конкурса сазнаћете ускоро!

**ИЗРЕЖИ,
И ОВДЕ ЗА-
ЛЕПИ САТ
КОЈИ НАРУ-
ЧУЈЕШ!**

НАРУЏБЕНИЦА

Овим неопозиво наручујем

Назив и број сата — _____

Име и презиме наручиоца _____

Адреса _____

(место, улица и број, задња пошта)

САТ ЋУ ПЛАТИТИ ПОШТАРУ КАДА МИ ГА ДОНЕСЕ (поузећеш)

3

НУЛА Ж

ТАЈАНСТВЕНО ОКО

ПРЕ НОШТО СЕ СПУСТИЛА НА НЕОБИЧНЕ ПРСТЕНАСТЕ ПЛАНЕТЕ, ПОСАДА БРОДА НУЛА Х СНИМИЛА ИХ ЈЕ ЕЛЕКТРОН - СКОМ КАМЕРОМ...

ЗАУСТАВИТЕ ФИЛМ! ЖЕЛИМ ДА БОЛШЕ ВИДИМ ОНАЈ ГРМ!

НА ЕКРАНУ СЕ ЗАДРЖАЛА ЧУДНА СЛИКА...

ШТА ЈЕ ОНО?

ИЗГЛЕДА КАО ЦРН ЛИСТ НА КОЈЕМ ЈЕ НАЦРТАНО ОКО!

МЕНИ НЕ ИЗГЛЕДА КАО НАЦРТАНО ВЕК... ПРАВО!

НЕ МИСЛИШ ВАЛДА ДА ЈЕ ТО НЕКИ ОБЛИК ЖИВОТА? ЈЕДИНИ НАЧИН ДА ДОЗНАМО...

...ДА СЛЕТИМО! ПРИПРЕМИТЕ МОДУЛ ЗА СЛетаЊЕ!

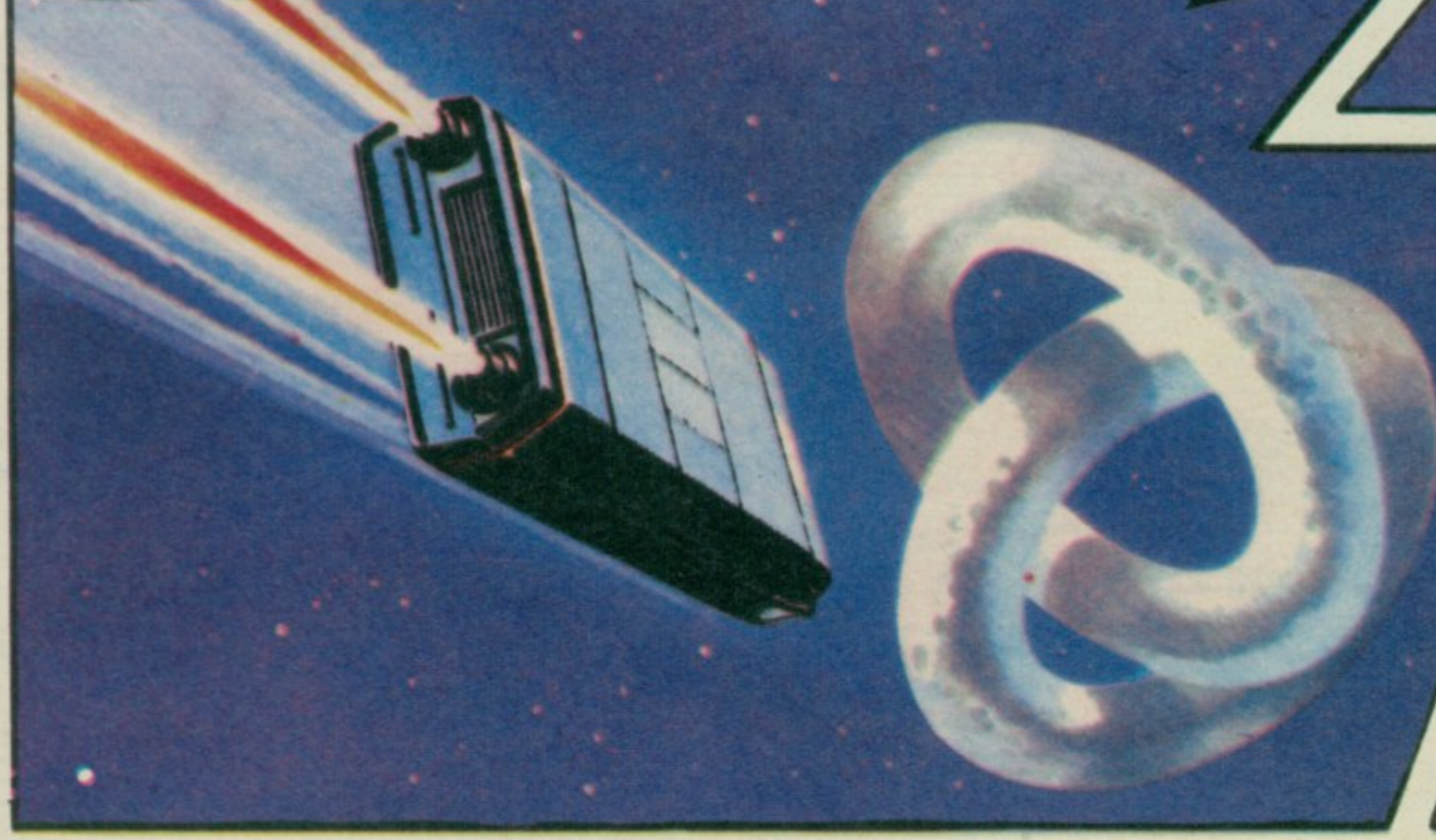
ПОСАДА ЈЕ ПРИОНУЛА НА ПОСАО И УБРЗО...

ОДВАЈАЊЕ ИЗВРШЕНО! СВИ СИСТЕМИ У РЕДУ!

БРЕДЕ, ЗАДРЖИ БРОД У ОРБИТИ! БИЋЕМО У ВЕЗИ!

МОДУЛ СЕ ПУНОМ БРЗИНОМ ПРИВЛИЖАВАО НЕОБИЧНИМ ПЛАНЕТАМА...

У МАТИЧНОМ БРОДУ...

У РЕДУ!

ВИ, ФИЛМАЦИЈЕ, МОЖЕТЕ САД ДА ПРЕДАХНЕТЕ! ОСТАЈЕ НАМ САМО ДА ЧЕ-КАМО...

Pionir

индустрија чоколаде
и бомбона-суботица

Изрежи ову адресу, залепи на коверат са кесица-
ма од бомбона и пошаљи „Пиониру“ Суботица.

ДОНОСИМ ВАМ
СРЕЋУ!

NEGRO

Pionir · SUBOTICA

ВАС НАГРАЂУЈЕ!

ПРАВИЛА ИГРЕ

КУПИ И ПОЈЕДИ

10 кесица „НЕГРО“ бомбона од 100 грама
10 кесица „ЛЕШНИК“ карамела од 100 грама
5 кесица „ВОЋНЕ“ карамеле од 100 грама
ИЛИ:
50 кесица других, било којих бомбона фабрике
„ПИОНИР“ од 100 грама.

И теби и онима које будеш послужио нека бу-
де пријатно — јер су бомбоне „ПИОНИР“ за-
иста укусне.

2 Кесице (празне, пошто сте бомбоне по-
јели) стави у коверат и пошаљи „ПИО-
НИРУ“, СУБОТИЦА. На полеђини коверта чит-
ко испиши своје име, презиме, место становања,
улицу и број.

3 За послане кесице добићеш од „ПИОНИ-
РА“ потврду с редним бројем. Добитници
награда извлаче се жребом и то овим редом:
900 поклон-пакета „Пионир“, 20 електричних во-
зова (дечјих), 30 транзистора, 10 фото-апарата,
30 минн бицикала и 10 Пони експреса.

4 Награде се извлаче и додељују свака три
месеца, па према томе и ти можеш свака
три месеца да учествујеш у наградној игри ако
за свако извлачење пошаљеш потребан број ке-
сица.

ИЗВЛАЧЕЊЕ ЋЕ СЕ ОБАВИТИ:

30. октобра 1970.

29. јануара 1971.

15. маја 1971.

Имена добитника биће објављена после сваког
извлачења у „Политикином забавнику“, а на-
граде испоручене добитницима 15 дана по из-
влачењу.

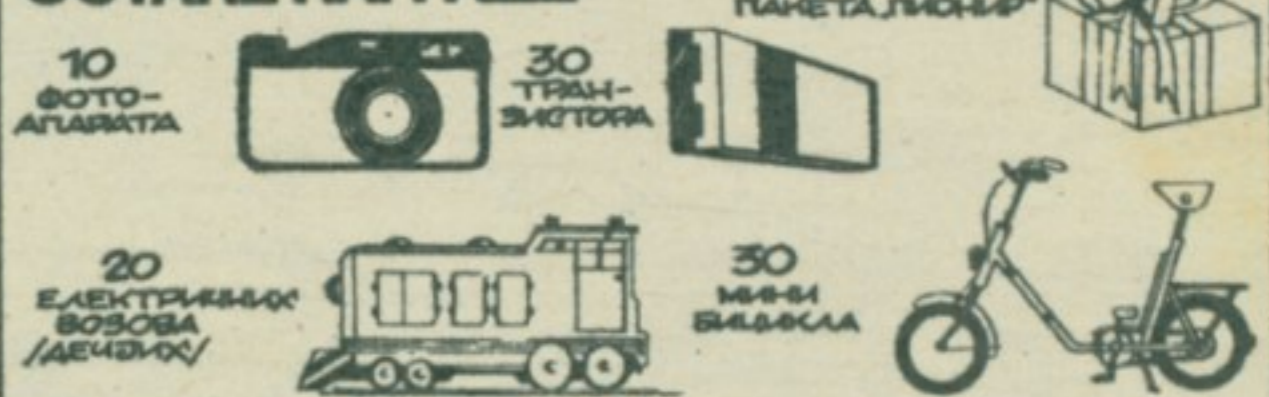
ПОНИ ЕКСПРЕС има
1,8 КС, макси-
мална брзина му је
40 км на час. Тро-
ши 1,5 лит. на 100
км. За Пони екс-
прес није потребна
возачка дозвола.

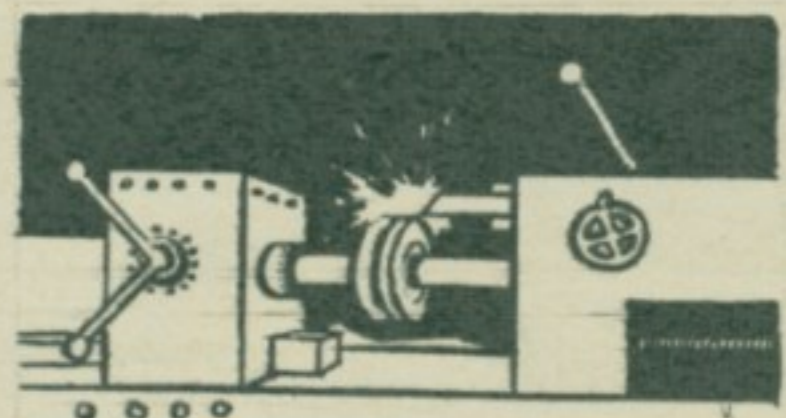
СКУПИ И ПОШАЉИ КЕСИЦЕ
ОД БОМБОНА »ПИОНИР« ДА
УЧЕСТВУЈЕШ У ИЗВЛАЧЕЊУ

10 ПОНИ - ЕКСПРЕСА!

ОСТАЛЕ НАГРАДЕ:

● совјетски стручњаци про-
нашли су нову синтетичку ма-
терију и назвали је „елбор“.
Елбор је, тврде стручњаци, ис-
те чврстоће као дијамант
само је отпорнији од њега на

високе температуре. Веома је
користан у индустрији и помо-
ћу једног елбора може да се
избруси 1000 алатки, док је
дијамантом било могуће обра-
дити само 100.

● једна јапанска компанија
добила је одобрење непалске
владе да сагради хотел на
Монт Евересту (8882 м). Ис-
тина, Јапанци ће се за поче-
так задовољити и хотелом на
висини од 3.909 м са којег ће

гости имати леп поглед на
Монт Еверест. Хотел ће има-
ти само један спрат и 12 соба.
Радови ће почети у октоб-

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА...

ру ове године а због атмо-
ферских услова и непроход-
них путева биће завршен 1972.
године.

● белгијски и француски истраживачи морског дна не-
давно су у дубинама Ирског
мора пронашли товар велике

вредности и то у шпанској
галији потопљеној пре 400 го-
дина. Међу драгоценостима
су се нашли дијаманти, нарук-
вице, златни новац, па чак и
пушке и муниција.

● двадесет петогодишњи Ко-
лумбијац Педро Нел Кореа
недавно се закleo да никад
више неће купити лоз или не-
ку другу срећку. А како и не
би кад је на једној томболи
као згодитак добио — слона.
Педро га је одвео кући и ни-
је му у почетку било тешко

што целу плату даје на ње-
гову храну, али када је слон
почео да руши кућу његовог
суседа, хтео-не хтео морао је

да га се отараси. Али, то је
било лакше рећи него извести.
Баш због трошкова око
исхране ни градски зоолошки
врт, ни путујући циркус нису
хтели да приме слона. Тек
после дужег времена нашао
се један љубитељ животиња
који је имао велико имање и
могућности да држи крупну
животињу.

● према пројекту једног аус-
тријског инжењера, у Немач-

кој се довршава изградња ди-
рижабла на нуклеарни погон.
Дирижабл ће бити дугачак
324 метра, с пречником од 54
м. Балон ће се пунити хели-
јумом а моћи ће да прими 500
путника и 50 тона разног то-
вара. Кретаће се брзином од
350 километара на час!

● један недељни енглески
лист недавно је објавио вест
да су у покрајини Девонши-
ру гавранови велики и „стра-
шни као орлови“ убили три
стотине јагањаца. Лист даље
наводи речи једног сведока,
неког пастира, који прича да
су птице нападе јагањце с ле-
ђа а убијале јаким ударцима
кљуна у главу.

● власник једног приватног
зоолошког врта у Француској
недавно је из Бразила наба-
вио тапира. Ово је четврти
тапир који живи у овој земљи
и за разлику од својих „ро-
ђака“ веома се добро слаже с
посетиоцима и чуварима. Хра-
ни се јабукама, шаргарепом
и сточном храном.

Dan BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

У ИДУЋЕМ БРОЈУ: ШАЛАЖЛИВИ ДЕЧАЦИ!

ВЕЛИКИ СТРАХ

КОД ВРАЧАРЕ

Хонорар 36 и. д.

Сада ми је 17 година и живим у Београду са оцем, мајком и два млађа брата. Рођен сам у забаченом селу јужне Србије у породици са разним предрасудама, са традицијом старих. Када сам имао 4 године заболела ме јако рука. После дужег попуцања по лекарима и врачарама, мама и ја смо дошли код једне познате врачаре из села Бојника код Лесковца. Не сећам се начина на који ме је лечила тих дана док смо били код ње, али се сећам шта је рекла мојој мајци кад смо одлазили:

— Млада, твој син ће оздравити, Бог ће се смилонати на његову чисту душу.

Чим смо дошли у наше село, после кратког одмора, пред окупљеном родбином у великој чађавој кухињи са огњиштем у једном крају, започело је узимање лека који је препоручила дебела врачара.

Мајка и стрина су држале једну крпу на којој је било мало барута. Болесну руку наднели су над ту крпу. Тада је моја мајка запалила

дугачку сламку и ставила испод крпе на којој је био барут. Крпа се запалила и она је испустила. На несрећу, крпа је пала на отворену теглу пуну барута. Тада се чуо прасац а после њега и кукњава. Гледао сам у нешто бело и меко и осећао нешто топло на мом телу. Кад сам се освестио, био сам на неком коњу. Почео сам да кукам:

— Мајко, ја не видим! Та, та, где ћу?

Био је то ужасан страх, сазнање да сам ослепео. Сав очајан и обамро слушао сам лелеке мајке и родбине. Тада сам се онесвестио и дошао себи тек кад су очи почеле да ме пеку. Подигао сам капке и угледао неке беле сенке и сунце у даљини. Био сам код лекара, сав крвав, али срећан што још имам очи. Плакао сам од среће заборављајући на руку коју сам заувек изгубио. И када смо се враћали кући плакао сам и плакао држећи се левом руком за гриву белог коња и осећајући топли дах човека који је седео иза мене у седлу.

ОБРАД РАДУЛОВИЋ,
ученик Милана Ракића 122/1, Београд

— ПОЧЕО САМ ДА КУКАМ: МАЈКО, ЈА НЕ ВИДИМ!

БЕЛА АВЕТ

Хонорар 60 и. д.

Било је то недавно, тачније 12. јула 1970. Вече. На небу ниједног облачка, време као створено за шетњу. И ја сам са својом другарицом Светланом пошао мало да прошетам. Улице и паркови били су пуни. Шетајући дошли смо до парка поред Мораве. Нашли смо слободну клупу и сели. Пошто смо обоје волели криминалне филмове, договорили смо се да једно другомо причамо оне које смо гледали. Ја сам испричао филм „На бурету барута“ а Светлана Хичкоков „Крик страха“. Код неких сцена кожа ми се

јежила. Тако смо пали једно другом у загрљај.

Дуго смо још тако седели на клупи у парку. Када смо се пренули, на мом часовнику је било тачно 21 час и 45 минута. Пошли смо кући. Осећали смо се безбрижно иако је било већ касно. Желео сам да испаднем кавалер, па сам Светлану испратио све до њене куће. Она ми је пожелела laku ноћ и врата су се за њом затворила. Остао сам сам. Осећао сам се несигурним. Обузео ме неки чудан страх. Пред очима су ми се врзале слике из филма, а у ушима снажно одјекивали крици. Да бих дошао до куће, морао сам проћи поред гробља. Кораци су ми постајали све бржи. Освртао сам се сваки час јер ми се чинило да неко корача за мном. Тамне сенке дрвећа личиле су ми на чудне прилике. Колена су ми клецала.

Док сам пролазио поред дебелог дрвета, одједном о-

сетих нечију тешку руку на рамену и храпав глас:

— Коначно си ми долијао, птичице.

Још сам змогао снаге да видим иза себе нешто бело са раширеним рукама. Више се ничега не сећам.

Када сам дошао свести, налазио сам се у кревету. Око мене видим као кроз маглу стоје моја мама, сестра, Светлана и Зоран друг из улице, неколико година старији од мене. Када сам сутрадан устао из кревета, Светлана ми је испричала шта ми се десило:

— Кад си се ти синоћ враћао кући, Зоран ти је наместио заседу код старог храста и преплашио те да се ти не би више састајао са мном.

Светлана је пре тога била Зоранова девојка и он је то учинио из љубоморе. Више се нисам састајао са Светланом јер је она по мом савету опет отишла код Зорана.

НЕНАД ДЕСПОТОВИЋ,
ученик Ново Насеље 35/1, Трстеник

— КОД НЕКИХ СЦЕНА КОЖА МИ СЕ ЈЕЖИЛА. ТАКО СМО ПАЛИ У ЗАГРЉАЈ

МОСТ СМРТИ

Хонорар 30 и. д.

Догодило се то 1960. године, на мосту преко Бегеја, близу Зрењанина. Ја сам тада имао дванаест година.

Тога дана је време било лепо, па сам са братом који је млађи од мене две године и школским другом Браниславом — Бранком Глишином пошао на обалу Бегеја с удицом у руци. Нас двојица смо били весели и забављали се, али мом брату Миодрагу риболов је убрзо досадио и он је пришао мосту. Тај мост је иначе био на дошем гласу, намењен је био само возовима, али су га прелазили и људи преко две уске лимене траке између грачница. Убрзо се попео на један од лукова челичне мостовне конструкције и преко петнаестак сантиметара широке пречаге претрчао на други лук моста. То се поновило неколико пута. По нор испод њега дубок неких петнаест метара није га много узбуђивало. Ни ја се нисам ништа бринуо јер се велика дечака из тог дела града тако забављала.

Писак локомотиве ускотрачног воза — популарног „ћира“, који је долазио са главне железничке станице дао је десетогодишњем дечаку нову идеју. Брзо је сишао са лука и потрчао у сусрет „ћири“.

Испред моста се налазила кривина на прузи тако да је ионако спори „ћира“ морао још више да успори. Ту је Миодраг сачекао да мала композиција прође, потрчао и ускочио на папучу последњег вагона. Оданде нам је победоносно махнуо, све док воз није наишао на мост. Тада се на вратима последњег вагона појавио милиционер, пратилац воза. Миодраг не размишљајући, у страху од милиционера, скочи с папуче!

Пао је потрбушке на један од прагова, ударивши при том главу у трачницу. Праг га је само за тренутак задржао и већ следећег тренутка суновратио се са главом надолу, према громадама бетона разних облика и величина, заосталих ту после минирања старих бетонских темеља моста. Чинило ми се да његов пад траје читаву вечност иако је висина била „само“ 7 метара. Тада је ударио о земљу, мало поскочио и умирио се. Док се то дешавало ја сам стајао као укопан држећи удицу у руци. Онда сам се тргао, башио удицу у реку и као без душе потрчао према месту где ми је брат лежао. Када сам клекао крај њега, лице му је било мртвачки бледо, лева рука изнад шаке чудно искривљена, а низ лице му

се сливала крв из ране на челу. Није дисао. „Мртав“, синило ми је кроз главу. „Мој брат је мртав!“ Чини ми се да ми је тада срце стало, нешто велико ме стегло у грлу, нисам могао ништа да кажем, ни да плачем, само сам гледао његово бледо лице... Онда је он од једном отворио уста поку-

шавајући да удахне ваздух. Ипак је био жив. Хитно смо га отпремили у болницу.

Само велика случајност и луда срећа учинили су да се у ваздуху окрене и уместо на главу, падне на леђа, као и то да је пао између светог крша на равно и чисто парче тла. Пре него што смо га послали у болницу, још ту под мостом, кад се мало повратио, шта мислите чега се уплашио? Својих повреда? Не! Уплашио се само нашег строгог оца и прве речи су му биле:

— Немој рећи тати!

Иначе, из те авантуре је изашао са сломљеном левом руком (која му се при паду нашла иза леђа) и посекоцином на челу. Наравно, добро се и угрувао.

Требало је да му ово буде добра лекција, али одмах по што је оздравио он се вратио опасним играма на мосту. Сада је на одслужењу кадровског рока у ЈНА и у међувремену је пао са још веће висине и сломио исту леву руку али ја то, срећом, нисам посматрао.

СТЕВАН КАПУНАЦ,
студент, Ст. Мокрањца 6, Зрењанин

— МИОДРАГ НЕ РАЗМИШЉАЈУЋИ, У СТРАХУ ОД МИЛИЦИОНЕРА, СКОЧИ СА ПАПУЧИЦЕ

АКО СТЕ СЕ МНОГО УПЛАШИЛИ!

Опишите са овим подацима (време, место, имена лица итд), свој истински страшни доживљај и пошаљите „Политичком забавнику“, Београд Македонска 29. Потпишите се и уз тачну адресу ставите занимање. Објављени радови биће плаћени.

БАКИНО ТЕЛЕ

Хонорар 30 и. д.

— ГЛАСНО ЈАУКНУХ И ПАДОХ НА ЗЕМЉУ.

Кад сам био код баке на селу, бојао сам се вукова. Једне вечери пред мене истрча нека крупна животиња. „Вук“... помислио сам и гласно јавнуо, азатим падох на земљу. Очекивао сам да ме загризе, али уместо тога животиња ме поче њушкати. Нађе ми прсте десне руке и задовољно поче да их сиса. Уто су ми у помоћ притрчали родитељи и ухватили животињу да би ме спасли. Тек тад сам видео да ме је напало бакино теле, које сам често миловао и допуштавао му да ми сиса прсте.

МИЛУТИН ЈАНГИЋ,
ученик I-10, Гимназија „Браћа Рибар“, Сарајево

ЦОНИ ХАЗАРД СЕ КРИШОМ УВУКАО У СУТЕРЕНСКО СКЛАДИШТЕ "ОРХИДЕЈИНЕ" БУТИКЕ...

ИЗА БУТИКЕ СЕ НЕШТО КРИЈЕ... САМО ШТА? ЗАСАД НИСАМ ПРИМЕТИО НИШТА СУМЊИВО! ОВО ЈЕ НЕКАД МОРАЛА БИТИ МЕСАРНИЦА...

... И ХЛАДЊАЦА ОДЛИЧНО СЛУЖИ ЗА ЧУВАЊЕ ОРХИДЕЈА!

ПРИЗНАЈЕМ, МАЛО САМ СЕ УПЛАШИО КАД СЕ СВЕЛОСТ УПАДИЛА! ЗАБОРАВИО САМ НА АУТОМАТСКИ ПРЕКИДАЧ КОЈИ ЈЕ ВЕЗАН ЗА ВРАТА!

У ОВИМ НЕОТВОРЕНИМ САНДУЦИМА СУ ОРХИДЕЈЕ!

АЛИ, АУТОМАТСКИ ПРЕКИДАЧ НИЈЕ САМО ПАЛИО СВЕЛОСТ У СКЛАДИШТУ...

СКЛАДИШТЕ! НЕКО СЕ ДОЛЕ УВУКАО!

ДОК ЈЕ ЦОНИ ХАЗАРД ТРАЖИО...

ОРХИДЕЈЕ СУ ПОСЛАТЕ ИЗ БРАЗИЛА! ТО ЈЕ ТРАГ КОЈИМ ЈЕ КРЕНУО СНЕП!

ЗАПАКОВАНЕ СУ У МАХОВИНУ И ТРАВУ... ДА БИ ОСТАЛЕ СВЕЖЕ! АЛИ, МОРАТУ БИТИ И НЕШТО ДРУГО...

МОЖДА КРИЈУМЦАРЕНИ НЕБРУШЕНИ ДИЈАМАНТИ ИЛИ...

ТРАЖИТЕ НЕШТО ОДРЕЂЕНО, МИСТЕР?

УХВАТИО МЕ НА ДЕЛУ! НЕ СМЕМ МУ ДОЗВОЛИТИ ДА МИ ВИДИ ЛИЦЕ...

... ИЛИ ДА ПУЦА У МЕНЕ!

ШТА ТРАЖИТЕ У МОМ...

КО ЋЕ ПРЕ?

НОВИНАРИ СУ КАО БЕЗ ГЛАВЕ ПОЈУРИЛИ ПРЕМА ПОШТИ САСТАВЉАЈУЋИ УЗ ПУТ СВОЈЕ ИЗВЕШТАЈЕ. ЈЕДИНО СЕ ЛОЧНЕР НИЈЕ ЖУРИО!

Када се касно по подне једног зимског дана, почетком 1938. године, у једном малом месту јужног Тирола зауставила специјална композиција воза у којој се налазио вођа Трећег немачког Рајха, Хитлер, станица и цела варошица врвеле су од униформисаних гестаповца, као и оних у цивилу. Али овог пута они нису били сами. Поред њих се мувао и читав батаљон чланова италијанске тајне полиције. Чувао је Дучеа који је пре неколико сати, исто тако изненадно, стигао у колони луксузних аутомобила.

ТАЈНИ САСТАНАК

Становници града, осећајући да се нешто необично дешава, склонили су се брзо у своје станове. Улице су биле полупразне, а у крчмама је поред агената седео само понеки мештанин који је попио сувише пива да би могао да се дигне са столице.

Али, састанак који је требало да се одржи у највећој тајности и на коме је решавано о будућности осовине Рим — Берлин, другим речима о судбини читаве Европе, а можда и целог човечанства, није измакао њуху десетине новинара из разних земаља који су у то време били дописници из Немачке.

И тако се догодило да су се они срели пред вратима vile где се конференција одржавала отприлике у исто време када су се и двојица „вођа“ састали.

И поред наваљивања новинара стража је одбила да их пусти даље од капије. Једино је још на њихове протесте, мољкања и убеђивања пристала да позове неког официра. Испоставило се да је он био добро упознат с активношћу штампе и да није био нимало неспреман да њене представнике дочека. Али, његов одговор је био одлучан: „Ништа не може сада. После састанка, можда“.

Новинари увидевши да им не помаже да се и даље мрзну у снегу пред немим, глумим зидовима одоше у прву кафану и поручише чај са доста домаћег рума који је додуше био лош, али је ипак грејао и обећавао да некако прекрати часове.

Једини новинар који није ни покушао да уђе у вилу био је дописник америчке агенције ИНС Лојд Лочнер. Он је, прво, пошто је исплатио стари такси у коме се довео, кренуо у малу пошту на крају улице која је од главног хотела водила ка врху брежуљка где су се деца уз вику и смех санкала.

НАЈДУЖИ ТЕЛЕГРАМ НА СВЕТУ

За слабо осветљеним шалтером седела је дебела девојка у црвеном џемперу и нешто плела. У углу собе иза ње, дубоко заваљен у столицу која се налазила поред тастера са телеграфом, дремао је неки мичица. Соба је мирисала на устајали дуван и бели лук.

Лочнер је пришао службеници и на прилично добром немачком језику упитао је да ли може да пошаље телеграм. Девојка је климнула главом и почела по фиоци да тражи формуларе, али је новинар брзо објаснио да телеграм који шаље не може да стане ни на један формулар. Из цела је извадио скраћено издање Хитлерове злогласне књиге „Мајн кампф“. Дао је девојци адресу дописништва своје агенције у Паризу и замолио је да почне одмах да телеграфски шаље дословно текст из књиге. Она је разрогачила очи, али када јој је казао да ће телеграм, ма колико дуг био бити плаћен, и када јој је још оставио 20 марака да себи и колеги купи неку флашу пива, да се забављају док буду радили, она је слегла раменима, узела књигу и понела је телеграфисти.

Пошто је изашао из поште, Американец је отишао до хотела и узео собу, рекао да га пробуде тачно после два сата и легао да се одмори. Док је он дремас, Хитлер и Мусолини су покушавали један другог да надмудре, новинари у крчми су били већ полупијани, у дописништву ИНС-а у Паризу нико није спавао. Пролазило је време, деца су престала да се санкају, светлост у прозорима се лагано гасила.

Када се Лочнер придружио својим колегама, још се ништа није десило. Прошао је још један сат, а онда су се врата крчме нагло отво-

рила и унутра је ушао онај исти официр са хрпом, саопштења за штампу извучених на шапирографу.

ОДЛУКА КОЈА ЈЕ ПОТРЕСЛА СВЕТ

Званично обавештење — да су се вођи две велике пријатељске земље састали да би разговарали о најважнијим међународним проблемима, дрско је свету стављало на знање да су Немачка и Италија решиле да од овог тренутка уједине своје снаге у пркошењу међународној правди и осталим земаљама. План за освајање Чехословачке, Минхен и други светски рат био је створен.

Новинари су као без главе појурили ка пошти састављајући реченице својих извештаја. Сваки је желео да стигне први до телеграфа. Једино се Лочнер није много журио. Пошта је, наиме, имала само једну телефонску линију и могла је да шаље само по један телеграм.

На избезумљене захтеве новинара девојка у црвеном џемперу је мирно одговарала, да управо шаље један телеграм и да они морају да

УЗАЛУД СУ ИЗБЕЗУМЉЕНИ НОВИНАРИ ПРОТЕСТОВАЛИ, ДЕВОЈКА ЈЕ НА СВЕ ЊИХОВЕ ЗАХТЕВЕ ОДГОВАРАЛА: — ТАКАВ ЈЕ ПРОПИС

ПРИЧА
ИЗ
ЖИВОТА

својим колегама у знак по здрава и изашао напоље.

ТРИК СЕ НАСТАВЉА

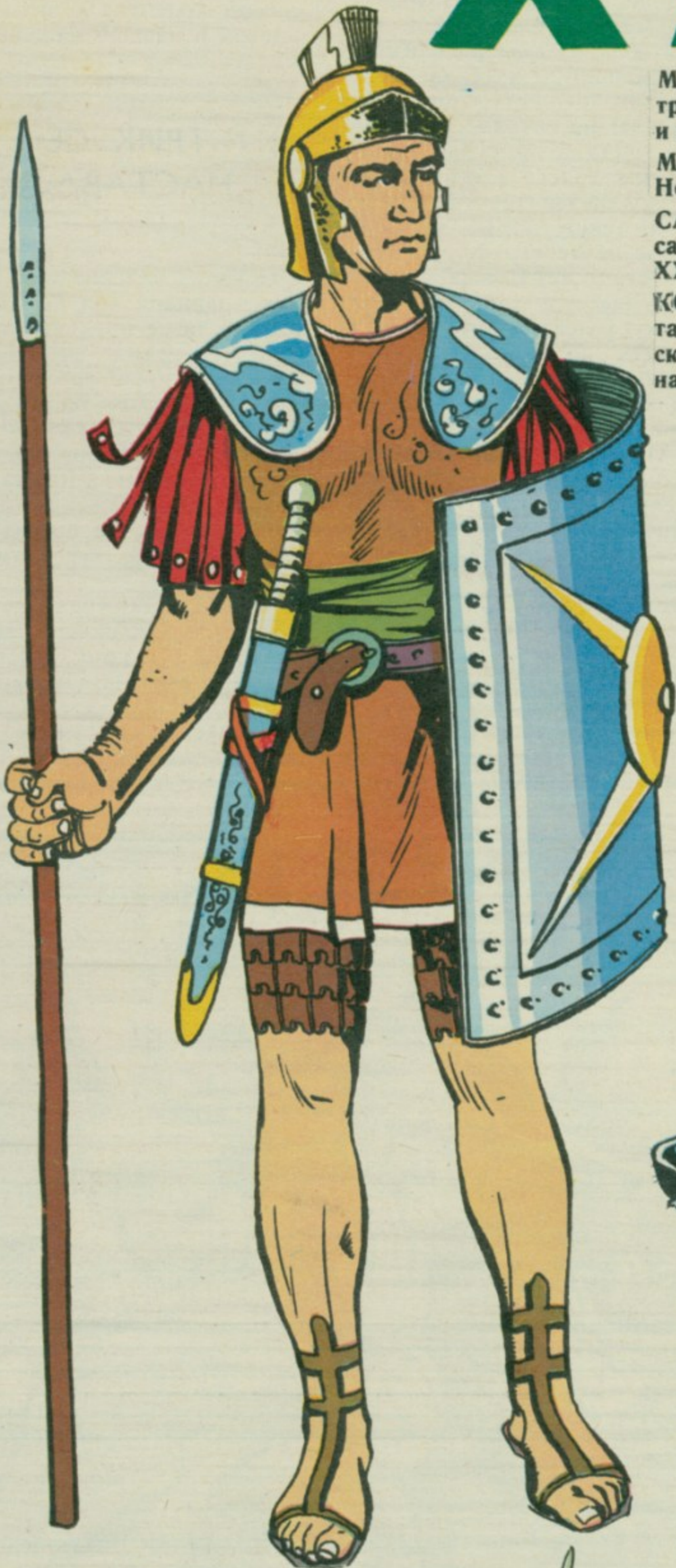
Никаква интервенција других новинара код немачких власти да се прекине слање овог телеграма није помогла. То би било против правила, а уосталом оно што је телеграфиста сада куцао биле су речи њиховог фирера.

Друга најближа пошта налазила се удаљена готово два сата. Дотле ће сва јутарња издања већ бити на улицама.

Један од најуспелијих новинарских трикова био је завршен: једино листови претплаћени на Лочнерову агенцију могли су тога дана да донесу вест толико важну по судбини света.

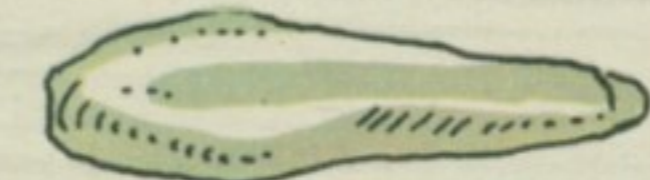
И. З.

ХЛАДНО

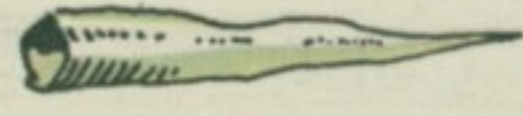

РИМСКИ ЛЕГИОНАР

МАЧ је био главно оружје коњаника и пешака. Разни народи употребљавали су мачеве различите по облику, дужини, врсти дршке и сечива и квалитету израде.
 МЛАТ је био омиљено оружје номадских народа, нарочито Хуна. Носио га је и сам Атила. У Европи је избачен из употребе у XV веку.
 САБЉА је источњачког порекла. Постала је од мача наоштрог само са једне стране. Остала је у наоружању коњице до прве половине XX в. Један од центара у нашој земљи за израду сабљи било је Сарајево.
 КОПЉЕ потиче још из каменог доба. Било је дугачких и до 6 метара. Неке коњичке јединице пољске армије биле су почетком другог светског рата, када су Немци продирали тенковима на територију Пољске, наоружане копљем.

ГЕРМАНСКА БОЈНА СЕКИРА ОД БАЗАЛТА

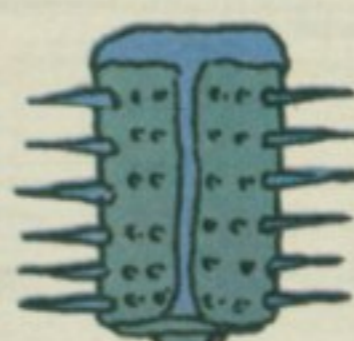
ВРХ КОПЛА ОД БЕЛУТКА

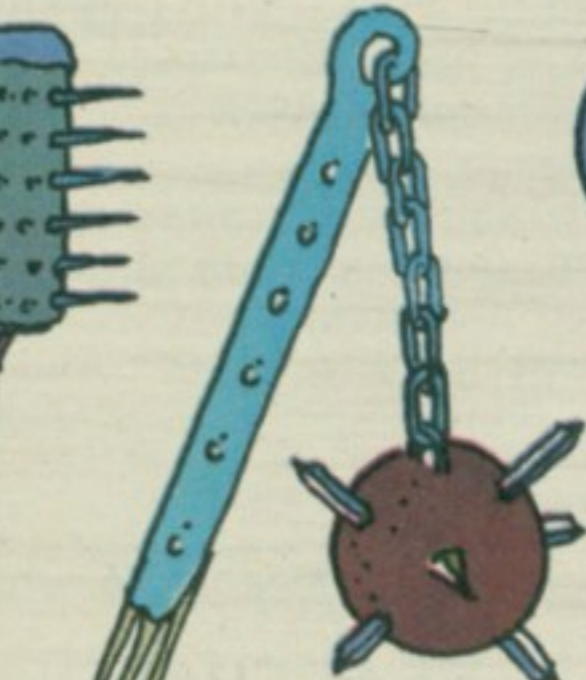
КАМЕНИ НОЖ

ВРХ СТРЕМЕ ОД БЕЛУТКА

РИМСКИ БУЗДОВАН

УДАРАЦ С ЛАНЦЕМ — ЈЕДНА ВРСТА МЛАТА

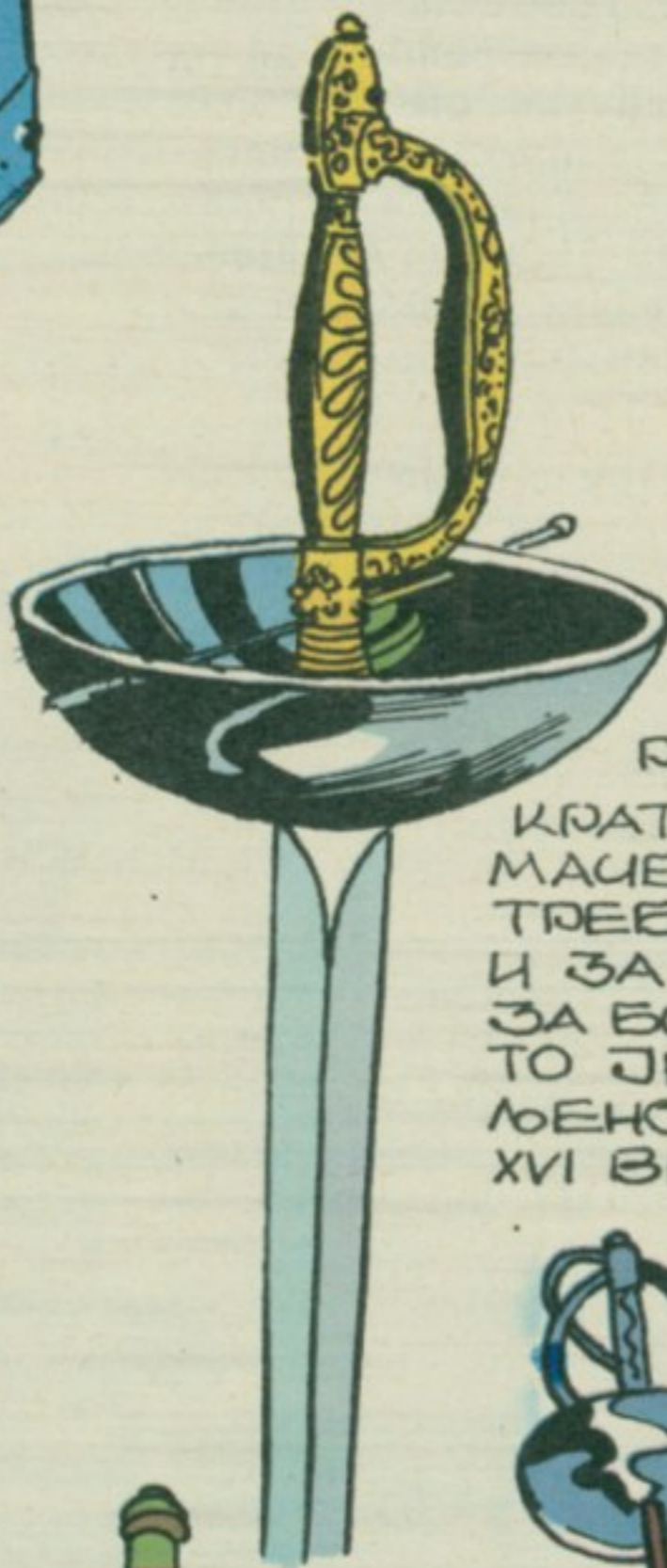

БУЗДОВАН С КРАЈА XV ВЕКА

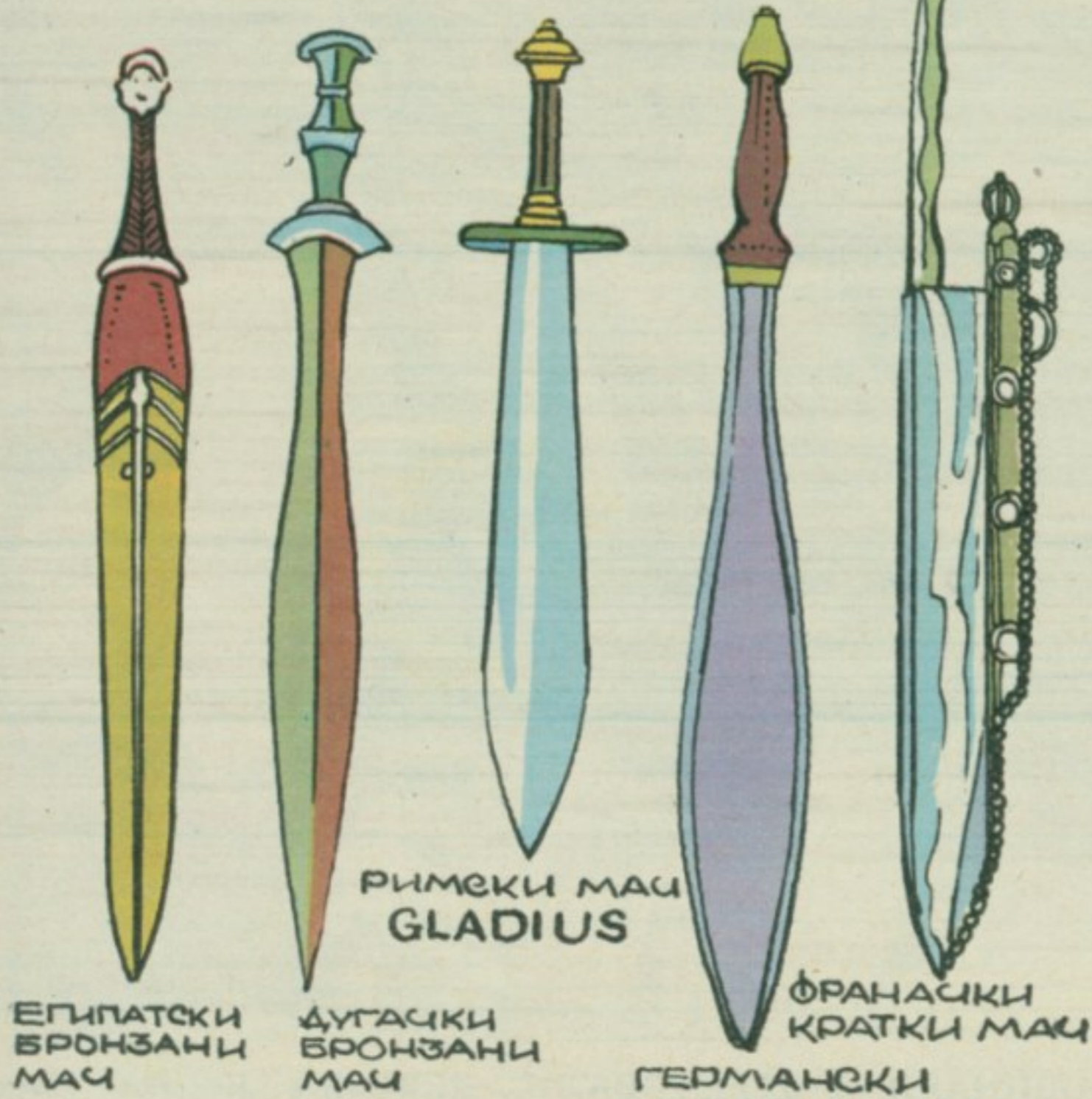

МАБАРСКИ БОЈНИ СЕКИР

ХОЛАНДСКА КЕЛЕБАРА ИЗ XV ВЕКА

РАПИР — КРАТАК МАЧ ЗА МАЧЕВАЊЕ. УПОТРЕБЉАВАО СЕ И ЗА УДАРАЊЕ И ЗА ВОД. НАРОЧИТО ЈЕ БИО ОМИЉЕНО ОРУЖЈЕ У XVI ВЕКУ.

ЕГИПАТСКИ БРОНЗАНИ МАЧ

ДУГАЧКИ БРОНЗАНИ МАЧ

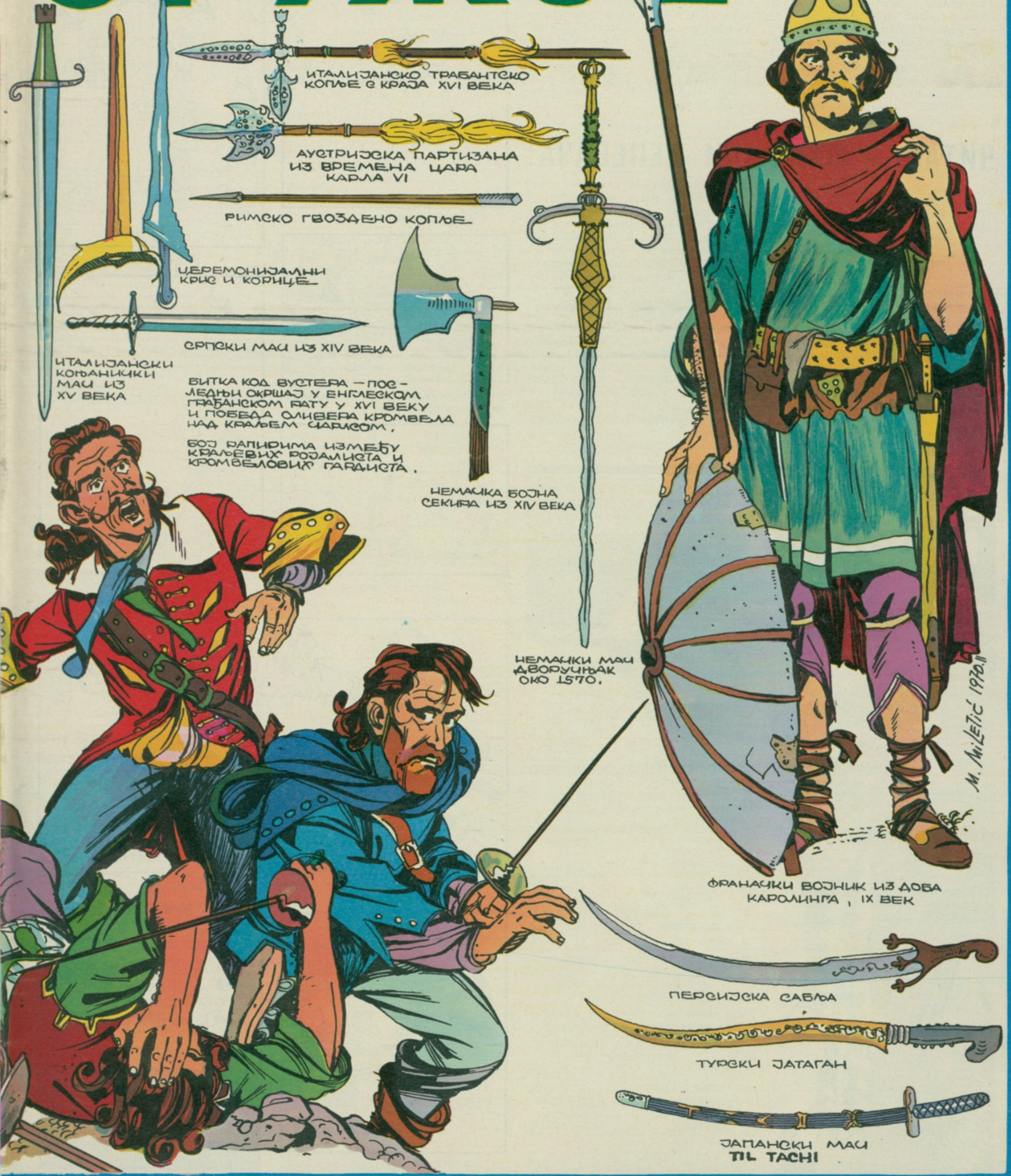
РИМСКИ МАЧ GLADIUS

ГЕРМАНСКИ ГВОЗДЕНИ МАЧ

ФРАНАСКИ КРАТКИ МАЧ

МАЧ СВ. СТЕФАНА, КРАЈА МАБАРСКЕ ИЗ XI ВЕКА

ОРУЖЈЕ

ИТАЛИЈАНСКО ТРАБАНТСКО КОПЉЕ С КРАЈА XVI ВЕКА

АУСТРИЈСКА ПАРТИЗАНА ИЗ ВРЕМЕНА ЦАРА КАРЛА VI

РИМСКО ГВОЗДЕНО КОПЉЕ

ЦЕРЕМОНИЈАЛНИ КРИС И КОРИЦЕ

СРПСКИ МАЧ ИЗ XIV ВЕКА

ИТАЛИЈАНСКИ КОБАНИЧКИ МАЧ ИЗ XV ВЕКА

БИТКА КОД ВУСТЕРА — ПОСЛЕДЊИ ОКРШАЈ У ЕНГЛЕСКОМ ГРАЂАНСКОМ РАТУ У XVI ВЕКУ И ПОБЕДА ОЛИВЕРА КРОМВЕЛА НАД КРАЉЕМ ЧАРЛСОМ.

БОЈ РАПИРИМА ИЗМЕЂУ КРАЉЕВИХ РОЈАЛИСТА И КРОМВЕЛОВИХ ГАРДИСТА.

НЕМАЧКА БОЈНА СЕКИРА ИЗ XIV ВЕКА

НЕМАЧКИ МАЧ ДВОРУЧИЊАК ОКО 1570.

ФРАНАЧКИ ВОЈНИК ИЗ ДОБА КАРОЛИНГА, IX ВЕК

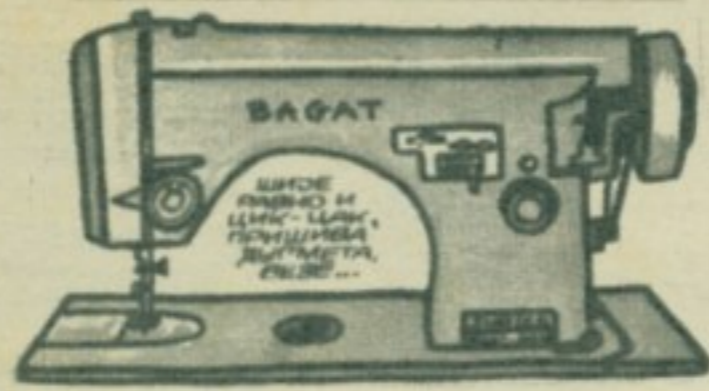
ПЕРСИЈСКА САБЉА

ТУРЕКИ ЈАТАГАН

ЈАПАНСКИ МАЧ ТИЛ ТАШИ

M. Miletić 1970.

»СЛАВИЦУ« ДОБИЛА МИЛИЦА

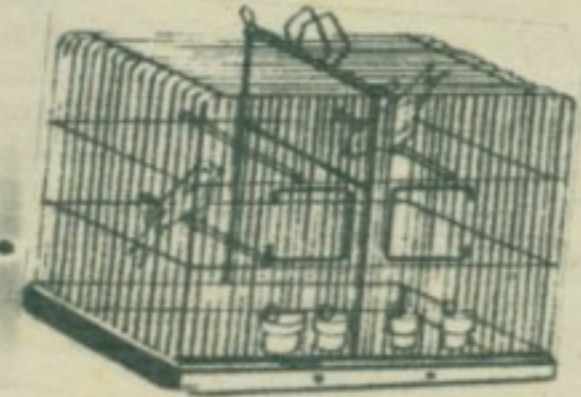

Уз велику модну ревију за 1970/71. годину („АНА ДОТЕРАНА И ГОРАН НА ИГРАЊЦУ“) „Политикин забавник“ и Творница шиваћих машина из Задра „БАГАТ“ организовали су заједнички конкурс. У редакцију је до одређеног рока стигло тачно 7568 дописница с изрезаним моделом шиваће машине „СЛАВИЦА“.

Комисија састављена од представника „БАГАТА“ друга Допуђе и чланова редакције ЗАБАВНИКА извукла је на срећу име добитника шиваће машине „СЛАВИЦА“, поклон „БАГАТА“ из Задра. Машину је добила:

МИЛИЦА БАНОВИЋ, Змај Јовина 2/1, Ђуприја.

ЧИТАОЦИ ОТКРИЛИ НЕПЕВАЧА!

„Политикин забавник“ поставио је својим читаоцима у броју 975 задатак да из птичијег хора избаце непевача. Одзив је био одличан: у редакцију је стигло **укупно 5200 купона**, а од тога су **4294** читаоца тачно одговорила — **НЕПЕВАЧ ЈЕ ДЕТЛИЋ**. Међу свима који су тачно одговорили чланови комисије „ЗАБАВНИКА“ извукли су на срећу имена **10 добитника** који су добили по једног канаринца певача са ком-

плетно опремљеним кавезима и кесом хране за месец дана. Срећни добитници су:

1. СЛАВЧО ЈОРДАНОВ, Коче Рацина 27, Т. Велес; 2. ВЛАДЕ ЈЕРЕМИЋ, Авалска 11, Чачак; 3. ЈЕЛЕНА ВИТОМИРОВ, Блок, Максима Горког 130, Крњача; 4. РАДОСЛАВ КОСТИЋ, Коларски пут, блок IV, стан 6, Смедерево; 5. СЕНАДИН ЧАТРЊА, Стјепана Радића 35, Мостар; 6. МИОДРАГ ПЕТРОВИЋ, Илинденска 37, Ниш; 7. ВЕСНА ДИМИТРИЈЕВИЋ, Кичевска 1/а, Београд; 8. ЂУРА МУДРИ, А. Миклоша 6, Бурђево, Бачка; 9. ВИБРАН НИКОЛИЋ, Ратка Јовића бр. 19, Житковац код Алексинца; 10. ПЕТАР ДОБРИЈЕВИЋ, Здравка Јовановића 47, Ваљево.

* * * ХУМОР * * *

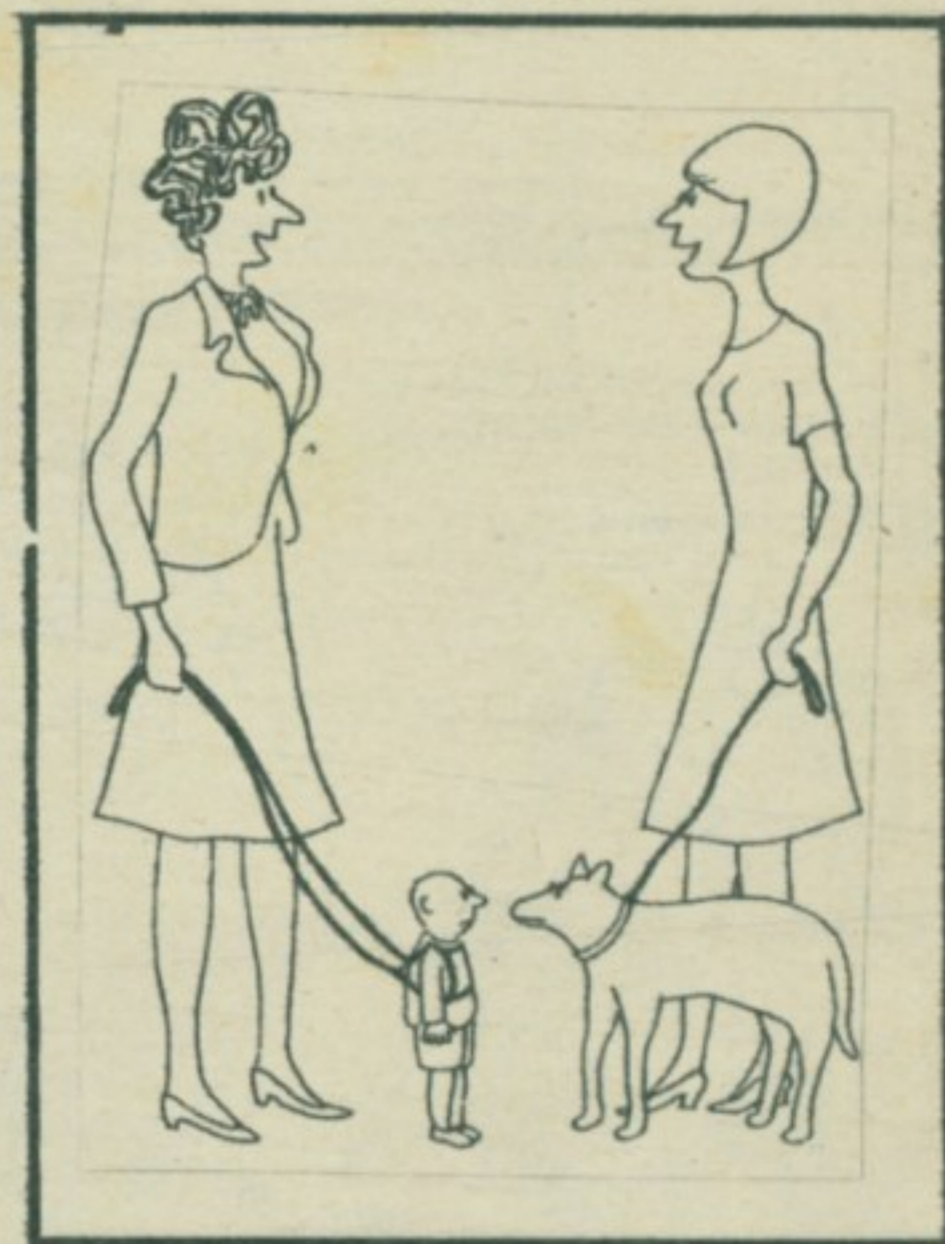
— Ја имам плаве очи, а ти?

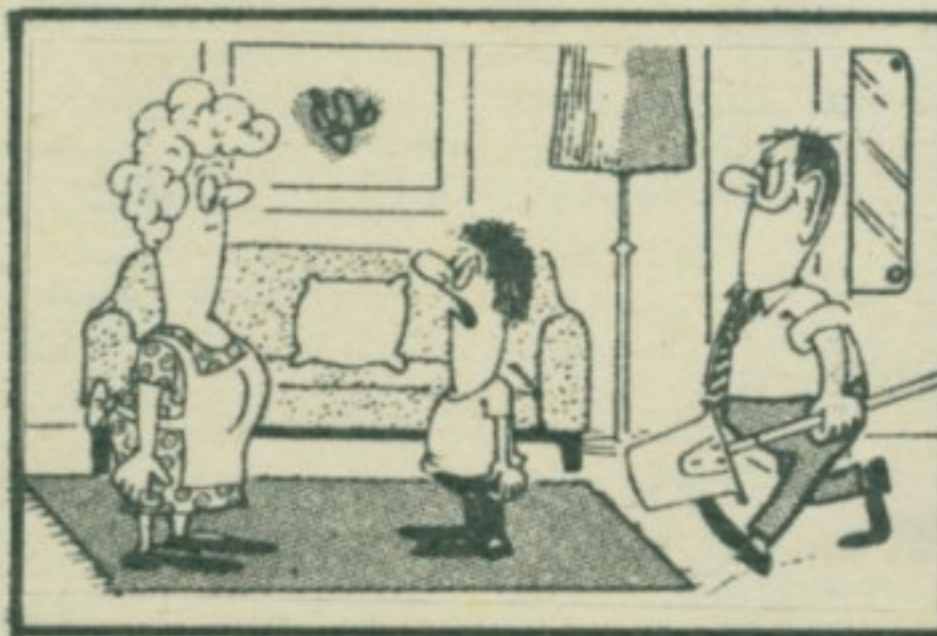
БЕЗ РЕЧИ

— Какав си ми ти пас чувар, украли су ти и огрлицу!

БЕЗ РЕЧИ

— Да знаш само шта је тата урадио с мојим плочама!

— Овако ћете најбоље збунити противника!

БЕЗ РЕЧИ

**ЈЕДНА
АЛИ ВРЕДНА**

Много ашова треба да се истина сахрани.
(Наша народна пословица)

НАША КРИЛА

ЈЕДИНИ ЛИСТ У ЗЕМЉИ ЗА
ВАЗДУХОПЛОВСТВО КОСМО
НАУТИКУ И АСТРОНОМИЈУ

Лист излази уторком „НАША КРИЛА“ у сваком броју доносе

- Актуелне теме из ваздухопловства
- Информације из рада домаћих и страних ваздухопловних организација
- Репортаже о ваздухопловним асовима
- Војно-политичке коментаре
- Фељтоне о летовима који су узбудили свет
- Часове из астрономије
- Новости из космонаутике
- Научно-фантастичне приче, ваздухопловне занимљивости, стрип и хумор

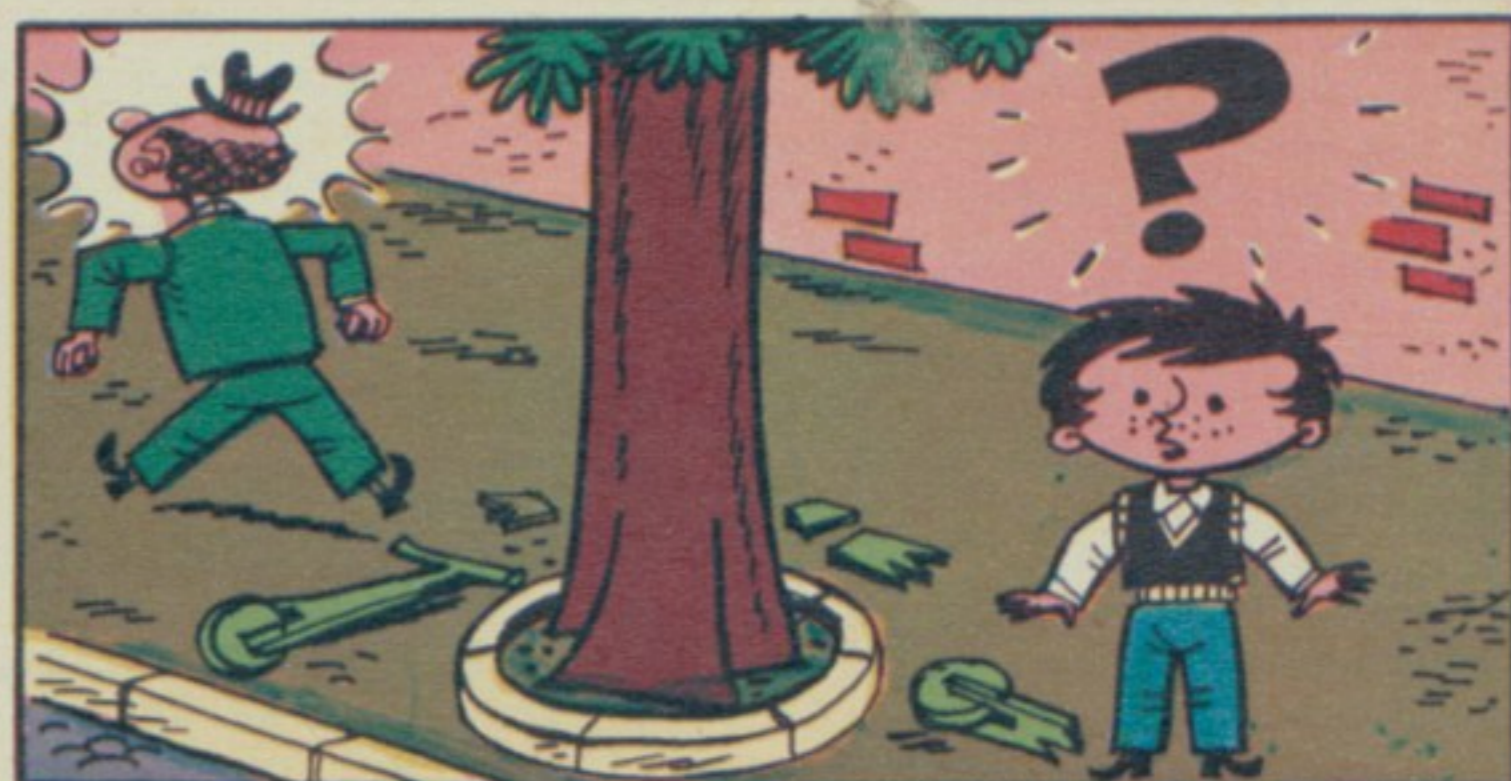
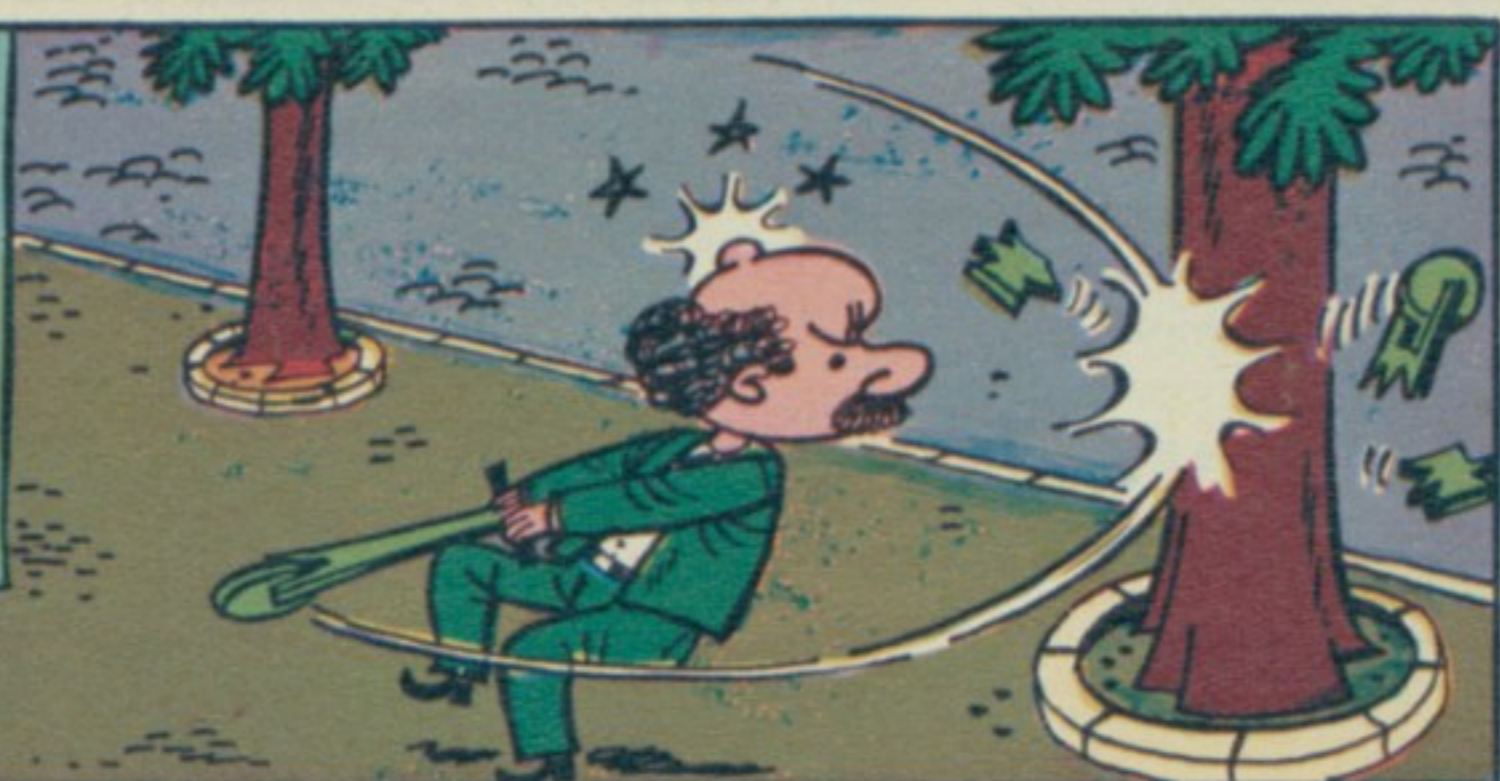
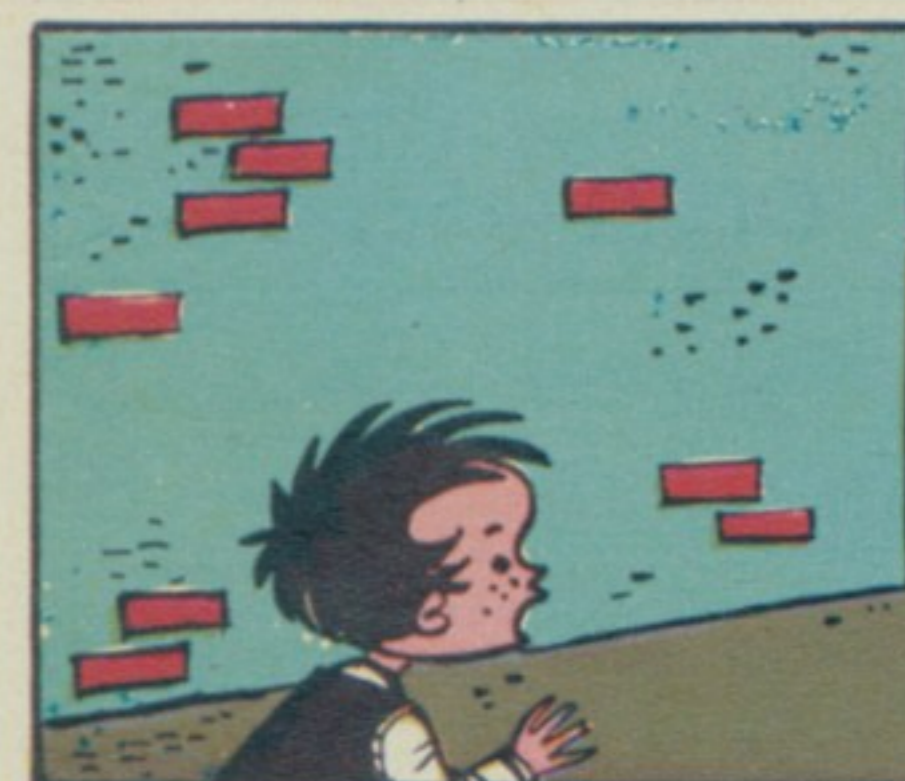
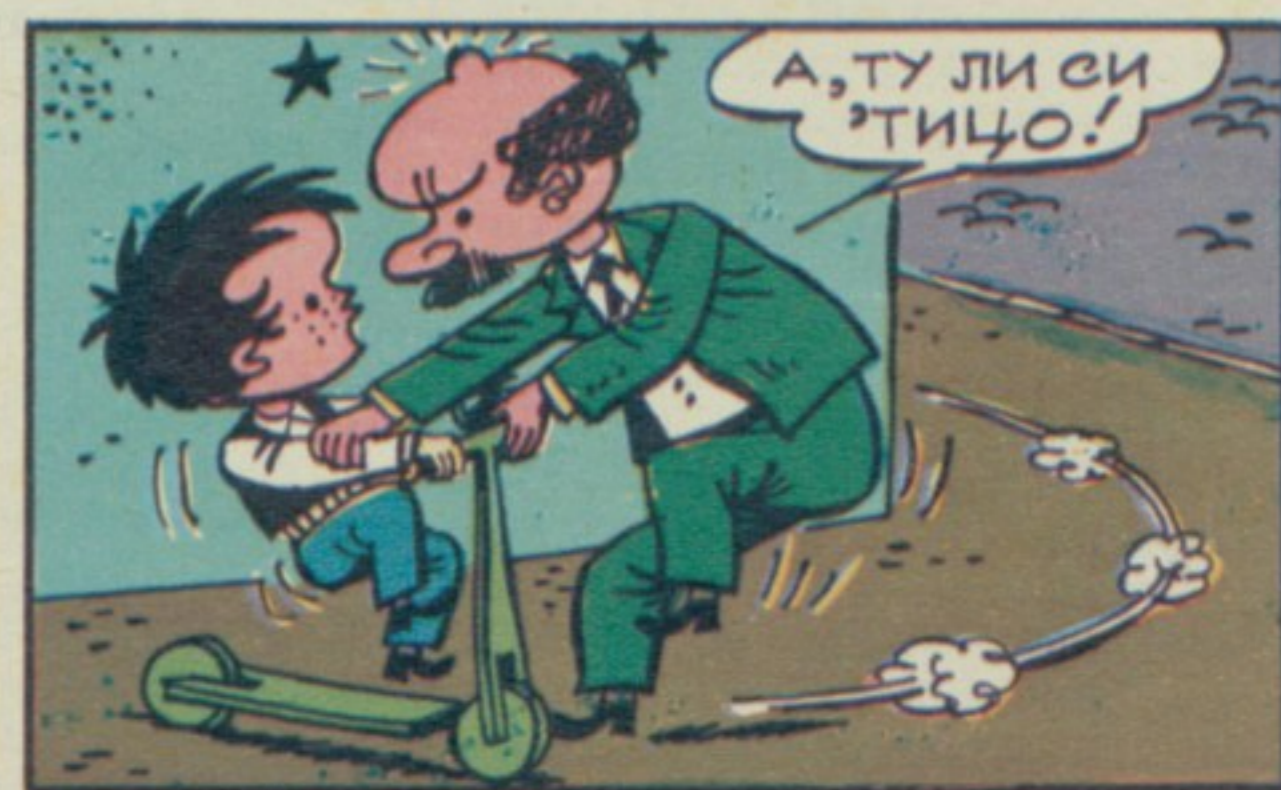
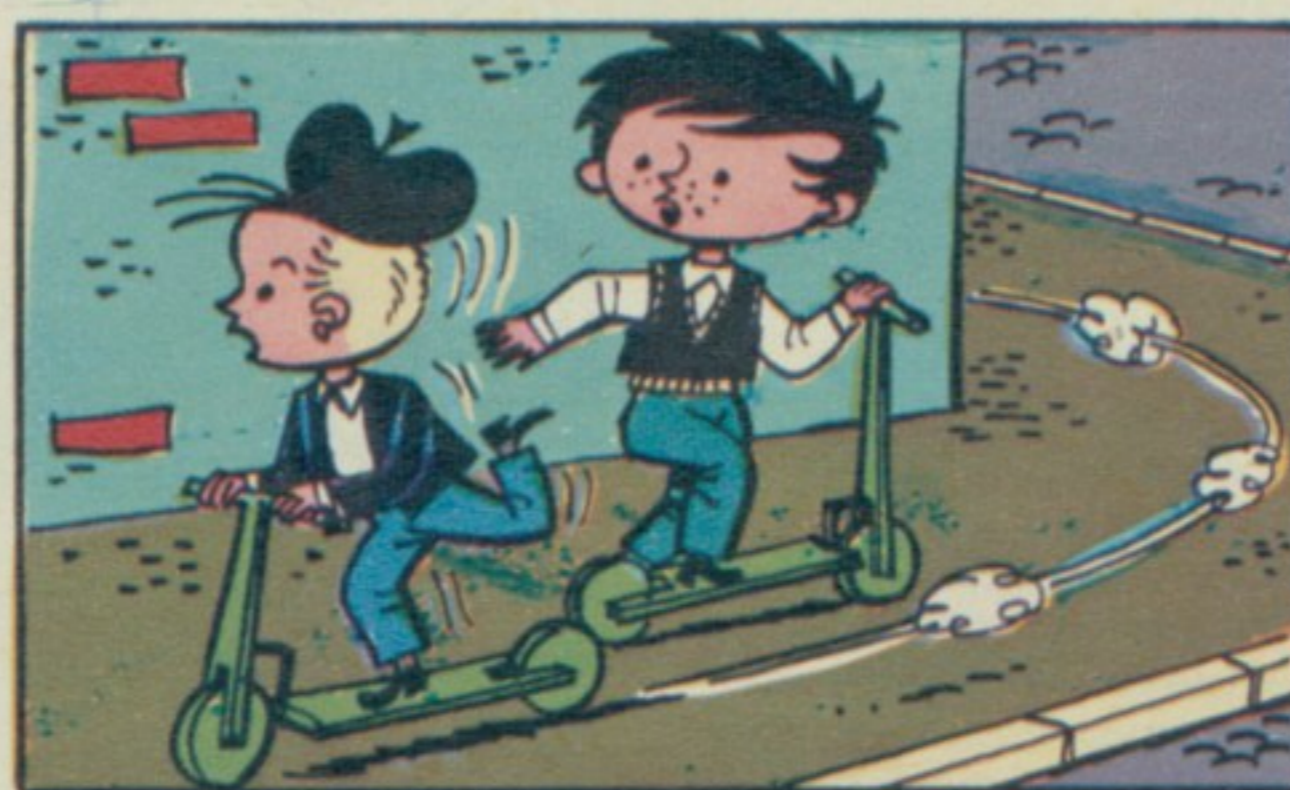
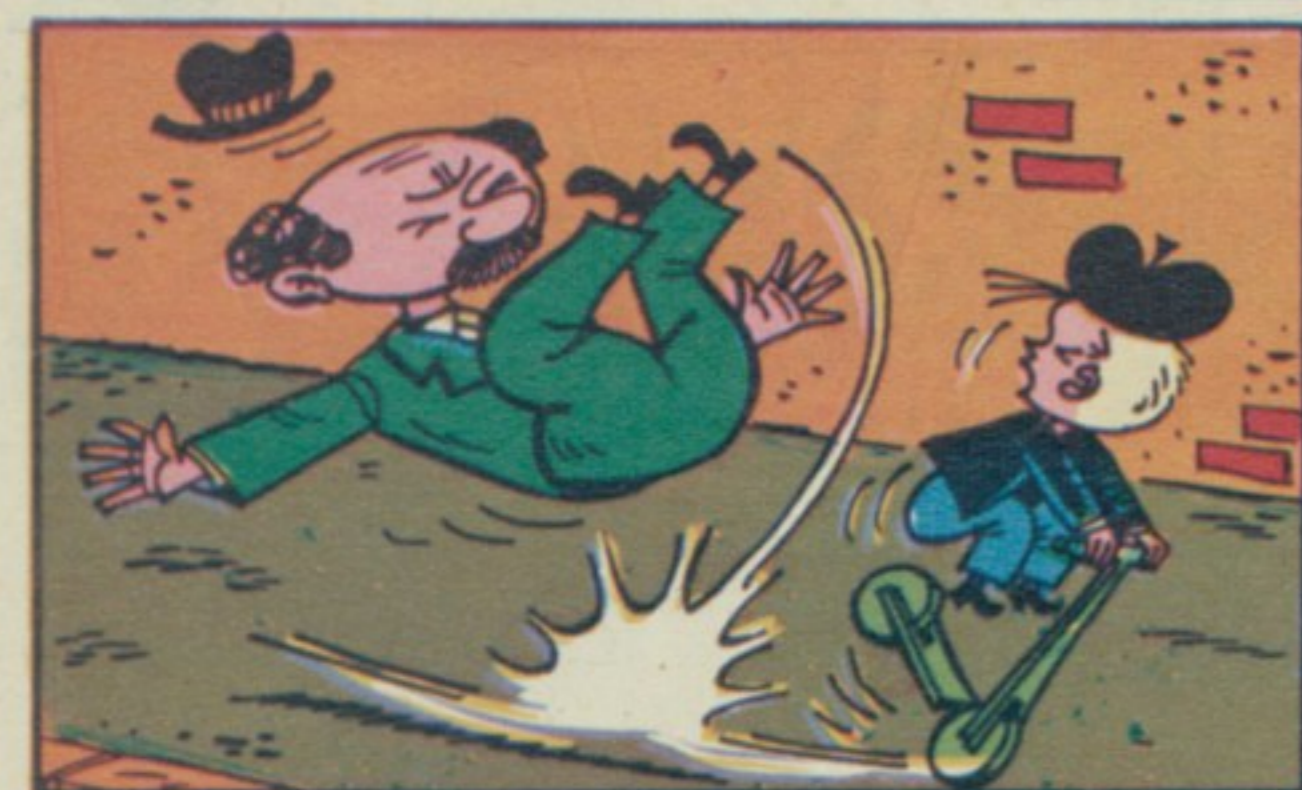
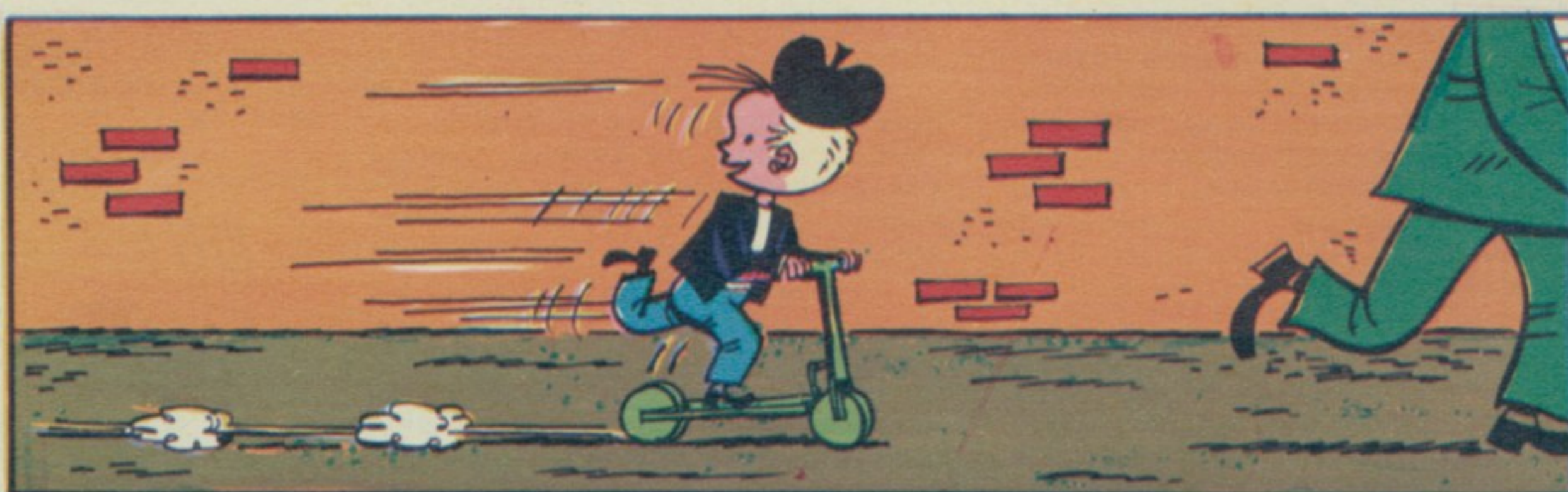
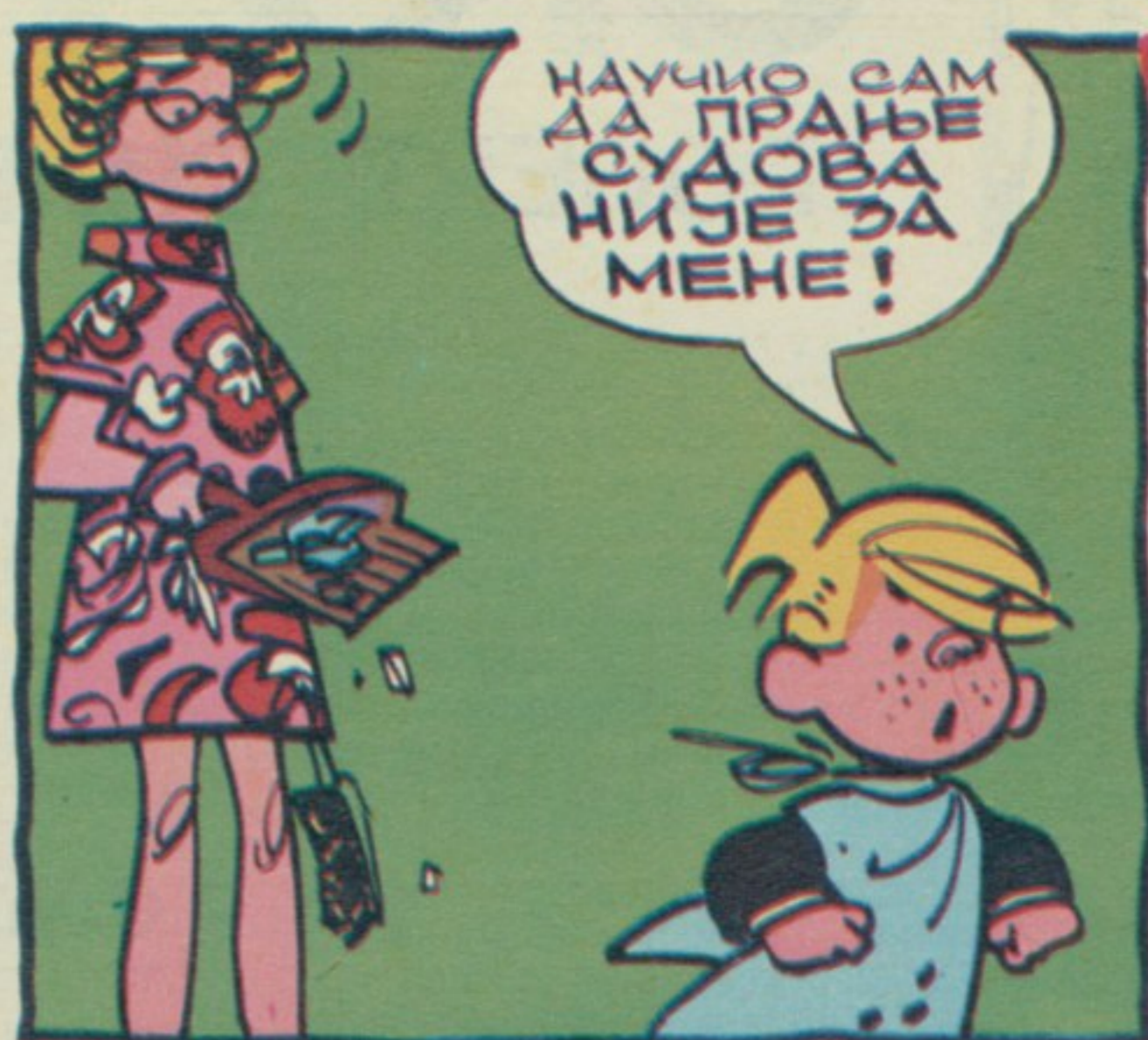
Није касно да се укључите у велики наградни конкурс

„НА КРИЛИМА У ЗЕМЉИ ФАРАОНА“

Награде учесницима конкурса: 15 путовања у Египат
Читајући лист „НАША КРИЛА“ најлакше и најбрже ћете обићи свет.

„НАША КРИЛА“, Београд, Узун Миркова 4/1
Годишња претплата 42.— дин. полугодишња 22.— дин. Жиро-рачун „Наших крила“: 608-3-1461-2

Денис у новој школи

СКУПЉАЧИ

ХОЛДРЕТ ЈЕ СТАЈАО НА ПРАГУ И РАЗРОГАЧЕНО ГЛЕДАО: ИНСТРУМЕНТИ ЗА УПРАВЉАЊЕ БИЛИ СУ ОПЕТ ПОКИДАНИ.

РОБЕРТ СИЛВЕРБЕРГ

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

Свисине од 80 хиљада километара планета је много обећавала. Била је средње величине, с мрким и зеленим површинама, привлачна на изглед, без насеља. Управо смо такав свет тражили. Наша експедиција није досад била успешна, па смо се надали да на њој надокнадимо закашњење.

Обратио сам се Клајду Холдрету који је замишљено посматрао термоуређаје.

— Па, како ти се свиђа?

— Изврсно. Температура на површини је двадесет пет степени. Ваздуха је довољно. Треба обавезно да је посетимо.

Ли Девисон се довукао из задњег дела брода и као и обично заударало на животиње. У рукама је држао једног од оних плавих мајмуна које смо ухватили на Алферазу.

— Jeste ли шта открили? — питао је.

— Занимљива планета — одговорио сам. — Има ли у одељку за животиње довољно места?

— Не брине! Имамо места за читав зоолошки врт. Досад смо проклето мало уловили. И смешно би било да се вратимо на Земљу само с неколико мајмуна и збирком мрва.

— Тачно — потврдио сам. — Онда? Да се спустимо?

Рај за зоологе

Планета је била пуна животиња. Није прошао ни минут од спуштања а око брода су се већ почели скупљати најразличитији представници животињског царства.

— Овако нешто само у сну може да се замисли — одушевљавао се Девисон. — Погледајте само! Најмање хиљаду различитих животиња!

У мислима сам оценио колико још имамо простора у лађи и закључио да ћемо моћи да узмемо само мали део те богате фауне.

— Како ћете се одлучити шта ћемо узети са собом а шта ћемо оставити ту питао сам.

— То није важно — весело ми је одговорио Холдрет. — Ово је прави рај за научнике! Покупићемо неколико туцета најзанимљивијих примерака а по остале ћемо доћи касније.

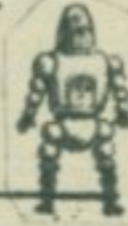
— Хеј, погледајте ону! — прекинуо нас је Девисон.

Погледао сам кроз прозор брода. Откад сам при Свемирском зоолошком одсеку видео сам многе необичне животиње али би ова свакако однела прву награду. На први поглед била је слична жирафи. Дугачак, јак врат завршавао се малом главом. Шест ногу, неколико пипака налик на змије и велике љубичасте очи на петљкама допуњавале су слику. Била је висока најмање седам метара. Кретала се између животиња с наглашеном елеганцијом, сасвим се приближила броду и радознало се, кроз окно, загледала у нас. Лево око је упрла у Девисона, десним је буљила у Холдрета. Учинило ми се као да жели нешто да нам каже. Кад је завршила разгледање, подвила је ноге и удобно се наместила поред лађе. Једна животиња слична псу,

само са бодљама дуж хрпте, почела је да гамиже по њој што жирафи, очигледно, није сметало. Нове животиње стално су пристизале.

У Девисоновим очима прочитао сам жељу да читаву ту збирку узме са собом на Земљу. Највероватније је маштао о томе да их стрпа у зоолошки врт и читавој збирци да име које би у себи садржавало „девисони“ или нешто слично.

Слушња

Нешто ми се на овој планети ипак није свиђало. Живот иначе није лак, увек се нешто лоше догађа, а овде је све изгледало превише једноставно. Планета је била златни рудник за зоологе и Девисон и Холдрет су уживали као никад дотад.

— Погледајте! — узвикнуо је Девисон ваљда по двадесети пут. У рукама је држао малу љубичасту веверицу и помно је посматрао. Веверица је њега исто тако гледала као да је она била стручњак а Девисон нека животиња. Изabraо је две такве веверице и однео их у брод.

Није ме занимало шта ћемо понети са собом. Њих двојица су били зоолози а ја само пилот. Желео сам да брзо напуне складиште, па да брод усмерим према Земљи.

Холдрет је донео некаког пса с главом бубе и светлећом кожом. Подложио га је на тле. Пас није побегао. Седео је мирно и смејао нам се, чинило ми се. Холдрет ме је посматрао неколико тренутака и записао:

— Чуј, Гас! Чини ми се да си некако смркнул. Шта те мучи?

— Не свиђа ми се ова планета. Све је прелакно. Кад само помислим колико смо се намучили док смо дошли до оне збирке мрва...

— Не буди смешан, Гас. Брзо ћемо отоварити животиње и отпутовати.

Шетао сам се око брода и размишљао. Животиње нигде не живе тако сложено. Од сваке врсте сам видео само по неколико представника, али зато најмање пет стотина разних врста. Имао сам утисак да се све животиње покорављају жирафи. Ни једног јединог случаја борбе. Ту је нешто морало бити наопако!

Наш брод је пристао на неком великом острву или полуострву јер се у даљини на неких петнаест километара видело море. Предео је био раван и ја сам једва нашао један брежуљак да с његовог врха разгледам околину. У близини брода је почињала шума која се простирала све до мора. Животиње су очигледно живеле у тој шуми. С друге стране брода почињала је травна равница која је у даљини прелазила у пустињу. Лево од нас било је мало језеро. Природа као створена да привуче најразличитије животиње и скупи их на мали простор.

Вратио сам се броду. Холдрет и Девисон и даље су довлачили животиње.

— Како напредујете? — питао сам.

— Све је већ пуно. Размишљао сам да неке пустимо и уместо њих узмемо друге, занимљивије — одговорио ми је Девисон износећи из

брода Холдретовог светлећег пса да би уместо њега узео осмоногог пингвина.

— Зашто си узео пингвина? Мислим да је мој пас занимљивији — бунио се Холдрет.

— Било би паметније да кренемо с тим што сте већ покупили — покушао сам да прекинем препирку — и да се вратимо с већом експедицијом.

— Не, Гас! Не буди смешан. Зашто бисмо све научнике из Свемирског зоолошког одељка уплitalи у ово.

Нисам се усуђивао да признам да ме је страх. Рекао сам им:

— Наше залихе хране су тачно израчунате и не можемо себи дозволити да се овде задржавамо. Ако не кренемо, бићемо принуђени да на повратку поједемо све животиње које сте скупили.

Неколико тренутака су ћутали а онда су главом дали знак да пристају. Девисон је узео свог пингвина са осам ногу и погледавши ме као да ја вршим злочин над злочинима, ушао у брод. Мало касније и ја сам кренуо за њим. Требало је да припремим брод за узлетање.

Одложено узлећање

Најпре сам израчунао колико ће нам горива бити потребно до Земље. Било га је довољно. Кад сам се окренуо контролној табли видео сам да из инструмената висе покидане жице. Неко је уништио наше направе за управљање свемирским бродом.

— Девисоне Холдрете! Идиоти! Ко је од вас двојице направио ову свињарију?

Стајали су запањени.

— Зар мислиш да је неко намерно покидао везе? — проговорио је Холдрет. — Хоћу да знаш...

— Ништа нисам рекао али ствар ми је јасна. Неко је желео да наш боравак овде продужи за неколико дана и пронашао је најједноставнији начин да ме на то присили. То је више него подло...

Девидсон ми је спустио руку на раме:

— Гас, нас двојица нисмо то учили.

— Ако нисте ви, ко је онда?

Девисон је слегнуо раменима.

— Можда је неко од вас непаж-

њом то учинио. А можда... не, на то не смем да мислим — гласно сам размишљао. — Ипак не. То је бесмислица. Ли, додај ми торбу с алатом.

Њих двојица су отишли да се побрину за животиње а ја сам се латио оправке. Кад сам скинуо челну плочу која је покривала инструменте, мало сам одахнуо. Штета није била таква да се није могла отклонити. Три-четири дана напорног рада и све ће опет бити у реду. Латио сам се посла. Радио сам све до вечери тако да су ми прсти утрнули. Спавао сам лоше и сањао како ме гоне шестонoge веверице и мрави. Тврдо сам уснио тек око четири ујутру.

Пробудили су ме Девисон и Холдрет и скоро ме одвукли до пилотске кабине. Дремеж ме је наједном напустио. Неко — или нешто — темељито је уништио све што сам претходног дана поправио!

То већ није била шала. Покушали смо да решимо загонетку која је по нас могла да буде судбоносна. Више нисмо оптуживали један другог.

— Постоје две могућности — први је проговорио Холдрет. — Неко је двапут уништио апарате. Или неко међу нама прави штету а да тога није уопште свестан или нас неко у нашој одсућности саботира. Ниједна од те две могућности није ружичаста.

— Имам два предлога — рекао сам. — Прво, наизменично ћемо стражарити крај апарата. Друго, из брода ћемо истоварити све животиње.

Девисон и Холдрет, мада тешка срца, испразнили су брод. Читав дан сам се бактао око електричних

веза и увече сам с поносом погледао своје дело. Ја сам први преузео стражу. У броду је владала неуобичајена тишина. Шетао сам по командној кабини и борио се против сна. Једва сам чекао да ме Холдрет замени.

Оћеи кбар

Дошао је тачно на време. Стајао је на прагу и разрогачено гледао. Крмне направе биле су поново покидане.

Били смо потпуно збуњени. Нисмо могли да нађемо никакво објашњење за оно што се догодило. Тврдио сам да ни за тренутак нисам заспао, да никог нисам видео да се приближава инструментима.

Знали су да говорим истину јер сам ја био тај који је упорно захтевао да се вратимо на Земљу. Неко непознат је, значи, желео да нас задржи на овој планети.

Кроз прозор сам спазио жирафу која нас је мирно посматрала. Око ње су биле окупљене животиње свих врста и облика.

Идуће ноћи смо сва тројица стражарили. Сутрадан је командни сто опет био права збрка од жица. Одлучио сам се на другу тактику: радићу без престанка све док све не буде у реду а онда ћемо одмах узлетети. Спајао сам и лемио читаву ноћ. Ујутру је опет било као да ништа нисам радио.

— Дижем руке — рекао сам гле дајући покварене направе.

Холдрет је климнуо главом:
— Морамо измислити нешто ново. Нешто боље.

Отворио сам оставу с намирницама и погледао скромне остатке. Били смо у стисци. На путу за Земљу трпећемо глад... ако уопште икад отпутујемо.

Осмога дана изгледали смо више него жалосно. Нисам више ни покушавао да оправим брод. Глад ме је потпуно савладала. Помисао да убијемо и поједемо неку од животиња одмах смо одбацили. Нисмо смели да ризикујемо да заједно са њиховим месом, ако су уопште могле да се једу, унесемо у организам бактерије које би за нас са Земље могле да буду смртоносне...

Нема наде

Десетог дана устао сам рано. Погледао сам кроз прозор кабине и уочио се. Пробудио сам Девисона и Холдрета и рекао им:

— Погледајте кроз прозор!
— Иста је као моја кућа на Земљи — проговорио је Холдрет кад се мало прибрао. — Убеђен сам да је и унутра лепо уређена. Погледајмо је изблиза.

Кренули смо према кући која се дизала на ивици шуме. Била је мала, пријатна и свеже обојена. Животиње су скакале око нас. Приближила нам се и жирафа климајући главом.

Невидљиве руке су преко ноћ подигле кућу поред нашег брода. Очи гледно је била нама намењена.

— Иста је као мој дом — поновио је Холдрет.

— Па мора да буде таква — рекао сам. — Сliku су добили у твојој глави!

— Како то мислиш? — углас су запитали.

— Зар још нисте одгонетнули где смо. Зар нисте погодили зашто су нам подигли кућу? Хоће да смо срећни.

— Ко? Жирафе?

— Ах, какве жирафе! Оне су хтеле да нас упозоре а ми их нисмо разумели. Оне су паметна бића али исто тако заточеници као ми. Говорим о онима који су власници ове планете, о незнатим бићима која су много паметнија од нас. Присилили су нас, хипнозом или нечим другим, да оштетимо свој брод а да тога и не будемо свесни. Та бића су на овој планети сакупила примерке животиња из читавог космоса. Ето, сад су добили још три нова за своју збирку. Читава ова проклета планета је велики зоолошки врт тих незнаца који су толико паметнији од нас да то не можемо ни замислити.

Погледао сам у светлоплаво небо као да сам ишчекивао да тамо видим џиновске решетке које нас затварају. А затим сам сео на праг нашег новог дома.

Над улазом у кућу стајала је табла с натписом: ЗЕМЉАНИ У СВОМ ПРИРОДНОМ АМБИЈЕНТУ. СОЛ III.

ТУНГА И ХОРДА С ДРВЕЋА

Али, пристигли су други...

Огромни ГОРИЛА СЛЕПО СЕ БОРИО...

ОАК-РОСИ СУ НАСТАВИЛИ СВОЈУ ПОТЕРУ ЗА БЕГУЊЦИМА...

ОАК-РОСИ СУ НАСТАВИЛИ СВОЈУ ПОТЕРУ ЗА БЕГУЊЦИМА...

ОАК-РОСИ СУ НАСТАВИЛИ СВОЈУ ПОТЕРУ ЗА БЕГУЊЦИМА...

ПОДСЕТНИК

ШИВАЋА МАШИНА (увоз из СССР) на којој се могу шашти хаљине за лутку. Леп поклон за девојчице. Продаје се у Робној кући „Београд“, Маршала Тита 1. Цена свега 47 н. дин.

ЗА ПОКЛОН

ПЛОЧА ЗА ВАС

НЕМА ВИШЕ ЏИМИЈА

Прави шок за љубитеље поп музике била је вест о смрти двадесет четворогодишњег Џимија Хендрикса. „Гитара ће у његовим рукама једног дана сигурно проговорити“ — говорили су за Џимија. Његов последњи концерт био је на острву Вајт пред 400.000 хипика. На плочи коју је издала Продукција плоча РТБ су две композиције: „Пусти ме да запалим ватру“ и „Светлост поноћне лампе“. Цена је 10,30 н. дин.

Чија је која капа?

Дуно је ветар и овим људима на нашем цртежу однео капе и шешире које су они, спремајући се за маскенбал, позајмили из позоришне гардеробе. Као што се види одела и капе припадају разним народима и разним епохама. На основу одеће ових 10 особа треба да погодиш који им шешир или капа припадају. На пример: цокеј (обележен бројем 1) носи цокејску капицу (обележену словом ?).

Напиши на дописници одговор и то овако : 1 = ? и тако уради са свих 10 бројева и 10 слова.

Дописницу с одговорима, купоном и својом читко исписаном адресом пошаљи „ПОЛИТИКИНОМ ЗАБАВНИКУ“, Београд, П. фах 124 до 25. октобра 1970.

Међу онима који буду тачно одговорили на свих 10 питања извући ће се на срећу добитници награда које су овде нацртане.

награде:

I НАГРАДА: КОМПЛЕТАН КУРС ЕНГЛЕСКОГ ЈЕЗИКА (плоче и књига)

III НАГРАДА: ФОТО-АПАРАТ »Clikomat«

II НАГРАДА: ТРАНЗИСТОР

КАПА

TRAŽIMO PRIJATELJE

Имам 17 година и желео бих да се дописујем с вршњацима. Сабахудин Срна, Мостина 2, Прибој на Лиму.

Имам 17 година и идем у IV разред гимназије. Желим да мењам разгледнице. Милица Матић, Трнава 83, Светозарево.

Желео бих да склопим пријатељство са друговима и другарицама из Југославије. Имам 14 година. Лаци Вањоци, Микронасеље 13/14, Кикинда.

Идем у VII разред и желим да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље и иностранства. Језик дописивања српскохрватски и руски. Скупљам фотографије певача и глумаца и салвете. Биљана Киковић, Св. Марковића 80, Мраморак.

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље и иностранства. Сакупљам салвете. Навијам за „Динамо“ Имам 10 година. Драгана Вулин, Омладинска 27, Пула.

Имам 15 година. Навијам за „Партизан“. Сакупљам разгледнице и желим да их размењујем са другарицама из наше земље. Језик дописивања: српскохрватски, албански, турски, руски и енглески. Медиха Врмица, Бихаћка 41а, Призрен.

Желеле бисмо да се дописујемо са друговима и другарицама из наше земље. Имамо по 12 година. Навијам за „Црвену звезду“. Скупљамо: слицице „животињско царство“, разгледнице и стари новац. Слађана Милутиновић и Олгица Павић, Краљевића Марка 32/VI, Панчево.

Имам 12 година. Желела бих да се дописујем са својим вршњацима из Југославије и Италије. Скупљам разгледнице и обожавам Терезу Кесовију. Мирјана Радоман, Љермонтова 6/124, Београд.

Желео бих да се дописујем с друговима и другарицама из СССР-а. Замоллио бих да ми пошаљу неки њихов часопис. Скупљам значке, разгледнице и марке. Имам 15 година. Јовица Гигић, Гани Чавдарбаши 23, Призрен.

Имам 17 година и желела бих да се дописујем са друговима и другарицама из целе Југославије. Душанка Мијушковић, 22. октобар 3, Земун.

Желела бих се дописивати са вршњацима из наше земље. Имам 13 година. Скупљам салвете, разгледнице и марке. Волим књижевност и музику. Бавим се пливањем. Вера Жарић, Пељешка 7, Дубровник.

Желим да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље а нарочито са Приморја. Скупљам разгледнице. Идем у III разред гимназије. Пандора Велкова, Димо Хаџи-Димов 28, Штип.

МАЛА ПОШТА

ИМАМ СВЕ »ЗАБАВНИКЕ«

Ако не верујете да имам све бројеве „Забавника“ од 1. до 975, нека дође да види неко из редакције.

Ваш 19-годишњи претплатник
ДУШКО РАВНИК,
Ж Зрењанина 40, Вршац

Верујемо и честитамо!

МИКИ ЈЕ УСАМЉЕН

Драги „Забавниче“,

Добила сам врло малу веверицу, у ствари „веверца“. Данас је то питом и несташан веверца, мој драги „Мики“. Али он је усамљен и ја желим да му нађем друштво, и то првенствено женку „Микиницу“. Ја живим у граду и немам никакве мо-

дела бих да ми се јави Бранко Марковић који је летео у Кладову, а станује у Загребу. Друже Бранко, опрости што ти нисам писала и јави ми се на адресу:

ВЕСНА БОРОЈЕВИЋ, Тоне
Перића 41, Љубија

ОПКЛАДА ЗБОГ ВАСОВИЋА

Драги „Забавниче“,

Ја и мој брат од ујака из Пирота опкладили смо се: ја тврдим да је Велибор Васовић, фудбалер који сада игра за АЈАКС из Амстердама играо и за „Партизан“ и за „Црвену звезду“, док он тврди само за „Партизан“. Ко је у праву?

ДРАГАН МЛАДЕНОВИЋ, Албанске споменице 10/35, Бор,
и ДРАГАН ИЃАТОВИЋ,
Војводе Путника 123, Пирот

Велибор Васовић играо је и за „Црвену звезду“, истина кратко време, тачније од 4. августа 63. године до 8. децембра 63, после чега се опет вратио „Партизану“.

ГЛЕДАМ ЈЕ СВАКЕ ВЕЧЕРИ

Желим да сазнам адресу Душанке Калањ, па бих вас молила да је објавите у „Малој пошти“.

ГОРДАНА КЕВИЋ, ученица,
Ул. Бориса Кидрича 16/3, Ниш

Популарна спикерка Радио-Телевизије Београд, Душанка Калањ, станује у Београду, Ул. Теслина бр. 15.

ШТА ЈЕ ТО КАПРИЦ?

Чула сам често од старијих реч „каприциозна“, а не знам шта то значи. Молим те, „Забавниче“, одговори ми!

ДЕЈАНА АРАНЂЕЛОВИЋ, Топличка 8, Београд

Реч „каприц“ дошла је од латинског капер — јарац јер каприциозна особа подсећа на тврдоглавог и упорног јарца.

* УКРШЋЕНЕ РЕЧИ *

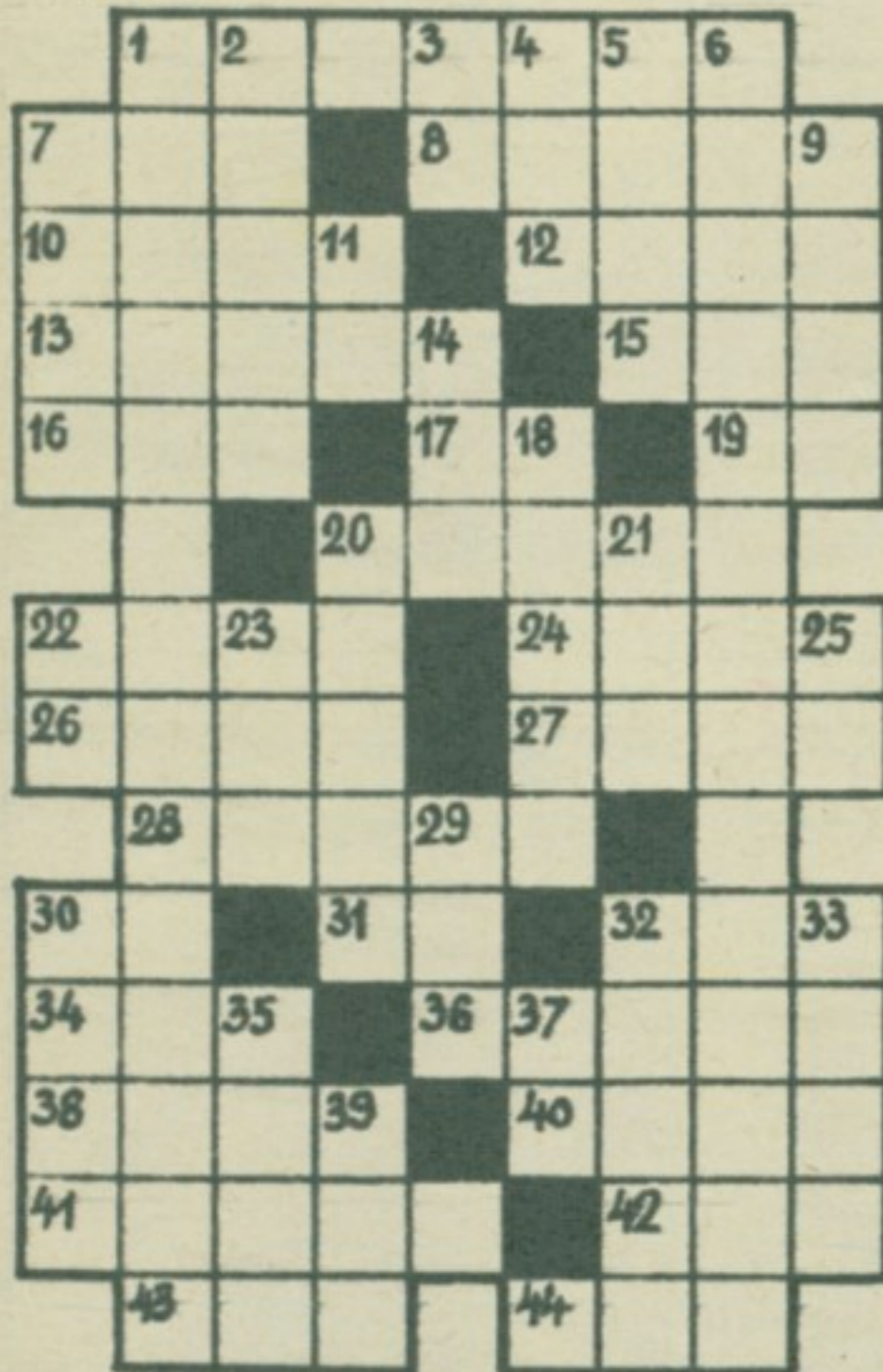
Водоравно: 1) возач примитивног пловног објекта; 7) планина у источној Србији; 8) поука; 10) земља (лат.); 12) пристаниште; 13) име књижевнице Брлић Мажуранић; 15) гљивично обољење слузокоже уста; 16) дубина до које брод урони у воду; 17) иницијали презимена и имена нашег шаховског велемајсто

ра; 19) предлог; 20) грчко острво; 22) име енглеског физичара Њутна; 24) врста рибарског оруђа; 26) алкохолно пиће; 27) римски кућни богови; 28) град у Естонији, СССР; 30) два сугласника; 31) два самогласника; 32) мера за површину у Енглеској; 34) допадљив; 36) нити; 38) народни назив за драги камен; 40) мушко име; 41) град у Истри; 42) ноћна птица грабљивица; 43) врста мање сове; 44) узвик при јуршћу.

Усправно: 1) име и презиме јунака из првог српског устанка; 2) неуспех; 3) првак; 4) талас; 5) чувена аутомобилска писта у Берлину; 6) преуређење, обнова; 7) плодни предео у источној Србији; 9) наша река и планина; 11) немачки предлог; 14) стара турска титула; 18) лепљива маса која се добија из четинара; 20) прилог за време; 21) врста инсекта; 22) име глумца и певача Монтана; 23) име глумице Мањани; 25) два иста слова; 29) столеће; 30) водопад; 32) сидро, лангер; 33) слик, срок; 35) држава у Јужној Америци; 37) два самогласника; 39) индустријска биљка.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

Водоравно: 1) вал, 4) ока, 7) наклоност, 10) ено, 11) Спа, 12) ог, 13) боа, 15) Ис, 16) „Нора“, 18) Лидо, 20) гас, 21) Ена, 22) креја, 25) ага, 27) срп, 29) Бал, 31) Пирандело, 34) уз, 35) Кан, 36) за, 37) смет, 39) осар, 41) так, 42) Ика.

„ВЕВЕРАЦ“ МИКИ ОТВАРА ЖВАКУ

гућности да је набавим, па те зато молим, драги Забавниче, да објавиш ово моје писмо, па ако неко од ученика из крајева где има веверица може мојој молби да изиђе у сусрет, нека ми пише на доњу адресу ради договора. Мој тата је обећао да ће платити за веверицу колико буде коштала.

ЉИЉАНА БУРЂЕВИЋ, ул.
Деспота Стевана 5/50, Смедеревс

ВЕСНА ТРАЖИ БРАНКА

Драги „Забавниче“,
Надам се да ћете испунити ову моју жељу и објавити моје писмо. Же-

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ Београд, Македонска 29. Директор Милојко Друловић. Главни и одговорни уредник Никола Лекић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 66,00 дин, полугодишња 33,00. Претплата за иностранство: годишња 132,00 дин, полугодишња 66,00 дин. Годишња претплата у страниј валути: DM 40. — \$ 10.60 — Ft 58.80 — Sfr 46. — Skr 56. Текући рачун број 608-1-82-1 за уплате из земље. Девизне уплате из иностранства преко Привредне банке — Београд на рачун 608-620-3-3-32009-10-54. Поштански факс 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукписи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31 [тел. 22-711.

У ИДУЋЕМ БРОЈУ

КОМПЛЕТАН СТРИП

ПОЛ ТЕМПЛ

и Злајна маска

Distributed by King Features Syndicate.

8-30

981